

URHEILUAMPUJA

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON JÄSENLEHTI ► 1/2011

Satu Mäkelä-Nummela
ja muut edustusampujat

KATSE KOHTI

LONTOOTA

Ministeri Stefan Wallin: Suomesta iskukykyiset joukkueet Lontooseen

Henri Häkkiselle urheilija-apuraha ja Bundesliigan voitto

Ampumaurheiluliiton tulevaisuusryhmän keskustelunavaukset

FILLARI KUNTO GOLF RETKI METSÄSTYS KALASTUS 11.-13.3.

GOEXPO.FI

Helsingin Messukeskus
Avoinna: pe klo 12–19, la klo 10–18, su klo 10–17

Lajit bmx-pyöräilystä melontaan ja golfista ratsastukseen – tutustu, osallistu ja testaa! Hyödynnä myös ohittamattomat messutarjoukset ja avaa kevään liikuntakausi vauhdikkaasti. Lue lisää osoitteessa www.goexpo.fi ja valitse paras päiväsi saapua.

Mediatyhteistyössä

Pääsyliput: aikuiset 13 €, lapset, opiskelijat ja varusmiehet 9 €. Perhelippu 28 € (2 aik. ja lapset). Ryhmät 9 €/hlö, kokoaikalippu 23/16 €. Liput ovelta tai Lippupalvelusta (+ toimitusmaksu alk. 2,50 €).

Suomen Messut

Perustettu vuonna 1927
83. vuosikerta. 6 numeroa/vuosi
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Aarekivi puh. (09) 3481 3152
risto.aarekivi@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Maila Pynnönen puh. (09) 3481 2481
maila.pynnonen@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 35 euroa/kalenterivuosi

MAINOSTILAN MYYNTI

Mediainvestor Finland Oy / Jouko Piittinen
puh. 0400 451 887
jouko.piittinen@mif.fi

ULKOASU

Niko Krappe

PAINOPAikka

Forssa Print 2011

Artikkelivastuu

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mieltä
pidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedoituksia

Tekstin lainaaminen

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

Suoramarkkinointi

Lehden osoiteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

ILMESTYMISAIKATAULU 2011

Urheiluampuja	Aineisto	Ilmestyy
1/2011	24.1.	21.2.
2/2011	7.3.	5.4.
3/2011	6.6.	6.7.
4/2011	1.8.	31.8.
5/2011	19.9.	19.10.
6/2011	7.11.	8.12.

SUOMEN AMPUMAUrheiluliitto ry.

Postiosoite 00093 SLU

Käyntiosoite Helsinki, Radiokatu 20, 7. kerros

Puhelin (09) 3481 2481

Faksi (09) 147 764

Sähköposti etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja	Risto Aarekivi
Taluspäällikkö	Pirjo Manninen
Kilpailusihteeri	Kirsi Kankaanmäki
Toimistos sihteeri	Maila Pynnönen
Viestintäpäällikkö	Lassi Palo
Nuoriso- ja koulutuspäällikkö	Timo Rautio
Valmennuksen johtaja	Jari Karinkanta

SUOMEN AMPUMAUrheiluliitto
FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

KANSI Satu Mäkelä-Nummela harjoitusleirillä
Kanarialla tammikuussa.

KUVA Jari Karinkanta

TÄSSÄ NUMEROSSA 1/2011

- 4 Pääkirjoitus: Uskallammeko luopua vanhasta, jotta saamme uutta tilalle
- 5 Matka kohti Lontoota: "Kova mutta realistinen olympiavoite."
- 6 Ampumaurheiluliiton Tulevaisuusryhmä aloittaa työnsä
- 8 Seuraväen viestit siivittävät huippu-urheilun muutostyöryhmän jatkoa
- 10 Urheiluministeri Stefan Wallin: Suomesta iskukykyiset joukkueet Lontooseen
- 14 Lontoo 2012: Karoliina Helteellä hyvä startti kauteen
- 16 Lontoo 2012: Haulikkoampujat tarkkoina etelän auringossa
- 18 Lontoo 2012: Kivääriampujat luottavaisin mielin kovatahtiseen kauteen
- 20 Suomen joukkue ilma-aseiden EM-kilpailuihin Italiaan
- 22 Tornion haulikkoammuntakoulu
- 23 Ampumaradat ja viranomaisohjauksen tulevaisuuden näkymät -seminaari Helsingissä 11.3.
- 24 Jari Karinkanta: Pitkäjärjestyttä kaivataan urheilija-apurahoihin
- 26 Mustaruudin EM-kilpailut elokuussa Haminassa
- 28 Tuntuuko ampumaradan melualueella meluisalta?
- 30 Muistikirjoituksia
- 31 Jyräys ja savupilvi! Ammuttiinpa tykillä!
- 32 Aseseppä Kari Kapela ja ammatin salat
- 34 Kaksi uutta haulikkoa esittelyssä
- 38 Seuratoiminnan kehittämistukea haettava 15.3. mennessä
- 40 Totuus ja toisenlainen totuus
- 42 Päätöksiä ja tiedoituksia, onnitelut ja tavarapörssi
- 44 Kilpailukutsuja
- 45 Palveluhakemisto
- 46 Svenska sidan

Franz Schreiber ISSF:n pääsihteeriksi

Kansainvälinen ampumaurheiluliitto (ISSF) on nimittänyt pääsihteerikseen saksalaisen Franz Schreiberin. Hän aloitti uudessa tehtävässään tammikuun lopussa. Aiemmin hän toimi liiton toimitusjohtajana kahden vuoden ajan. ISSF:ssä hän on työskennellyt päätoimisesti eri tehtävissä vuodesta 1984 lähtien.

ISSF:n edellinen pääsihteeri Horst G. Schreiber kuoli joulukuussa pitkällisen syöpäsairauden murtamana 82 vuoden iässä. Franz on hänen poikansa.

ISSF:n puheenjohtaja Olegario Vazquez Rana on tyytyväinen, että liitto sai pääsihteerikseen Schreiberin kaltaisen kokeneen ja kovan työtekijän. 49-vuotias Schreiber lupaa tehdä jatkossakin kovasti töitä liiton hyväksi.

ISSF:n uusi pääsihteeri Franz Schreiber (vas.) ja liiton puheenjohtaja Olegario Vazquez Rana. (Kuva: ISSF)

MATSUDA JA KLIMOVA vuoden 2010 ampumaurheilijat

Pistooliampujat Tomoyuki Matsuda ja Kira Klimova on valittu kansainvälisten toimittajien äänestyksessä vuoden 2010 parhaiksi ampumaurheilijoiksi.

Japanin Jokohamasta kotoisin oleva Matsuda, 35, voitti heinä-elokuussa Saksassa järjestetyissä MM-kilpailuissa kaksi maailmanmestaruutta, ilmapistoolin ja vapaapistoolin. Hän oli samalla ensimmäinen japanilainen, joka varmisti olympiapaikan ensi vuonna järjestettävään Lontoon olympialaisiin.

Maailmanmestaruuksien lisäksi Matsuda menestyi hienosti ISSF:n maailmancup-finaalissa ja Aasian kisoissa saavuttaen kolme pronssimitalia.

Moskovalainen Klimova, 28, nappasi ensin kaksi kakkossijaa Fort Benningin maailmancupissa ja sitten voitti MM-kultaa urheilupistoolissa. Maailmancupin finaalissa Klimova oli ilmapistoolin ykkönen.

Risto Aarrekiivi

toiminnanjohtaja / verksamhetsledare

Uskallammeko luopua vanhasta, jotta saamme uutta tilalle

Nuoren Suomen uusi puheenjohtaja Petteri Kilpinen avasi helmikuun ensimmäisellä viikolla tilaisuuden, jossa keskusteltiin lasten ja nuorten liikunnan muutostarpeista. Avauspuheessaan hän otti esimerkin luonnontieteistä: "Jos orgaanin ympäristössä tapahtuu voimakkaita muutoksia ja orgaani ei pysty itse muuttamaan valitsevaan tilanteeseen, orgaanin elinmahdollisuudet supistuvat ja toiminta näivettyy, pahimmillaan se lakkaa olemasta." On myös uskallettava luopua jostain vanhasta, jotta uutta mahtuu tilalle, kuuluivat Kilpinen teesit.

Muutos on jokapäiväistä ja kokoaikaista. Ellei urheilu- ja lajiliitoissa sekä urheiluseuroissa pystytä vastaamaan ihmisten tarpeisiin, kyseenalaistuvat niiden toiminta ja tarpeellisuus.

Ampumaurheilussa olemme mukana aktiivisesti Olympiakomitean huippu-urheilun muutostyössä. Meneillään oleva oma Huippu-urheilun kehitysryhmämme selvittää muutostarpeita huippu-urheilun näkökulmasta ja Tulevaisuusryhmämme selvittää seuratoiminnan muutostarpeita. Yritystä muutokseen ainakin on. Fakta kuitenkin on, että ellemme itse muutu ja pysty muuttamaan toimintojamme vastaamaan mukanaolevien ja mukaan tulevien tarpeisiin, niin synkältä näyttää tulevaisuus. Muutostarpeiden lisäksi meidän on hyvä miettiä myös yhteiskunnallista perusteluamme eli sitä miksi olemme olemassa ja mitä aiomme tehdä.

Tässä lehdessä on kulttuuri- ja urheiluministeri Stefan Wallinin haastattelu, jossa hän oivallisesti kiteyttää valttikorttimme, kun nuoria ja uusia halukkaita houkutellaan mukaan: "Laadukas toiminta kerää suurimmat harrastajamäärät", hän toteaa. Wallinin mielestä meidän tulisi myös korostaa lajimme fyysisiä vaatimuksia, jotka yllättävät vaatavuudellaan monet eli vaaditaan sekä kestävyyttä että äärimillään vietyä keskittymiskykyä ja kurinalaisuutta. Kun lisätään vielä hyvät olosuhteet, onkin toimintasapluuna valmis.

Laadukas toiminta on juuri sitä, että huomioimme mukaan tulevien ja siinä olevien tarpeet ja motiivit perinteitämme unohtamatta. Tunnemme ja tiedämme mitä ympäristössä tapahtuu ja reagoimme. Teemme sen minkä lupaamme. Muuta ei tarvitakaan.

Ampumaurheilu on mukana Olympiastadionin ympäristöön alkukesästä rakentuvassa Your Move -tapahtumassa, johon odotetaan 50 000 kävijää. Tapahtuman ovat nuoret rakentaneet itselleen. Se on juuri yksi esimerkki siitä, että toimitaan tavalla, jossa huomioidaan kohderyhmän toiveita. Your Movessa nuorille on annettu vastuuta ja he ovat sen vastaanottaneet ja kantavat sen.

Kun toimintakulttuurimme muuttuu sellaiseksi, jossa mukanaolevien toiveita huomioidaan entistä paremmin ja toimintamme huomioi ympäristön muutoksia paremmin pitäen kiinni parhaista perinteistään ja toiminta-arvoistaan, niin pärjäämme kirkkaasti myös tulevaisuudessa.

Kysymys onkin siitä, uskallammeko antaa jotain pois, jotta uutta mahtuu tilalle.

Vågar vi avstå från gammalt, för att få in något nytt?

Ung i Finlands nya ordförande Petteri Kilpinen öppnade, första veckan i februari, ett tillfälle där man diskuterade barnens och de ungas behov av förändringar inom motion och idrott. I sitt öppningsanförande tog han exempel från naturläran: "Om det i den organiska omgivningen sker kraftiga förändringar och organismen inte själva kan förändra sig efter de nya rådande förhållandena, minskar dess möjligheter att överleva och kan till och med upphöra att fungera." Man måste våga avstå från något gammalt, för att få rum för något nytt, ljöd Kilpinens tesar.

Förändringen är för varje dag och hela tiden aktuell. Om man inte inom idrottens specialförbund och föreningar kan förändra sig till människans behov, ifrågasätts deras verksamhet och nödvändighet.

Inom skyttesporten är vi aktivt med i Olympiakommitténs förnyelsearbete. Vår egen "Topp-idrotts utvecklingsgrupp" undersöker förändringsbehoven inom toppidrotten och framtidsgruppen klarar förändringsverksamhetens förändringsbehov. Försök till förändring görs nog. Men fakta kvarstår, om vi inte själva kan förändra verksamheten till att motsvara nuvarande och kommande behov, så ser framtiden dyster ut. Förutom förändringsbehoven borde vi också tänka på vårt samhällsberättigande, eller varför vi finns till och vad vi vill uträtta.

I detta nummer av tidningen, finns kultur och idrottsminister Stefan Wallins intervju, där han speciellt framhäver vårt trumfkort, där unga förmågor lockas med: "Högklassig verksamhet samlar de största utövargrupperna," konstaterar Wallin. Enligt hans mening borde vi också framhäva var idrottsgrens fysiska fordringar, vilket överraskar många, att det behövs uthållighet och till sin spets driven koncentrationsförmåga och lydnad. När man därtill tillägger goda förhållanden är verksamhetsschablonen klar. Mångsidig verksamhet är just det att vi uppmärksammar kommande behov och fordringar utan att ge avkall på våra traditioner. Vi kan och vet vad som sker i vår omgivning och anpassar oss därefter. Vi gör det vi lovar, annat behövs inte.

Skyttesporten är med i Your Move händelsen som uppbyggs invid Olympiastadion och till vilket man väntar 50 000 besökare. Tillställningen har de unga byggt för egen användning. Det är ett fint exempel att man fungerar enligt målgruppens önskligheter. Your Move gruppen har givits ansvaret för händelsen, som de tog emot och även bär.

När vår verksamhetskultur förändras till det att de medverkandes önskligheter uppmärksammas ännu mera, verksamheten tar miljöförändringar i akt, bibehåller traditioner och verksamhetsvärden, då klarar vi nog framtidens fordringar galant.

Frågan är då också, vågar vi avstå någonting, för att få rum för något nytt?

YHTEISTYÖSSÄ

GRIZZLY
active profile outfit

VIERUMÄKI

LAPUA

Sanser
PALOJOKI-YHTIÖT

SUOMEN MATKATOIMISTO

"KOVA

MUTTA

REALISTINEN OLYMPIATAVOITE"

Harjoituskausi on kiivaimmillaan ja kisausikin on luotila-jeissa jo päässyt hyvään vauhtiin. Tämän lehden ilmesty-essä on enää muutamia päiviä aikaa maailmancup-kau-
den alkuun ja ilma-aseiden EM-kisoihin, joissa luodaan suuntaviivoja tulevalle kaudelle.

– Tuleva kevät ja kesä tulevat olemaan edustusampujillamme työn-
täyteisiä, sillä Lontoossa 2012 järjestettävien olympiakisojen paikois-
ta jaetaan pääosa silloin. Viimeiset ilma-asepaikat jaetaan omissa
EM-kisoissa helmikuussa 2012 Vierumäellä, ja ne tulevat olemaan
ko. vuoden yksi merkittävimmistä urheilutapahtumista Suomessa,
sanoo Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Jari Karinkanta.

– Tavattuani kaikki maajoukkueemme tositoimissa ja tutustuttuani
urheilijoihin uskon täysin siihen, että meillä on kaikissa lajiryhmissä
erittäin hyvät mahdollisuudet saavuttaa olympipaikkoja Lontoo-
seen. Näen, että meillä on 14-15 sellaista urheilijaa, jotka omaavat
sellaisen potentiaalin, jotta voivat tosissaan tavoitella paikkaa Lon-
toon kisakoneeseen. Tavoitteena on saada heistä 8-9 urheilijaa kiso-
ihin. Se on kova mutta realistinen tavoite.

Suomella on yksi paikka hankittuna Lontooseen Mira Suhosen
Münchenin MM-kisojen ilmapistoolin viidennellä sijalla.

Viereisestä listasta näkee miten paikkoja Lontoon kisoihin jaetaan.
Paikkoja on varsin rajoitetusti tarjolla, joten urheilijoiden pitää olla
huippukunnossa niitä tavoitellessa.

Kauden huippenuksena ovat kaikkien lajien EM-kilpailut Belgra-
dissa elokuun alussa. Ne tulevat olemaan erityisen merkitykselliset
niin suomalaisille kuin muidenkin Euroopan maiden ampujille, koska
niissä on vielä useita kisalippuja Lontooseen jaossa.

– Meidän urheilijoidemme tulee valmistautua tähän tapahtumaan
erittäin huolellisesti sekä suunnitella valmennus ja viimeistelyleirit
niin, että olemme siellä huippukunnossa. Oleellista on myös se,
kuinka eurooppalaisampujat onnistuvat maailmancupin kisoissa,
koska maapaikkojen määrä on rajoitettu (2/maa/laji pl. naisten hau-
likkolajit), joten paikan voi saada EM-kisoissa myös hyvällä perus-
kisan tuloksella.

– Toivotan kaikille urheiluampujille ja heidän tukijoukoilleen harjo-
itusintoa ja uskoa omaan tekemiseen, Karinkanta sanoo.

TAPAHTUMAT ENNEN LONTOON OLYMPIALAISIA

2011

- 1.-6.3. Ilma-aseiden EM-kilpailut (Brescia, Italia)
- 1.-9.3. Maailmancup/haulikkolajit (Conception, Chile)
- 11.-13.3. Ilma-aseiden SM kilpailut (Vierumäki)
- 21.-30.3. Maailmancup/kaikki lajit (Sydney, Australia)
- 11.-20.4. Maailmancup/kivääri ja pistooli (Changwon, Etelä-Korea)
- 19.-28.4. Maailmancup/haulikkolajit (Peking, Kiina)
- 14.-22.5. Maailmancup/kivääri ja pistooli (Fort Benning, USA)
- 16.-23.6. Maailmancup/kivääri ja pistooli (München, Saksa)
- 7.-15.7. Maailmancup/haulikkolajit (Maribor, Slovenia)
- 31.7.-14.8. EM-kilpailut/kaikki lajit (Belgrad, Serbia)
- 3.-12.9. MM-kilpailut/haulikkolajit (Belgrad, Serbia)
- 2.-9.10. Maailmancupin finaali/haulikkolajit (Kairo, Egypti)

2012

- 14.-20.2. Ilma-aseiden EM-kilpailut (Vierumäki)
- 27.7.-6.8. Olympialaiset (Lontoo, Englanti)
- Avoim Maailmancupit

MAAPAIKKOJEN JAKO 2011-12

Kivääri

- Neljä paikkaa ruutilajeissa (EM-kisat), pl. miesten 60ls makuu (3 paikkaa)
- Kaksi paikkaa ruutilajeissa /MC-kisa
- Kolme paikkaa ilma-aseissa/MC-kisa ja neljä paikkaa Vierumäen EM-kisoissa

Pistooli

- Kolme paikkaa miesten vapaapistoolissa ja naisten urheilupistoolissa (EM-kisat)
- Kaksi paikkaa olympiapistooli (EM-kisat)
- Kaksi paikkaa ruutilajeilla/MC-kisa
- Kolme paikkaa ilma-aseilla/MC-kisa
- Vierumäen EM-kisoissa jaossa neljä paikkaa

Haulikko

- Viisi paikkaa EM-kisoissa (M skeet ja trap)
- Yksi paikka EM-kisoissa (N skeet ja trap sekä M 2-trap)
- Yksi paikka MM-kisoissa (kaikki lajit)
- Kaksi paikkaa/MC-kisa

Maksimissaan kaksi urheilijaa/laji/maa, pl. naisten skeet ja trap, joissa yksi paikka/laji/maa.

Tulevaisuustyöryhmä huolestunut: "TOIVEISTA KÄYTÄNNÖN TOIMINTAAN!"

Tekstit ja kuva: Lassi Palo

Palataan ajassa ensin hivenen taaksepäin eli viime marraskuuhun... Suomen Ampumaurheiluliiton (SAL) Tulevaisuustyöryhmä sanoi liittovaltuuston kokouksessa olevansa huolestunut. Kolmikko Rainer Hirvonen, Mikko Mattila ja Hanna Pitkänen oli sitä mieltä, että mikäli menossa olevaa kehitystä ei saada muuttumaan, voidaan alkaa puhua auringonlaskun harrastuksesta ja lajin kuihtumisesta olemattomiin.

– Tällaisen uhkakuvan toteutuessa vielä tällä hetkellä vahvana tekijänä oleva kansainvälinen menestys on muisto vain, Hirvonen sanoi.

Yhteiskunta on muuttunut, eikä talkoohenkeä ja yhteistä tekemistä enää ole olemassa entisessä määrin. Itsekeskeisyys on noussut enemmän esiin, ja se näkyy Hirvosen mukaan esimerkiksi siinä, että vapaa-aika käytetään enenevässä määrin vain oman mielihyvän tavoitteluun.

– Tämän kehityksen seurauksena sitoutuminen seura- ja yhdistystoimintaan on voimakkaasti vähentynyt. Sen olemme saaneet huomata myös omassa toiminnassamme. Ampumaurheilu ei tänä päivänä ole kovin muodikas ja puoleensavetävä harrastusmuoto. Harrastajien ja erityisesti kilpailijoiden määrät ovat vähentyneet viime vuosina – nuorten ja yleisen sarjan osalta jopa hälyttävästi.

Mattila puolestaan korosti, että ampumaurheilu on turvallinen harjoitus- ja kilpailumuoto niin urheilijoille kuin katsojillekin. Mattilan perussanoma on, että ampumaurheilu on ”hienoa hommaa, jonka pariin lapset ja nuoret kannattaa ohjata ja jonka parissa jokainen voi kokea onnistumisen hetkiä”.

Hirvosen mukaan lisäksi toimintaympäristössä on sattunut tapauksia ja tapahtunut kehitystä, jotka vaikuttavat kielteisesti yhteiskunnan mielipiteisiin ja suhtautumiseen aseisiin ja aseharrastuksiin. Lähiaikoina on tulossa myös uusi aselaki, ja ampumaratoja koskeva lainvalmistelu on annettu eduskunnalle.

Välttämätön muutos

Kolmikko halusi esittäytyä liittovaltuustolle, koska sillä oli ajatus, johon se halusi valtuuston kannanoton. Hirvonen sanoi, että edellä kuvattu tilanne ”luo meille luonnollisen ajankohdan käynnistää muutoksen, ja siinä esitetyjen uhkakuvien torjumiseksi muutos on jopa välttämätön”.

– Huomattava on, että me emme ole yksin tällaisen muutospaineen alla, vaan koko urheiluelämä painii saman ongelman kanssa. Myös muut lajit tulevat kokemaan suuria muutoksia näköpiirissä olevassa tulevaisuudessa. Mikäli te annatte meille valtuudet käynnistää uudenlaisen toimintamallin kehittämisen nyt, olemme askeleen edellä muita ja siten perässä tulevia selvästi

edullisemmassa asemassa ja muille mallina.

Hirvonen painotti sitä, että muutoksella on pyrittävä aikaansaamaan sellaisia vaikutuksia, jotka kääntävät kehityksen suunnan ja tekevät ampu-
maurheilusta jälleen kiinnostavan ja halutun harrastus- ja urheilumuodon.

– Aitojen vaikutusten aikaansaamiseksi meidän on muutettava toimintatapaamme niin, että enää emme tee ja rakenna harrastuksia, joihin uuden harrastajan on sovitettava itsensä. Meidän on selvitettävä, millaista toimintaa ja millaisissa ympäristöissä halutaan harrastaa ja kehittää toimintaamme tältä tarvelähtöiseltä pohjalta.

Pyramidi toisinpäin

Paras tietous harrastajien tarpeista löytyy seuroista, joten kehittämistyön onnistuminen edellyttää seurojen aktiivista mukanaoloa ja osallistumista toiminnan suunnitteluun. Seurojen esittämien toiveiden mukaisesti tämä aktiivinen osallistuminen siirtää toiminnallista painopistettä liiton toimistolta seuroille ja muuttaa liiton roolia ohjaavasta tukevaksi.

– Eiköhän tehdä päätös kuten Jan Carlsson aikanaan SAS:ssa, että käännetään pyramidit nurin, Hirvonen ehdotti.

Pitkänen puolestaan toivoi, että nyt ”päästäisiin toiveista käytännön toimintaan”. Hän myös kysyi, ketkä ovat valmiita lähtemään ”kanssamme matkalle kehittämään ampumaurheilua” ja käytti oivaa ilmaisuja:

– Eli konditionaalista preesensiin. Panokset kovenevat, Pitkänen huomautti.

Esimerkiksi Juha Hirvi kehotti ottamaan Tulevaisuusryhmän mukaan SAL:n ja Olympiakomitean huippu-urheilujärjestelmän kehittämisprosessiin.

– Jotta samaa työtä ei tehtäisi kahdella rintamalla, Hirvi perusteli.

Kun Tulevaisuustyöryhmän onnistumismahdollisuuksia epäiltiin, Hirvonen vastasi:

– Nyt työ tehdään kentällä, ja liitto tukee sitä. Pyramidi käännetään aidosti toisinpäin.

Liittovaltuustossa käydyin vilkkaan keskustelun jälkeen Hirvonen summasi tilanteen ja totesi, että Tulevaisuustyöryhmä on saanut valtuudet jatkaa asian eteenpäinviemistä.

Ampumaurheiluliiton Tulevaisuustyöryhmän mukaan olisi seuroittain hyvä selvittää ja määritellä mikä seuran tavoite on: harraste vai huippu-urheilu. Kuvassa Mira Suhonen on Vierumäellä valmistautumassa kovatahtiseen ja tärkeään kauteen.

Keskustelu jatkuu

Liittovaltuuston kokouksesta on kulunut nyt jo jonkin aikaa, ja keskustelua suomalaisen urheilun tulevaisuudesta käydään. Olympiakomitean johdolla kokoontuvan SAL:n huippu-urheilujärjestelmän kehittämisprosessin tammi-kuukaudella lähijaksolla keskusteltiin vilkkaasti myös SAL:n omasta tulevaisuustyöryhmästä. Siellä heräsi useita ajatuksia ja kysymyksiä eli kevään kynnysellä on sopiva aika päivittää myös Tulevaisuustyöryhmän ajatukset.

Mattila myöntää, että seuran ”oma näky” varmasti joissain tapauksessa puuttuu eli asioita hoidetaan vain rutiinitasolla. Hän ei kuitenkaan usko siihen, etteikö seuroilla olisi riittävästi itseluottamusta.

– Asia ei vain ole ehkä kirkastunut tai kirkastettu tai sitten vain ei haluta ryhtyä ponnistelemaan, koska se vaatii aikaa ja työtä.

Aluejärjestelmän kehittäminen siten, että se palvelisi huippuammuntaa parhaalla mahdollisella tavalla, olisi Mattilan mukaan ”varmasti hienoa”, jos se toteutuisi. Silloin pitäisi vain luoda tai saada selkeä ja toimiva valmennusjärjestelmä/ryhmät valmentajineen jo aluetasolle, jolloin seuratyölle olisi selkeä jatkuo olemassa ja siitä sitten kyvykkäimmät pääsivät Tehoryhmään ja siitä nuorten maajoukkueeseen, hän miettii.

– Tämä toiminta vain ei saisi olla pois seuratyöstä, koska juuri seura-aktiivit ehkä sitten olisivat myös tässä se aktiivinen toimijajoukko, hän pohtii.

Mattilan mukaan olisi myös seuroittain hyvä selvittää ja määritellä mikä seuran tavoite on: harraste vai huippu-urheilu. Mattila perustelee näkemyksensä sillä, että hyvien ampujien kannattaisi ehdottomasti kuulua samaan seuraan, jotta saataisiin hyviä joukkueita ja siten myös yhteistyö heidän kesken tiivistyisi ja lumipalloeefekti toimisi hyvin.

– Ne seurat, jotka keskittyisivät vain harrastamaan, tulisi seurojen itse tietysti määritellä ja tuoda julki. Mutta niinhän se taitaa olla, että noista hyvistä seuran ”tähdistä” jokainen seura haluaa pitää kiinni ja loistaa heidän varjossa, joten yhtälö lienee käytännön tasolla vaikea toteuttaa.

Mattila sanoo ymmärtäneensä myös niin, että esimerkiksi jalkapallossa tai jääkiekossa kaikki eivät tavoittele paikkaa mestaruussarjassa, vaikka pelaavatkin ihan hyvin ja järjestävät nuorisotoimintaa, josta sitten huiput lähtevät kun taidot kehittyvät ja mahdollisuudet seuraavalle tasolle ovat olemassa.

Entä pitäisikö seurojen tahtotila saada kirkkaammaksi?

– Kyllä, se on erinomaisen hyvä asia selvittää. Asiat tulee kirkastaa ja kertoa myös seuran jäsenistölle, jotta se olisi tietoinen ja siten myös voisi ottaa kantaa. Jopa se saattaisi saada ryhtiä tavalliseen harrastajaan.

Lisää yhteistyötä

Mattilan mukaan on ”ehdottomasti” panostettava niihin seuroihin, jotka haluavat huippu-urheilua, koska ne silloin myös panostavat huippu-urheiluun, jota ei synny ilman hyvää organisointia, ilman laajamittaista nuorisotyötä, ilman hyvää suunnittelua, ilman hyvää valmennusta tai kunnon olosuhteita ja rahaa. Näitä kaikkia tarvitaan, jos halutaan edetä pois rutiinitasolta kohti laadukasta ja kiinnostusta herättävää seuratoimintaa.

– Ne seurat, jotka vain harrastavat ja pysyvät rutiinitasolla, esimerkiksi sääntömääräiset kokoukset hoitaen, varmasti pärjäävät, kuten ovat tähänkin saakka pärjänneet. Niitä ei siten mikään ylimääräinen häiritse harrastustoiminnassaan, jolloin aikaa jää myös itse ammunalle. Tämä siksi, että useinkin juuri jaostojen vetäjät myös itse haluavat harjoitella, ampua ja myös kilpailla, koska itse tekeminen tuntuu hyvältä, pitää heidät tässä mukana ja he myös nauttivat siitä tasollaan. Olkoon heillä siihen myös mahdollisuus, Mattila sanoo.

Onko seurojen välistä yhteistyötä liian vähän?

– Vastaan tähän, että kyllä. Isoja kisoja varten tarvitaan mittava organisaatio, joten siinä on yhteistyön paikka. Samoin tuo hyvien joukkueiden ja valmennuksen kehittäminen voisi olla hyvä yhteistyön paikka, mutta näistähän jo sanoinkin aiemmin.

SAL:n huippu-urheilun kehittämisprosessin lähijaksolla kysyttiin myös, onko alueiden rooli riittävän selkeä huippu-urheilun ja alueen välillä. Mattilan mukaan alue on vain eräs muoto organisoitua ja tehdä hallinnollista työtä, joten huippu-urheilun saralla alueen rooli ei ole selkeä. Alue toiminnan tulisi Mattilan mukaan tuottaa parhaimmillaan systeeminsä kautta hyviä ehdokkaita SAL:n Tehoryhmiin sekä nuorten maajoukkueeseen toimien laadukkaan seuratoiminnan jatkeena.

– Voisihan alue tietysti antaa jonkinlaista rahallista tukea alueensa huippu-urheilijoille tai jo sitä lähellä oleville. Se olisi hieno asia, koska avustukset tässä lajissa ovat olemattomia mutta kulut huomattavat. ◆

”Kaikki helmet yhteen koriin”

Tämä ei ole vain Ampumaurheiluliiton eikä

Tulevaisuusryhmän työ, vaan meidän kaikkien. Suuri osa kaikesta tarvittavasta tiedosta on jo olemassa seuroissa, se on vain niin sirpaleista ja hajallaan, että sitä ei ole kyetty riittävästi hyödyntämään. Tärkeintä on nyt saada kerättyä yhteen tämä kaikki tieto. Eli kaikki helmet yhteen koriin, jotta niistä saadaan ensin kiinteä kide ja lopulta timantti.

Näin määrittelee ampumaurheiluväen yhteisen tavoitteen Tulevaisuusryhmän puheenjohtaja Rainer Hirvonen.

Ryhmän ensimmäisenä tehtävänä on ”asemoida ja koordinoida ryhmä muihin työtään tekeviin ryhmiin nähden”. Niitä ovat huippu-urheilun muutosryhmä sekä Olympiakomitean vetämä lajien kehittämistyö, jossa ampumaurheilu on myös mukana. Hirvosen mukaan tavoitteena voidaan pitää, että emme ”keksi enää sitä ruutia, jonka joku toinen on jo keksinyt”.

Koska edellä mainitut ryhmät keskittyvät lähinnä huippu-urheiluun, on liiton oman Tulevaisuusryhmän tehtävänä kehittää seuratoimintaa tuottamaan huippu-urheilun menestymisen edellyttämä potentiaali. Menestyminen huippu-urheilussa on oltava myös seuratoiminnan keskeinen tekijä, sillä se luo ampumaurheilun imagon.

Potentiaalın hankkimisen lähtökohta on toisaalta hyvä mutta toisaalta valtava haaste. Hyvää on se, että ampumaurheiluun saadaan vuosittain noin tuhat lasta ja nuorta, mutta ”katastrofaalista” on Hirvosen mukaan se, että laji menettää likipitään koko tämän joukon, kun heidän ikänsä ylittää kultahippuiän. Tässä joukossa menetämme varmuudella suuren joukon lahjakkuuksia. Se ei vain toimi, että menetämme valtaosan potentiaalisista menestyjistä.

– Kysymys kuuluu, miten pidämme nuoret mukana kun he ovat 13–18 vuoden ikäisiä. Meidän on keksittävä siihen selkeät lääkkeet, olkoonkin, että myös muut lajit ovat saman tilanteen edessä, Hirvonen sanoo.

Hirvonen on kysellyt, mitkä tekijät houkuttelevat ihmisiä radalle. Ihmiset ikään katsomatta pitävät tärkeänä hyvää porukkaa ja yhdessä tekemistä sekä viihtyisää ympäristöä. Nämä faktat tiedostaen on Hirvosen mukaan alettava luoda mallia, jota voidaan alkaa ”monentaa”. Seurat ovat tässä asiassa avainasemassa, Hirvonen painottaa ja mainitsee valmentajaosaamisen sekä nuorten ohjaamisen tärkeiden.

Jossain vaiheessa aletaan keskustella myös valtakunnallisesta järjestelmästä ja alueiden roolista, mikä Hirvosen mukaan tarkoittaa nykyisen alueorganisaation uudelleenarviointia. Alueyksikköjen tulisi jatkossa olla osaamiskeskuksia, jotka ovat useampien tahojen käytettävissä, sillä asiantuntijatasoisen osaamisen ulottaminen kaikkiin seuroihin ei ole mahdollista. Myöskään liittoon keskitettyjen asiantuntijoiden voimavarat eivät yksin riitä tyydyttämään kaikkien seurojen tarpeita edes nykyisellä harrastajamäärällä saati sitten, jos – tai kun – harrastajamäärä kasvaa.

Liiton rooli on tuki, mutta sen lisäksi tarvitaan lukuisa joukko asiantuntijaosaamista ja voimaa, jota seurat voivat hyödyntää esimerkiksi lahjakkuuden löytämisessä ja eteenpäin viemisessä, Hirvonen sanoo.

Hän puhuu myös kilpailujärjestelmän kehittämisestä niin, että useimmat voisivat kilpailla omantasoisissaan kilpailuissa – eli niin harrastajat kuin huiputkin.

Hirvonen korostaa sitä, että kaikki edellä mainittu toimii keskustelunavaajana ja pohjana tulevalle. Kysymys kun on vain siitä, että kaikki haluamme olla parempia ja tehdä asiat niin, että meidät huomataan ja meitä arvostetaan. Näihin kysymyksiin yritetään nyt löytää vastauksia.

Seuratoiminta huippu-urheilun perustana S

Suomalaisen urheilun juhlapäivänä eli 10. tammikuuta Helsingissä järjestetyssä Hyvä seura -seminaarissa noin kaksi sataa osanottajaa toivotettiin tervetulleiksi muutoksen matkalle. Samalla he saivat perehtyä urheilijan polkuun, joka on syyskuussa työnsä aloittaneen muutostyöryhmän ajattelun ja työn perusta.

Päivä oli kiireinen urheiluvaikuttajille, sillä samana päivänä järjestettiin Suomen Urheilugaala ja jaettiin urheilija-apurahat.

Ennen illan juhlapäivää gaalaa oli kuitenkin aika kuulla seuravaikuttajien mielipiteitä vuorovaikutteisessa ja varsin reipshenkisessä seminaarissa, jota pohjustettiin muun muassa kysymällä tulisi-ko tulosta, jos rahaa olisi käytettävissä niin paljon kuin haluaa. Vai onko kyse sittenkin sitoutumisen ja osaamisen tasosta? Vaiko osaamattomuuden? Entä mikä on motivaation merkitys? Ja löytyykö tekijöitä myös jatkossa?

Toden totta: tervetuloa muutoksen matkalle!

Miltä näyttää huippu-urheilun tulevaisuus?

Kun seminaarin osanottajilta kysyttiin, miltä huippu-urheilun tulevaisuus näyttää, äänet menivät melko tasan niiden kesken, jotka ovat sitä mieltä, että tulevaisuus on loistava/valoisa tai että se on harmaansävyinen/synkkä.

Tulokset kävivät ilmi paikalla olleen Responsen edustajan tekemistä äänestyksistä. Response on langaton yleisövastausjärjestelmä, joka on suunniteltu erikokoisten ryhmien mielipiteiden keräämiseen ja analysointiin. Samaa järjestelmää käytettiin Ampumaurheiluliiton syyskuussa järjestämässä Tulevaisuusseminaarissa.

Muutosryhmän vetäjä Jukka Pekkala piti tulosta odotetunlaisena, ja se antaa hänen mielestään hyvät lähtökohdat ryhmän työlle. Päinvastaisiakin näkemyksiä on. On jopa sanottu, että puolet seuratoimijoista on jo ”maansamyyneitä” ja että muutostyöryhmän työltä on pudonnut pohja pois. Seuratoimijoita on kutsuttu äänestystuloksen perusteella myös ”realisteiksi”.

Seuratoiminnan tulevaisuus sen sijaan näyttää paremmalta, sillä seminaarin osanottajista runsaat 70 prosenttia oli sitä mieltä, että se on loistava/valoisa.

Seminaarin äänestysten tuloksia lukiessa on syytä muistaa, että paikalla olleista melkein 60 prosenttia sanoi olevansa erittäin aktiivisesti seuratoiminnassa mukana. ”Jokseenkin” aktiivisesti seuratoimintaan osallistuu noin 27 prosenttia vastaajista eli vähintään jokseenkin aktiivisia oli yhteensä melkein 90 prosenttia vastaajista. Loput olivat muun muassa lajiliittojen edustajia.

Seminaaria oli mahdollista seurata suorana myös internetistä.

Muutosryhmästä ollaan kiinnostuneita

Suomen Liikunta ja Urheilu ry:n (SLU) järjestämän seminaarin osanottajista hivenen yli puolet sanoi seuraavansa muutostyöryhmää ”myönteisen

Suomalaisen huippu-urheilun muutostyöryhmä sai tammikuussa järjestetyssä Hyvä seura -seminaarissa paljon mielenkiintoista pohdittavaa. Kun noin kahdeltasadalta seminaarin osanottajalta kysyttiin, millaisena he näkevät huippu-urheilun tulevaisuuden, äänet menivät tasan loistavan ja valoisan sekä harmaansävyisen ja synkän välillä.

Teksti: Lassi Palo Kuva: Soile Koskela/SLU

kiinnostuneena”. Innostuneita sanoi olevansa noin viidennes, ja hiukan epäillen ryhmään suhtautui yhtä moni.

Pekkala sanoi Urheiluampujassa (6/2010), että ”urheilijapolusta nousevat uudet toimintatavat ja rakenteet. Siihen liittyvien asioiden kanssa menee tuleva vuosi tiiviisti.” Urheilijapolku on sittemmin noussut vieläkin näkyvämmiin keskusteluihin ja kannanotoihin esiin.

Ja niin tapahtui myös Hyvä seura -seminaarissa, jonka osanottajilta kysyttiin, missä vaiheessa huippu-urheilijan polku alkaa. Melkein 27 prosenttia vastanneista oli sitä mieltä, että polku alkaa 8–11-vuotiaana. Noin viidennes vastaajista katsoi,

että se alkaa 15–18-vuotiaana, ja 30 prosenttia katsoi sen alkavan 12–14-vuotiaana. Yhdeksäntoista prosenttia paikalla olleista oli sitä mieltä, että huippu-urheilijan polulle astutaan alle kahdeksanvuotiaana. Kukaan ei ollut sitä mieltä, että se alkaa yli 18-vuotiaana.

Pekkala siteerasi entistä huippujääkiekkoilijaa Teppo Nummista, joka on korostanut iloisuuden ja innostuksen sekä yhdessä tekemisen merkitystä.

– Polku pitää sisällään kaiken sen, mitä lapsuudessa ja nuoruudessa tehdään. Tai jätetään tekemättä. Joka päivä pitää tehdä asioita paremmin. Näin syntyy onnistumisia, jotka johtavat menestykseen, Pekkala tiivisti.

euraväen viestit siivittävät muutostyöryhmän jatkoa

Keihäänheiton olympiavoittaja vuodelta 1988 eli Tapio Korjus jakoi polun kolmeen vaiheeseen: lapsuus-, valinta- ja huippuvaihe. Viimeksi mainitussa onkin jo oltava ”ammattiote kaikessa”, Korjus tiivistä ja painotti, että kaikessa toiminnassa on kuitenkin oltava mukana ilo, innostus ja intohimo, ja huippu-urheilusta on saatava mielihyvää.

Ilman iloa ei Korjuksen mukaan tule mistään mitään.

– Valinta voi olla nuorelle raskas; laittaako hän itsensä likoon huippu-urheilijana vai ei. Siksi hänen on oltava varma, että eväät jokapäiväiseen kovaan tekemiseen ovat olemassa. Ja siksi meidän on panostettava osaamiseen ja löydettävä oma huippulaatumme ja tekemisen tasomme, koska me emme voi kilpailla väestöpohjalla, Korjus sanoi.

Meidän on panostettava osaamiseen ja löydettävä oma huippulaatumme ja tekemisen tasomme, koska me emme voi kilpailla väestöpohjalla.

– Urheilijan polku voi olla aikamoinen matka. Siksi meidän on turvattava koko hankkeen mielekkyys, Korjus viestitti seminaarin osanottajille.

Polku mietittynä?

Entä kuinka monella urheiluseuralla on urheilijan polku mietittynä? Seminaarin osanottajista peräti noin 86 prosenttia oli sitä mieltä, että polku on mietittynä vain alle viidenneksellä seuroista. Reilu kolmannes vastaajista katsoi, että seuratoiminnassa huippu-urheilun suurin este on osaamisen puute, ja toisaalta suurin mahdollisuus on nostuneisuus.

Pekkala kertoikin, miten muutosryhmän työ etenee: 35 lajiliitossa alkavat ”polkutalkoot”, joissa keskitytään urheilijan kehittämiseen polun eri vaiheissa, muun osaamisen kehittämiseen ja jakamiseen sekä arvostukseen, rakenteisiin ja resursseihin.

Yksi iso asia ryhmän jäsenten mukaan on myös urheilijakohtaamiset, joissa ”syvähaastatellaan” entisiä ja nykyisiä huippu-urheilijoita ja joiden perusteella yritetään ymmärtää urheilijoita vielä nykyistäkin paremmin. Pekkalan mukaan se on iso prosessi, jossa mennään syvemmälle ja laajemmalle kuin aikaisemmin ja kuvataan polkua sen alkuvaiheista lähtien.

– Urheilija on koko ajan sen keskiössä. Polkukalvoissa tavoitteenamme on kuvata huipulle tähtävien urheilijoiden lajipolut 2010-luvun Suomessa, ja se on konkreettinen kuvaus eri ikävaiheisiin kuuluvista sisällöistä ja tavoitteista.

Eivätkä haasteet tähän lopu. Muutostyöryhmä oli tulossa, kun seminaariosallistujat haastoivat sen keskusteluun kysymällä muun muassa opiskelun ja valmentautumisen yhdistämisestä, koulujärjestelmästä ja ammattivalmentajien määrän lisäämisestä joka tasolla.

Opiskelun ja valmentautumisen yhdistäminen on ryhmän jäsenten mielestä ”hyvä pohja ja parasta ennaltaehkäisyä” urheilu-uran jälkeiselle ajalle. Koulujärjestelmän muuttaminen on ”kinkkisin haaste” eli miten muuttaa koulupäivän rakennetta liikuntaa suosivammaksi. Selkänajat isoille ratkaisuille on pystyttävä löytämään, ryhmä muotoili. Ammattivalmentajien määrä on ”resurssikysymys”. Kaikkea ei voi ottaa vanhempien kukkarosta, ryhmä vastasi ja jatkoi, että ”tämäkin vaatii rakenteiden tarkastelua”.

”Sanoista tekoihin!”

Kuten kaikesta edellä olevasta voi päätellä, kesäkuussa nimettyyn ryhmään kohdistuvat odotukset ovat kovat. Tämän tietää hyvin myös Pekkala, joka on virkavapaalla SLU:n pääsihteerin tehtävistään. Muut ryhmän jäsenet ovat Leena Paavolainen, Tapio Korjus ja Mika Kojonkoski sekä helmikuun 3. päivänä nimetty uusi jäsen Antti Paananen. Paananen valittiin Erkki Westerlundin tilalle. Hän siirtyy muutosryhmän jäseneksi Lentopalloliiton valmennuspäällikön tehtävistä.

Ryhmään kuuluu myös Jorma Vertainen, joka on pysyvä asiantuntija Olympiakomitean lajien kehittämistyön ohessa. Kaksi vuotta kestävä projektin päätteeksi ryhmä tekee toimenpide-esityksensä.

Mikä sitten muuttuu? Pekkalan mukaan ainakin se, että rakenteista siirrytään urheilijan polulle ja yksin yrittämisestä yhdessä tekemiseen. Eikä jatkossa saa enää ajatella, että tehdään se mikä osataan. Sen sijaan pitää tehdä kaikki jatkossa paremmin.

Lisäksi pitää myös tahtoa parasta, eikä tyytyä ajattelemaan, että ”ei tämä nyt niin kaksista ole”.

– Meidän pitää myös tehdä yhteisiä valintoja ja keskittyä hyvään johtamiseen sekä saada rakenne ja resurssit tukemaan valintoja. Kaikkeen tähän on mielestäni hyvät eväät olemassa, Pekkala sanoi.

Seminaarin painavat päätössanat lausui SLU:n puheenjohtaja Timo Laitinen, joka antoi täyden tukensa muutosryhmälle.

– Meidän täytyy olla valmiita antamaan tukemme ryhmälle. Nämä viisi tai kuusi ihmistä eivät voi muuttaa mitään, jos tuhannet ihmiset - eli me - eivät ole valmiita muutoksiin asennetasolla. Sanoista tekoihin, Laitinen kehotti. ♦

Huippu-urheilun muutosryhmän jäsenet Mika Kojonkoski (vas.), Jorma Vertainen, Tapio Korjus, Leena Paavolainen ja Jukka Pekkala vastasivat Hyvää seura -seminaarissa osanottajien tiukoikiinkin kysymyksiin.

Urheiluministeri Stefan Wallin:

SUOMALAISEN AMPUMAUURHEILUN KOKONAISUUS NÄYTTÄÄ HYVÄLTÄ

Kulttuuri- ja urheiluministeri Stefan Wallin on sitä mieltä, että suomalaisessa ampumaurheilussa on osaava valmentajakaarti ja sangen nuori maajoukkue. Eli kokonaisuus näyttää hyvältä, hän sanoo Urheiluampu- lehden haastattelussa, mutta painottaa, että työtä tulevaisuuden eteen on kuitenkin tehtävä.

Kulttuuri- ja urheiluministeri Stefan Wallin (r) on lupautunut Suomen Ampumaurheiluliiton (SAL) huhtikuussa Turussa järjestettävän nuorten tapahtuman Kultahippufinaalin suojelijaksi. Hän perustelee suostumustaan sillä, että Kultahippufinaalit ovat SAL:n käyntikortti nuorisourheilussa.

– Lajiliiton toiminnan kehittyminen yleensä näkyy parhaiten nuorisokilpailuiden osallistujamäärissä, eikä ampumaurheilu tee tästä mitään poikkeusta. Kun minua pyydettiin Kultahippuilm- asefinaalien suojelijaksi, myönteinen vastaus tässä valossa oli helppo antaa, hän sanoo.

Entä millaisena pidätte nuorten ampumaharrastuksen tilannetta Suomessa?

– Urheiluammunta on varsin haastava harrastus. Lajissa on otettava huomioon turvallisuus aivan toisella tavalla kuin muissa lajeissa. Lisäksi lajin vaatimat harrastusolosuhteet vaativat erityisjärjestelyitä.

Kolmas haaste on ampuma-aselainsäädäntö, joka asettaa erittäin tiukat rajat harrastamiselle. Wallinin näkemyksen mukaan SAL on osaltaan pyrkinyt purkamaan määrätietoisesti harrastukselta esteitä ja käy jatkuvaa vuoropuhelua eri tahojen kanssa.

Kun Wallinilta kysyy, mitkä ovat ampumaurheilun parhaimmat ”valttikortit”, kun nuoria houkutellessa lajin pariin, hän vastaa, että laadukas toiminta kerää suurimmat harrastajamäärät.

– Se on fakta. Ampumaurheilu, toisin kuin kuvitellaan, vaatii yllättävän paljon fyysistä kuntoa,

kestävyyttä sekä äärimmäisen hyvää keskittymiskykyä ja kurinalaisuutta. Nämä ovat mielestäni ne valttikortit, joita on hyvä painottaa.

Ampumaurheilun heikkouksista ja kehittämis-kohteista puhuttaessa Wallin nostaa ensimmäisenä esiin olosuhteet, jotka ”ovat varmasti keskeinen kysymys”. Eli niiden saatavuus sekä osaavan ja ammattitaitoisen ohjauksen lisääminen ovat ne asiat, joita kehittämällä harrastusta voi kehittää.

ISKUKYKYISET JOUKKUEET LONTOOSEEN

Ampumaurheilu on Suomessa perinteikäs ja erittäin menestyksellinen laji. Wallin näkee lajin tulevaisuuden tästäkin eteenpäin hyvänä. Työtä tulevaisuuden eteen on kuitenkin tehtävä, koska kilpailu on varmasti vuosi vuodelta kovempaa, hän huomauttaa.

– Ampumaurheilu on ollut tämän vuosituhannen menestyslaji niin olympialaisissa kuin paralympialaisissakin. Tulevaisuus on tehtävä, ja tässä näen mahdollisuuden suomalaisella ammunnalla hyvänä. Meillä on Vierumäellä mitä parhaimmat olosuhteet, ja muutenkin liikunnan koulutuskeskusjärjestelmä takaa mahdollisuudet harjoitteluun muuallakin. Meillä on osaava valmentajakaarti ja sangen nuori maajoukkue. Eli kokonaisuus näyttää hyvältä.

Suomella on toistaiseksi yksi olympiapaikka (Mira Suhonen), ja matka kohti ensi vuonna järjestettäviä Lontoon olympialaisia jatkuu. Millaisin mielin ja ajatuksin seuraatte suomalaisten ampujien kisoja, kun he yrittävät saavuttaa lisää paikkoja olympialaisiin?

– Lontoon alkuerät ovat tosiaan jo käynnissä. Varsin rauhallisin mielin suhtaudun tulevan kauden kilpailuihin. Uskon, että meillä on ensi vuonna Lontoossa iskukykyiset joukkueet sekä olympialaisissa että paralympialaisissa.

URHEILU-URALLA NOUSUJA JA LASKUJA

Seitsemän ampumaurheilijaa sai urheilija-apurahan tänä vuodeksi. Apurahajärjestelmää pidetään erittäin tärkeänä sekä urheilijoille että suomalaiselle urheilulle. Wallin on samaa mieltä.

– Palaute, jota urheilijoilta olen saanut, on yksiselitteistä. Heidän mielestään valtion urheilija-apurahalla on todella suuri merkitys urheilijalle. Olemme tätä pyrkineet myös tällä hallituskaudella erityisesti painottamaan kaksinkertaistamalla urheilija-apurahoihin osoitetut määrärahat, Wallin sanoo.

On urheilijoita, jotka ovat järjestelmän piirissä vuoden ja putoavat pois seuraavaksi vuodeksi noustakseen taas takaisin sen pariin. Voisiko esimerkiksi tätä asiaa apurahajärjestelmässä jotenkin kehittää vai onko jotain muuta ke-

Ministeri Stefan Wallin avasi viime syyskuussa Inkoon uuden 50 metrin radan.

– Ampumaurheilu on ollut tämän vuosituhatosen menestyslaji niin olympialaisissa kuin paralympialaisissakin.

hittämiskohdetta mietitty?

– Järjestelmää on nimenomaisesti pyritty kehittämään pitkäjänteisemmäksi niin, että arvioinnissa tulevaisuuden odotusarvo painottuisi enemmän. Käytännössä uuden olympiadin alkaessa mukaan otettavat urheilijat ovat pääsääntöisesti mukana koko olympiadin/aina siihen asti kunnes karsinnat kisoihin on läpikäyty. Urheilun luonteeseen kuuluu se, että nousuja ja laskuja uralla tapahtuu. Olemme kuitenkin pyrkineet minimoimaan yksittäisten kisojen vaikutukset ja arvioimaan kehitystä huomattavasti laajemmin.

KONKREETTISIA TULOKSIA ODOTETAAN

Jukka Pekkalan vetämä huippu-urheilun muutostyöryhmä on tehnyt töitä viime syksystä lähtien. Wallin sanoo, että ”näin taaksepäin katsottuna voi kai todeta, että muutosryhmän työn käynnistyminen oli varsin verkkainen”. Ryhmään asetettiin viime kesäkuun alussa, mutta vasta syyskuussa se varsinaisesti käynnisti työnsä, Wallin sanoo.

Muutosryhmältä odotetaan eri puolilla nopeasti varsin konkreettisia esityksiä, hän tietää.

– Vaalien jälkeinen hallitus tulee lyömään lukkoon seuraavan hallituskauden menokehykset heti kesän alussa, joten mikäli halutaan työtä jollain tavoin siinä yhteydessä implementoida, niin ryhmälle ei esitysten tekoon jää yhtään ylimääräistä aikaa.

Wallin sanoo ”myös ymmärtäneensä”, että ryhmän asettamisen myötä kentälle on syntynyt ajatus huippu-urheilulle tulevasta merkittävästä yhteiskunnan lisärahoituksesta. Se uskomus ei Wallinin mukaan pidä paikkaansa.

– Meillä on varmasti nykyrahoituksen sisällä aika paljon pelivaraa, jota muutosryhmän tulee kartoittaa ja esittää kohdennettavaksi. Sitä paitsi valtion rahoitus huippu-urheilulle on jo tällä vaalikaudella kasvanut 1 880 000 eurosta reiluun viiteen miljoonaan euroon.

Nyt on puhuttu paljon urheilijan polusta huippu-urheilun kehittämisessä. Miten näette tässä yhteisön eli seuran ja lajiliiton osuuden?

– Tärkeää olisi katsoa kokonaisuutta laajasti, tunnistaa urheilijan polulla olevat nivelkohdat ja ajateltujen resurssien kohdentaminen oikeisiin kohtiin. Seuralla ja lajiliitolla on oma tärkeä osansa kokonaisuudessa. On kuitenkin muistettava, että polkuja huipulle on useita, ja se on se haaste, joka seurojen ja liiton on tunnistettava. Kysymys on kuitenkin aina yksittäisen urheilijan, hänen taustaryhmänsä, elinympäristön ja monen muun tekijän yhteissummasta, johon ei ole olemassa yhtä vastausta.

AINUTLAATUINEN TILAISUUS

Urheilupiireissä on käyty melko vilkasta keskustelua ryhmän tekemisistä, näkemyksistä ja toimintatavoista. Wallin ei halua kiirehtiä.

– Kuten me kaikki tiedämme, työ on hyvin alussa ja odotukset ovat kovat. Keskustelua on käyty ja tullaan varmasti käymään sekä puolesta että vastaan. Intohimoa asiaan liittyy paljon, sillä onhan kysymys urheilusta ja sen rakenneuudistuksesta. Uskon, että meidän tulee nyt rauhassa odottaa ryhmältä konkreettisia ehdotuksia ja vasta sitten arvioida tekemiset ja näkemysten realistisuus.

Mitä vastaatte niille, jotka epäilevät ryhmän mahdollisuuksia saada kaivattuja muutoksia aikaiseksi?

– Tällaista tilaisuutta ei kovin usein urheilulle tarjota.

Onko teillä mielessänne erityisesti jokin asia, jonka haluatte muuttuvan?

– Jokaisen yhteiskunnan toimija on aika ajoin syytä tarkastella kriittisesti toimintaansa ja toimintatapojaan. Urheilu on kiistatta maamme suurin kansanliike, jolla on suunnannäyttäjän rooli monessakin mielessä. Se on hyvä pitää mielessä.

Wallin sanoi urheilija-apurahojen julkistamis-tilaisuudessa tammikuussa, että liikuntatoimen määrärahat ovat tällä vaalikaudella olleet voimakkaassa kasvussa. Ovatko ne nyt riittävällä tasolla?

– Valtion urheilumäärärahat ovat vain yksi osa liikunnan rahoituskokonaisuudesta. Meidän on syytä tarkastella tässäkin asiassa kokonaisuutta ja sitä mitä näillä rahoilla saadaan aikaan.

Opetus- ja kulttuuriministeriö jakaa talousarviossa varoja Veikkauksen tuotosta eduskunnan säätämän jakosuhtelain mukaisesti. Liikunta saa 25 prosenttia, taide 38,5, tie 17,5 ja nuorisotyö 9 prosenttia varoista. Lisäksi 10 prosentin käytöstä päätetään erikseen. Onko tässä mielestänne kehittämisen varaa suuntaan tahi toiseen?

– Esikunta on näin säätänyt, ja en viime aikoina ole esityksiä tämän muuttamisesta kuullut. Keskeistä on, ettei veikkausvoittovaroja alettaisi käyttää muulla tavalla kuin tällä vaalikaudella. Ne on tarkoitettu kansalaisyhteiskunnan käyttöön, ei valtion budjetin yleiskatteeksi. ♦

Nuorten ampumaharrastuksen kattava katselmus jälleen Turussa

Kultahippufinaalit kisataan Euroopan kulttuuripääkaupungissa 2.-3. huhtikuuta.

Ilma-aseiden Kultahippufinaalit pidettiin viime vuonna Turussa Kupittaan urheiluhallissa, jossa kilpailu järjestetään myös Turun kulttuuripääkaupunkivuonna 2011.

Viime vuonna Turun Seudun Ampujien järjestämiin kisoihin osallistui peräti 351 ampujaa 49 eri seurasta. Suomen Ampumaurheiluliiton Kultahipputapahtumat muodostavatkin vuosittain merkittävän nuorten ampumaharrastuksen katselmuksen. Tämän vuoden Kultahippukisojen suojelijaksi on lupautunut kulttuuri- ja urheiluministeri Stefan Wallin.

Mittava kilpailu vaatii suurien tilojen ohella myös suuren järjestelykoneiston: Turun viime vuoden kisoissa talkoolaisia oli mukana peräti 78.

Kilpailun johtajan, Turun Seudun Ampujien varapuheenjohtajan Jarmo Engblomin mukaan tänä vuonna edetään samalla sapluunalla kuin viimeksikin. Viime vuoden tapaan ensimmäisenä kilpailupäivänä eli lauantaina käydään henkilökohtainen kilpailu

ja sunnuntaina puolestaan huikea joukkuekisa, joka ammutaan kaatuviin tauluihin.

– Järjestelyt ovat oikein hyvällä mallilla. Odotamme kilpailuun saman verran osallistujia kuin viime vuonna, Engblom kertoo.

Ilma-aseiden Kultahippukisaperinne alkoi jo 1990-luvun puolivälissä, mutta Turussa kilpailut olivat ensimmäistä kertaa vasta vuonna 2010.

– Opimme paljon viime vuoden kisasta, jossa saimme vielä ikään kuin harjoitella. Tänä vuonna sitten aiomme räjäyttää pankin, Engblom naurattaa.

Turun Seudun Ampujat saivat viime vuonna myös Ampumaurheiluliiton Nuori Suomi -sinetin ansiokkaasta ja pitkäjänteisestä nuorisotoiminnastaan.

Tulevien Kultahippukisojen uutisia voi lukea Turun Seudun Ampujien kotisivulta, jonne päivittyä säännöllisesti uutta kisatietoa (www.turunseudunampujat.fi).

Teksti: Elina Syrjänen Kuva: Jarmo Engblom

Tilaa oman seurasi

Sanser suunnittelee ja toteuttaa kaikki tuotteet seurallesi tai yhdistyksellesi tapahtumiin ja varojen keräykseen

Meiltä kaikki tuotteet tapahtumiin, messuille ja fanituotteiksi mm. avaimenperät, pinssit, t-paidat, pipot, takit, pyyhkeet, fleecet ja mikit.

Varastossamme on valmiita tuotteita, joista voidaan tehdä esimerkiksi edustamasi seuran näköisiä kuhunkin tilanteeseen sopivilla brodeerauksilla tai painatuksilla.

Varastotuotteiden lisäksi voimme räätälöidä seurallesi tarvitsemasi kokonaisuuden. Räätälöitäviin tuotteisiin tarjoamme omien suunnittelijoidemme suunnittelu-palvelua.

Soita meille, niin kerromme lisää.

näköiset lippikset!

**Täysin omalla toteutuksella
oman seuran logoilla ja väreillä.**

alk. à **2,85 €** / 300 kpl

alk. à **2,45 €** / 600 kpl

alk. à **2,30 €** / 1200 kpl

Hinnat sisältävät logon merkkauksen ja etikettimerkit.
Hintoihin lisätään alv 23 %.

Toimitusaika noin kolme kuukautta.

Lisätietoja ja tilaukset: Sanna Keivaara, puh. 040 525 0317, sanna.keivaara@sanser.fi

SANSER TAMPERE

Kuokkamaantie 2, 33800 Tampere
puhelin 026 229 300, faksi 03 2255 442

SANSER PORI

Eteläpuisto 15, 28100 Pori
puhelin 026 229 100, faksi 026 229 299

SANSER HELSINKI

Mikkolantie 1 A, 00640 Helsinki
puhelin 026 229 400, faksi 09 629 074

www.sanser.fi

Mira Suhosen katse tiukasti Lontoon olympialaisissa

”Kaksi naispistooliampujaa olisi upea juttu!”

Mira Suhonen ampui elokuussa Suomen ensimmäisen olympiapaikan ensi vuonna Lontoossa järjestettäviin olympialaisiin. On mahdollista, että kisoihin pääsee myös toinen naispistooliampuja, hän arvioi.

Melko tarkkaan puoli vuotta sitten Mira Suhonen hymyili leveästi ja otti onnitteluja vastaan niin kilpakumppaneiltaan kuin Suomen joukkueen jäseniltäkin, kun hän oli sijoittunut Saksan Münchenissä järjestettyjen MM-kilpailujen naisten 10 metrin ilmapistoolissa viidenneksi – ja siten varmistanut paikan ensi vuonna Lontoossa järjestettäviin olympialaisiin. Olympiapaikan sai kilpailun kuusi parasta.

Suhosen tyytyväisyys paistoi kilometrien päähän. Eikä iloa himmentänyt lainkaan se, että Suhonen lähti finaaliin ”piikkipaikalta” ja putosi sen aikana viidenneksi. Hän lähti Müncheniin ja MM-kisoihin nimenomaan hakemaan olympiapaikkaa, ja kun hän sen sai, hän oli tosi tyytyväinen.

Ja on sitä edelleen.

– Viime kausi ei ollut helppo. Se loppui kyllä hyvin, ja saavutin tavoitteeni sekä tuloksellisesti että muutenkin eli paikan Lontoon, hän sanoi pistooliampujien leirillä Vierumäellä tammikuun lopussa.

Olympiapaikan saavuttaminen jo elokuussa 2010 merkitsee hänelle erittäin paljon, koska hänen ei tarvitse jännittää, onko kisoihin mahdollista päästä. On kuitenkin muistettava, että kyseessä on virallisesti maapaikka.

– Musteella ei ole kirjoitettu, että juuri minä pääsen kisoihin. Olisikin hienoa, jos Anette Källi tai Karoliina Helle ampuisi myös paikan kisoihin. On ihan mahdollista, että Suomi saa olympialaisien naisten pistooliin kaksi urheilijaa, mitä ei ole tietääkseni koskaan aiemmin tapahtunut, Suho-

nen sanoo.

– Se olisi todella mukavaa, hän hymyilee.

”Tulos on tärkein”

Suhonen ampui MM-kisoissa peruskilpailun parhaan tuloksen 386. Kultaa voitti lopulta Serbian Zorana Arunovic tuloksella 486,8. Suhonen jäi pronssista 2,7 pistettä. Kilpailun jälkeen hän kertoi jännittäneensä etenkin finaalia ”ihan hullun lailla” ja sanoi, että hänellä on ollut vaikeuksia jännittämisen hallitsemisessa.

Tammikuun lopussa Suhonen kertoi, että jännityksen kanssa on nyt ryhdytty tekemään töitä. Hän myöntää, että jännitys on kilpailussa kuin kilpailussa niin kova, että se on jo kiusallista.

– Peruskisan aikana en jännitä, mutta finaaliissa käyttäydyn eri tavalla. Loppiaisena Ruotsin Sävsjössä järjestetyissä kilpailuissa työn tulokset eivät vielä näkyneet, mutta uskon, että jatkossa asiat ovat paremmin.

Suhonen, 25, on kokenut ja menestynyt urheilija. Vuonna 2008 järjestetyissä Pekingin olympialaisissa hän oli seitsemäs ja viime vuonna MM-kilpailujen viides. Elokussa hän naurahti Lontoon viitaten, että sijoitusta pitäisi parantaa – tai ainakin jotakin edellistä tulosta. Nyt pohdinta on astetta vakavampaa ja napakampaa.

– En minä sijoitusta mieti. Pääasia on, että tulos on hyvä. On turha yrittää olla jollakin sijalla, koska se ei hyödytä ketään eikä mitään. Muilla voi toki olla mielipide siitä, monesko pitäisi olla, mutta se on heidän mielipiteensä. Olisi tietysti mukava menestyä paremmin, mutta sen näkee sitten, hän sanoo.

Suhonen kertoo olevansa nyt fyysisesti paremmassa kunnossa kuin vuosi sitten samaan aikaan. Aina on kuitenkin jotain tekemistä, hän sanoi.

Kiireinen kevät

Kuortaneen Kuntoa edustava Suhonen on monien muiden tavoin tutkinut kalenteriaan ja todennut, että kiirettä pitää. Toukokuuhun asti viikonloput on ”buukattu” ja on ”jos jonkinlaista tekemistä”. Kalenterista löytyvät mm. maaliskuun alussa Italian Bresciassa järjestettävät EM-kilpailut, Vierumäen SM-kilpailut sekä Sydneyn ja Fort Benningin maailmancupit.

– Näin on ainakin puhuttu eli tekemistä on, Suhonen naurahtaa.

– Mutta aina se on hyvää harjoitusta, kun kisoihin pääsee lähtemään ja tutustumaan uusiin paikkoihin, eikä rytmi ole aina kotona-Saksassa-kotona!

Alavudella asuvan Suhosen elämä ei ole kuitenkaan pelkkää huippu-urheilua. Viime kauden jälkeen hän piti lomaa ammunasta parin kuukauden ajan ja kävi silloin tällöin paikallisessa postissa tekemässä töitä.

Suhonen valmistui pari vuotta sitten artesaanimiksi (käsi- ja taideteollisuusalan perustutkinto), ja pian hän aloittaa työt vaatealan yrittäjänä. Liiketoimintasuunnitelma on melkein valmis, ja kotona ovat hyvät työtilat valmiina.

– Se on unelmien täyttymys! Olen aina pitänyt käsillä tekemisestä. Perinteinen toimistotyö ei ole minun juttuni. Nyt pystyn määrittelemään työt itse eli minun ei tarvitse saada joka päivä kahdeksaa tuntia täyteen.

Suhonen on yksi seitsemästä ampumaurheilijasta, jolle kulttuuri- ja urheiluministeri Stefan Wallin (r) myönsi tammikuussa verottoman urheilija-apurahan täksi vuodeksi. Apurahan suuruus on 15 000 euroa. Suhosen mukaan apuraha on ”hyvä raha”, jonka ansiosta hän voi muun muassa osallistua kisoihin.

Muutosryhmän työ ei ole tuttua

Viime syksystä lähtien suomalaista urheilua on värittänyt keskustelu huippu-urheilun muutosryhmän aloittamasta työstä. Puhetta on ollut paljon, kuten tämänkin lehden sivuilta voi lukea, mutta kaikille ryhmä ja sen tavoitteet eivät ole tuttuja. Kuten esimerkiksi Mira Suhoselle.

– En ole seurannut ryhmän tekemisiä. Mutta aika vähän seuraan mitään, hän sanoo.

Esimerkiksi muiden huippu-urheilijoiden ”urheilijapoluista” Suhonen kuuli ensimmäisen kerran, kun asiaa sivuttiin tämän haastattelun aikana. Suhonen ei myöskään lue Olympiakomitean nettisivuja – eikä katso kisatuloksia. Syy on perin yksinkertainen: hän ei tee sellaisella tiedolla mitään. Hän tyytyy vain sanomaan, että ”katsotaan sitten, mitä tapahtuu, kun olemme samalla viivalla”.

Kokenut olympiatason urheilija on sitä mieltä, ettei kaikille sovi se, että ”joku herra” päättää mitä tehdään.

– Ei se mene niin, että urheilijoita laitetaan samaan muottiin ja yritetään tehdä heistä toistensa kopioita. Siihen meitä on täällä Suomessa liian vähän, Suhonen viittaa muutosryhmään.

Yhden urheilujärjestelmään liittyvän asian Suhonen kuitenkin tietää hyvin: että hän on saanut urheilija-apurahan.

– Koska tieto siitä tuli postissa ja rahat ovat ti-
lillä, hän naurahtaa.

Mira Suhonen on paremmassa kunnossa kuin vuosi sitten vastaavaan aikaan.

Mira Suhonen (oik.) lähti tammikuun lopussa Saksassa järjestettyihin kansainvälisiin ilma-asekisoihin ajatuksenaan se, että hän pääsisi "harjoittelemaan finaaliammuntaa". Toisin kävi, sillä hän ampui tulokset 374 ja 375, joilla hän sijoittui 52:nneksi ja 47:nneksi. Karoliina Helle oli kummassakin kilpailussa paras suomalainen sijoittuttuaan 13:nneksi ja 14:nneksi.

Karoliina Helle ja mukava startti kauteen

Karoliina Helteelle jäi hyvä mieli Saksassa tammikuun lopussa järjestetyistä kansainvälisistä ilma-asekilpailuista: kaksi kovatasoista ilmapistoolikisaa ja niissä sijat 13 ja 14. Hän ampui kummassakin kilpailussa tuloksen 382.

– Vaikka tulokset ja napakymppien määrät olivat kummassakin kilpailussa samat, tuntui toinen päivä paremmalta. Kisa lähti hyvin käyntiin, tekeminen oli varmaa ja ampuminen kivaa. Viimeisessä sarjassa hiukan varmistelin ja tuli turhia ysejä, hän sanoi heti viimeisen kilpailun jälkeen tammikuun 29. päivänä.

Seuraavalla viikolla Helle sanoi olevansa "perustyytyväinen" kisaansa. Tulos ei ollut "ihan paras mahdollinen", mutta kaksi tasan kilpailua lämmitti mieltä. Se hivenen kuitenkin harmitti, että lähellä ollut finaaliapaikka jäi saavuttamatta.

Mira Suhonen oli samassa kisassa 52:s ammuttuaan tuloksen 374. Lehtimäen Ampujien Anette Källi ampui tuloksen 371 ja oli 58:s. Münchenin kisojen avauspäivän kilpailussa Suhonen oli 47:s ja Källi 61:s. Heidän tuloksensa olivat 375 ja 371.

Loppiaisena Ruotsin Sävsjössä järjestetyissä kilpailuissa Helle voitti kaksi kilpailua tuloksin 475,2 (374+101,2) ja 479,8 (381+98,8). Hän suuntaakin katseensa kevääseen hyvillä mielin ja hyvin fiiliksin, koska on saanut "mukavan startin kauteen".

– Olympiapaikka on tietysti tavoitteenani. Saksassa järjestetyt

kilpailut ovat kauden kovatasoisimmat. Maailmancupeissa on vain kolme osanottajaa per maa, Helle muistuttaa.

Hän on mukana ensi kuun alussa Italian Bresciassa järjestettävissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa. Pian niiden jälkeen ovat vuorossa SM-kilpailut. Kevät jatkuu kiireisenä: Helle osallistuu Sydneyssä maaliskuun lopussa järjestettävään maailmancupiin sekä toukokuussa Yhdysvaltain Fort Benningissä järjestettävään maailmancupiin.

– Olen sopinut työkuviini ensi vuoden helmikuuhun asti, jolloin Vierumäen EM-kisoissa jaetaan viimeiset olympiapaikat. Viimeistään tuolloin nähdään, onko paikkaa irronnut vai ei. Olen samaa mieltä kuin Mira (Suhonen) siitä, että kaksi naispistooliampujaa Lontoon olympialaisissa olisi upea juttu – ja ihan realistinen ajatus, hän sanoo.

Akaan Toijalassa asuva Helle valmistui viime vuonna lääkäriksi ja kertoo tekevänsä nyt päivystyksiä Hämeenlinnassa. Sopiva rytmi on löytynyt: aamupäivisin hän käy harjoittelemassa ja illat menevät töissä.

– Muuten mitään olennaisia muutoksia ei ole tapahtunut esimerkiksi harjoittelussani. Tuntuma on hyvä, ja treenit ovat sujuneet paremmin kuin aikaisemmin.

Salon Seudun Ampujia edustava Helle lähtee Brescian EM-kilpailuihin tavoitteenaan saada arvokasta kokemusta ja hyviä suorituksia.

– Ne ovat minulle tärkeät kisat myös siksi, etten ole aiemmin EM-kisoissa menestynyt. Josko tänä vuonna, hän miettii niin iloisin ja rennoin äänensävyin, että hyvin sujunut kauden alku saanee jatkoa keväisessä Italiassa.

HAULIKKOAMPUJAT TARKKOINA ETELÄN AURINGON ALLA

Peeter Päck ja Marjut Heinonen tärkeässä valmennukseen liittyvässä keskustelussa.

Trap-ryhmä oli valmentaja Matti Nummelan johtamalla leirillä Kanarian saarilla. Leiri alkoi uudenvuoden aattona ja päättyi 14. tammikuuta. Siellä olivat mukana Satu Mäkelä-Nummela, Noora Antikainen, Ari Jokinen, Juho Hannonen, Veli-Matti Matikainen ja Joni Granqvist.

Nummela oli hyvin tyytyväinen leiriolosuhteisiin ja urheilijoiden otteisiin Kanarialla: lämpimät ja aurinkoiset keli sekä radat koko ajan joukkueen käytössä.

Millä mielin lähdet urheilijoiden kanssa alkavaan kauteen, Matti Nummela?

– Alkaneelle kaudelle on tehty hyvä kausisuunnitelma urheilijoille, ja sen mukaan harjoituskausi etenee. Jos kaikki onnistuu niin kuin on suunniteltu, voimme lähteä levollisin mielin tulevaan kilpailukauteen. Kun tiedetään, että kaikki mahdollinen on tehty, sitä kautta myös urheilijoiden itseluottamus on korkealla tasolla.

Mitä ajatuksia sinulla on pian alkavasta maailmancup-kaudesta?

– Tavoitteena on ampuu samalla tasolla kuin urheilijat ovat ampuneet leireilläkin ja toisaalta olla kaikissa kisoissa hyvässä kunnossa, mutta ensimmäisten kisojen pitkät matkat hiukan mietityttävät. Varsinkin Chile on täysi kysymysmerkki: olosuhteet, turvallisuus, terveystilanne jne. Toisaalta Chileen eivät varmasti aivan kaikki joukkueet osallistu tai sitten urheilijat eivät vielä ole aivan huippukunnossa. Siellä on mahdollisuus menestyä hyvin.

Entä olympiapaikat Lontooseen 2012?

– Emme ole ajatelleet asiaa siltä kannalta, vaan menemme kisoihin ja ammuimme niin hyvin kuin osaamme. Kyllä joku tulee kertomaan, jos paikan saa. Ei sitä kannata eikä saa miettiä liikaa.

Miten näet ryhmäsi urheilijoiden tilanteen ja harjoitusmotivaation?

– Kovat ovat kovia edelleenkin. Motivaatio ja tekeminen on heillä huippuluokkaa, nuorilla sen sijaan on vielä paljon opittavaa ammattimaisesta harjoittelusta. Yksi kauden tavoitteista onkin nuorten läpimurto kansainvälisellä tasolla.

Miltäs nuorten tilanne trapin osalta meillä näyttää?

– Aluevalmennus tukee hyvin nuorten kehittymistä, mutta tuloksellisesti olemme liian kaukana maailman kärjestä. Tietysti varsinkin nuorilla tuloksentekoon vaikuttaa lyhyt harjoituskausi (huhti-syyskuu), mutta se ei saa olla selitys sille miksei harjoitella riittävästi. Ensin pitäisi opetella harjoittelemaan riittävästi, jotta jaksaa ampuu ja jotta saisi toiminnan automaatiotasolle, ja vasta sitten voidaan alkaa puhua tuloksista ja kansainvälisistä kisoista.

Miten harjoituskausi on käynnistynyt, Satu Mäkelä-Nummela?

– Olemme nyt toista kertaa tämän kauden aikana Kanarialla (aiemmin joulukuussa jo vajaat kaksi viikkoa) ja perusammunta on hyvällä tasolla. Hyviä osumia tulee, ja perusvarmuus on hyvällä tasolla. Tavoitteena on kehittää suoritusrutiinia ja saada varmuutta tekemiseen lisää.

Millaisia ajatuksia tulee mieleen maaliskuussa alkavasta maailmancupista?

– Totta kai alkava kausi on erittäin tärkeä. Tavoitteena on ampuu olympiapaikka mahdollisimman aikaisessa vaiheessa, koska muuten suorituspaine vain kasvaa – varsinkin jos se jää viimeisten mahdollisuuksien varaan Belgradin EM- tai MM-kisoihin. Asettelen aina kilpailulliset tavoitteet varsin pitkään sen mukaan, miten harjoitukset ovat sujuneet eli jos treenit kulkevat hyvin, niin silloin tavoitteet kilpailuihin ovat aina kovemmat.

Miten kausi tästä jatkuu?

– Ensi viikolla menen töihin ja tammikuun lopulla Egyptiin kilpailemaan ja leireilemään ennen MC aloitusta. (Toimituksen lisäys; leiri keskeytyi kol-

men harjoituspäivän jälkeen Egyptin rauhattomuuden vuoksi). Sitten helmikuun lopulla lähdemme muutamaksi päiväksi harjoittelemaan Madridiin ja sieltä suoraan maailmancupin avaukseen Chileen. Sitten on kotona lyhyt hengähdystauko ja matka jatkuu maaliskuun lopulla kohti Australiaa.

Sain seurata muutaman päivän ajan Mäkelä-Nummelan valmistutusta tulevaan kilpailukauteen. Oli varsin selvää, että nyt on tosi kyseessä, sillä niin vakuuttavia otteita hän esitti sekä haulikon takana että joka aamu seitsemältä aamulenkillä, kun hän veti mäkipetoja.

SKEET-AMPUJAT SAN SEBASTIANISSA

Skeet-ryhmän tavoitin tammikuun puolivälissä Espanjan ja Ranskan rajalta San Sebastianista, jossa olympiaryhmä oli kauden toisella lajiharjoitusleirillä. Voi sanoa, että se on varmasti yksi maailman kauneimmista radoista ainakin näkymien puolesta (katso oheinen kuva). Radalla ammutaan muutama sata metriä merenpinnan yläpuolella suoraan Espanjan ja Ranskan välistä kylää kohden. Kuten urheilijat sanoivat: ”Merellä seilaavat rahtilaivat ovat välillä sekoittaa tähtäystä!”

Miten harjoituskausi on käynnistynyt, päävalmentaja Peeter Päck?

– Oikein hyvin. Aloitimme joulukuussa leirityksen poikien kanssa, ja nyt on koko ryhmä San Sebastianissa harjoittelemassa. Tulevalle kaudelle ei ole mitään uutta. Pyrimme nostamaan harjoittelun laatua, koska kaikki aloittavat harjoittelun aina samasta tilanteesta. Olemme tehneet hyvän leirityssuunnitelman kaudelle, ja uskon sen myötä tulevan myös hyvää menestystä. Toivon, että urheilijat oikeasti ymmärtävät kuinka hyvät harjoittelumahdollisuudet heillä on.

Minkälainen harjoituspaikka tämä on?

– Hyvä ja rauhallinen. Minulla on täällä tuttuja, jotka ovat auttaneet leirijärjestelyissä ja hoitaneet, että ampumaradan kahviossa ruokakin on aina valmiina. Nyt ovat myös kelit suosineet meitä (haastattelupäivänä +17 ja aurinkoista). Kun olosuhteet ovat hyvät, niin pystyy keskittymään tekniseen suorittamiseen ja parantamaan sitä kautta urheilijan itseluottamusta.

Mitä ajatuksia alkava kausi tuo tullessaan?

– Ei mitään erikoisia. Kisat näyttävät mihin suuntaan olemme menossa. Mahdollisista olympiapaikoista emme ole keskustelleet, vaan olemme keskittyneet kehittämään omaa suoritusosaamme. Mutta totta kai kisaliput riippuvat paljolti siitä miten eurooppalaiset onnistuvat maailmancupin kisoissa, koska EM-kisoissa on vielä useita paikkoja jaossa. Kaikilla ryhmän urheilijoilla on kyky ottaa paikka Lontoon olympialaisiin, kunhan ei itse vaan aiheuta liikaa paineita. On tärkeää ajatella positiivisesti eikä vertailla omaa tekemistä muihin ja heidän tekemiinsä.

Miten harjoituskausi tästä jatkuu?

– Helmikuun alussa lähdemme harjoittelemaan EM- ja MM-radoille Belgradiin ja sitten helmikuun lopussa kolmen päivän ajaksi harjoittelemaan Madridiin ja sieltä suoraan maailmancupin avaukseen Chileen.

Mitä odotat Chilestä?

– Hyviä tuloksia. Vaikea sanoa onko joku ampujastamme jo siellä huippukunnossa, koska Suomessa ei ole tähän vuodenaikaan mahdollista ampuu, ja siksi tulee pakostakin viikon tai kahden taukoja ammuntaharjoitteluun. Jos harjoitusleirit ja varsinkin Madridin muutaman päivän harjoittelujakso osuvat kohdalleen, niin varmasti Chilestä tulee hyviä tuloksia. ♦

Henri Häkkisen ei ota paineita saavuttaa olympiapaikka Lontoon olympialaisiin. Se tulee jos on tullakseen, hän sanoo.

Tekstit ja kuvat: Lassi Palo, Vierumäki

”Olympiapaikka ei väkisin tule”

Henri Häkkinen taas valmis kovaan kevääseen

Vuonna 2008 järjestettyjen Pekingin olympialaisten ilmakiväärin pronssimitalisti Henri Häkkinen on taas kerran tutun tilanteen edessä: olympiapaikka Lontoossa ensi vuonna järjestettäviin olympialaisiin pitäisi saavuttaa. Niin, pitääkö eli kuinka miellät sanan ”paine”?

– Totta kai se on tässä toiminnassa mukana. Kyse on siitä, miten urheilija pystyy hallitsemaan tulevan kauden kilpailuihin liittyvät omat ja muiden odotukset, aikaerot ja matkustamiset. Ne ovat nyt aika kovia juttuja. Ei siinä mitään uutta ole, että kevät on kova, sillä onhan tässä kisoja jo kierrelty, kesäkuussa 31 vuotta täyttävä kokenut urheilija sanoo.

Hollolassa asuva ja Joensuun Ampujia edustava Häkkinen sanoi tammikuun toisella viikolla kuntonsa olevan ”ihan ookoo” ja aloittavansa valmistautumisen uutta kautta varten ”sirkein silmin” – tavoitteenaan saattaa itsensä sellaiseen kuntoon, että tulosta tulee.

LOMAN TARPEESSA

Pitkän viime kauden jälkeen Häkkinen kaipasi lomaa. Saksassa heinä-lokuussa järjestettyjen MM-kilpailujen jälkeen Häkkisen kausi jatkui joulukuun ensimmäiselle viikolle asti, sillä hän osallistui tuolloin Brasiliassa järjestettyihin sotilaiden MM-kilpailuihin.

Pitkä matka vuoden 2016 olympialaisten isäntäkaupunkiin Rio de Janeiroon kannatti, sillä Häkkinen voitti kisoissa kaksi mitalia, upeasti kultaisen ja pronssisen. Kultaa tuli 300 metrin vakiokiväärin 3x20 laukauksen kilpailussa tuloksella 584 ja pronssia pika-ammunnassa tuloksella 567.

– Kieltämättä se teki kokonaisuudesta pitkän ja raskaan. En kuitenkaan sano, että liian raskaan. Pidän tietoisesti melko pitkän tauon ammunhasta, ja olin parin viikon ajan ihan lomalla. Kauden pituus siirsi lomailun aloittamista. Ihminen kaipaa lomaa aina silloin tällöin, Häkkinen naurahtaa.

Henri Häkkinen ei tuttuun tapansa turhia hötkyile, vaan istuu kaikessa rauhassa tuolillaan ja valmistautuu hetken kuluttua alkavaan pitkään harjoitukseen.

Vierumäellä järjestettävä kivääriampujien vuoden ensimmäinen leiri on hyvässä vauhdissa, mutta Häkkinen kertoo kuulumisiaan ja hymyssä suin, mukavaa huumoriaan viljellen.

Hän ei ollut aiemmin kilpaillut Etelä-Amerikassa. Ensimmäinen kisamatka oli myönteinen kovasta kuumuudesta huolimatta: järjestelyt toimivat, kokemusta karttui ja maailmankuva taas avartui.

”VÄKISIN PAKKA EI TULE”

Häkkinen ei turhia hötkyile myöskään silloin, kun häntä pyytää vetämään yhteen viime kauden annin. Hänen yhteenvetonsa on varsin napakka: ”Maailmancupit menivät kohtuullisen hyvin, mutta sellainen ylitse muiden -onnistuminen jäi puuttamaan. Hyviä finaalisiijoituksia tuli.”

Selvää on kuitenkin se, että viime kausi antaa Häkkiselle hyvät lähtökohdat myös uuteen kauden. Hän suunnittelee osallistuvansa jokaiseen neljään maailmancup-kilpailuun, joissa on jaossa olympiapaikkoja Lontooseen.

– Maailmancupit vievät aika paljon aikaa keväästä, ja kova matkustamista on tiedossa. Väkisin paikat eivät kuitenkaan tule, vaan ainoastaan hyvien suoritusten kautta.

Häkkiselle oli kehittymässä tammikuussa ”jonkintyyppinen” virhe ampuma-asennossa, mutta hän uskoi saavansa sen pois harjoittelemalla. Viime syksyn kalustovaikeudet eivät myöskään häntä enää vaivaa. Ja kun Häkkinen saa myös tänä vuonna urheilija-apurahaa, alkavat hänen tausta-asiansa olla mallillaan. Hän sanookin apurahastaan, että on ”hyvin filiksin” sen suhteen.

HYVIN JA LUOTTAVAIN MIELIN

Ei ole siis mikään yllätys, että Häkkinen sanoo suhtautuvansa hyvin ja luottavaisin mielin vaati-vaan olympialaisia edeltävään vuoteen, jonka aikana tapahtuu paljon. Paljon kuitenkin pitää vielä treenata ennen tärkeitä kilpailuja, hän tietää.

Ja vielä kerran kommentti siitä paljon puhutusta olympiapaikasta...

– Osallistun kisoihin, joissa niitä voi saavuttaa, ja niissä on sitten ammuttava mahdollisimman hyviä suorituksia. Olympiapaikka tulee jos on tullakseen. Niinpä. Turhia hötkyilemättä.

Henri Häkkisen harjoitusta seurasivat Vierumäellä järjestetyllä leirillä Juha Hirvi (seisomassa vas.), Antti Puhakka ja Tapio Säynevirta.

Apurahan puuttuminen tuo haasteita Hanna Etulan vuoteen

Viime vuonna Hanna Etula kuului urheilija-apurahaa saavien urheilijoiden joukkoon. Kun tämän vuoden apurahaurheilijoiden nimet julkistettiin 10. tammikuuta, ei Etulan nimeä listoilla enää ollut.

Hän myöntää, että putoaminen apurahaa saavien urheilijoiden joukosta "tuo haasteita", mutta ei ryhdy tilannettaan surkuttelemaan.

– Jos ei pärjää, ei rahaakaan tule. Se on raaka peli. Ja on ihan turha spekuloida, mitä olisi pitänyt ampua, jotta apurahan olisi saanut. Nyt on vain tehtävä kovasti töitä, vaikka haastavaa se onkin, hän sanoo.

Lahden Ampumaseuraa edustava Etula myöntää myös, ettei viime kaudesta "kauheasti kerrottavaa ole". Se oli mikä oli, tasaista puurtamista, eikä highlightteja sieltä löydy, hän naurahtaa.

Samaa sanaa hän käytti heti elokuussa järjestettyjen MM-kilpailujen jälkeen, kun hän summasi viiden lajin kisarupeamansa Saksan Münchenissä. Oliko sellaista minun kohdallani, hän esitti itsekritiiksen kysymyksen juuri ennen paluulentoa koti-Suomeen.

Etula kuitenkin sanoo lähtevänsä uuteen kauteen luottavaisin mielin, koska ilmakivääri ei hänen mukaansa ollut viime vuonna mikään katastrofi. Ilmakivääriä hän sanookin nyt painottavansa, koska siinä on paremmat mahdollisuudet saavuttaa olympiapaikka kuin pienoiskivääriässä.

– Pystyn nyt "sumplimaan" ja harjoittelemaan ilmakivääriä enemmän töiden ohella. Katsotaan "piekkaria" sitten viimeisen maailmancupin jälkeen. Onneksi liiton puolelta leiritys ja kilpailut toimivat. Niihin apurahan puuttuminen ei vaikuta, mutta lainan lyhentämiseen ja ruoan hankkimiseen kyllä.

Haasteista huolimatta fysioterapeutin töitä tekevä Etula on optimisti ja uskoo ampuvansa olympiapaikan, sillä onhan hänellä siitä jo aiempaa kokemusta: hän tietää, mitä sen saavuttaminen vaatii. Maaliskuun 30. päivänä 30 vuotta täyttävä Etula edusti Suomea Pekingin olympialaisissa vuonna 2008 saavuttaen ilmakivääriässä sijan 21 ja pienoiskivääriässä sijan 24.

Vaikka kiväärin taso on maailmalla noussut, ei Etula ole tilanteestaan lainkaan huolestunut. Muuta ei voi olla kuin optimisti, hän huomauttaa ja on siinä aivan oikeassa. Eikä syytä huoleen ole, jos – ja kun – Etulan harjoitukset sujuvat kuten tähänkin asti eli "mukavasti".

MYÖS HUIPPUTIIMI KAIPAA LISÄÄ TERÄVYYTTÄ

Vaikka Ampumaurheiluliiton kiväärilajien olympiavalmentaja Juha Hirvi sanoo, että kaikki on "ihan hyvällä mallilla", petrattavaa on. Hänen mielestään myös huipputiimi eli olympiaryhmä kaipaa pikkaisen lisää terävyyttä, jotta maailmancupeissa ja EM-kilpailuissa tulisi parhaat mahdolliset tulokset.

– Ilma-aseissa ollaan piste tai kaksi jäljessä siitä, missä pitäisi olla, Hirvi mainitsee esimerkkinä.

Se saattaa Hirven mukaan kuulostaa vähältä, mutta ei sitä ole: ne ovat kovia pisteitä, kun liikutaan lähellä maksimia. Siksi hän korostaa kovan pohtimisen ja työn merkitystä, jotta "homma saadaan pelittämään".

– Huipputuloksien ampuminen ei saa olla henkisesti liian raskasta.

HYVÄSSÄ KUNNOSSA!

Australian Sydney, Etelä-Korean Changwon, Yhdysvaltain Fort Benning ja Saksan München... Siinä kevään ja alkukesän maailmancupin tiivis rupeama, jonka aikana urheilijat matkustavat paljon ja useiden aikavyöhykkeiden yli. Hirvi korostaakin sitä, kuinka urheilijoiden on oltava fyysisesti "erittäin hyvässä kunnossa", jotta he jaksavat paitsi matkustaa myös kilpailla.

– Se vaatii ulkoilua talven aikana aika paljon, hän nau-rahti tammikuussa järjestetyllä kivääriampujien leirillä Vierumäellä.

Hirvi luonnehtii monien muiden tavoin kautta "hankalasti rakennettavaksi" muun muassa siksi, että Sydneyn ja Changwonin maailmancupien välissä on vain reilu viikko aikaa. Aikatauluja on kuitenkin onnistuttu rakentamaan, ja erilaisia ratkaisuja on tehty. Joskus kisapaikalle saavutaan viikkoa aikaisemmin, joskus virallisena tulopäivänä, ja jotkut aloittavat sopeutumisen aikaeroon jo kotioloissa.

– Ja esimerkiksi Juho Kurki ei lähde Etelä-Koreaan lainkaan, jotta häntä ei ajettaisi ihan piip-puun, Hirvi sanoo.

YLEISILME HYVÄ

Hirven mielestä olympiaryhmän yleisilme ja -tilanne ovat hyviä, vaikka mutkiakin on matkassa. Hanna Etula putosi apurahaurheilijoiden joukosta, ja Marjo Yli-Kiikka on tiiviisti töissä. Hirvi sanookin, että "kaikkea tätä" on myös mietittävä tarkasti eli miten kilpailuja ja harjoituksia rytmitetään.

Niitä kuuluisia "paineita" olympiapaikkoihin liittyen ei Hirvi suostu edes miettimään.

– Ei niitä paineita vielä oteta! Olympiapaikkoja jaetaan tärkeimmissä kilpailuissa, joissa muutenkin pitää ampua hyvin.

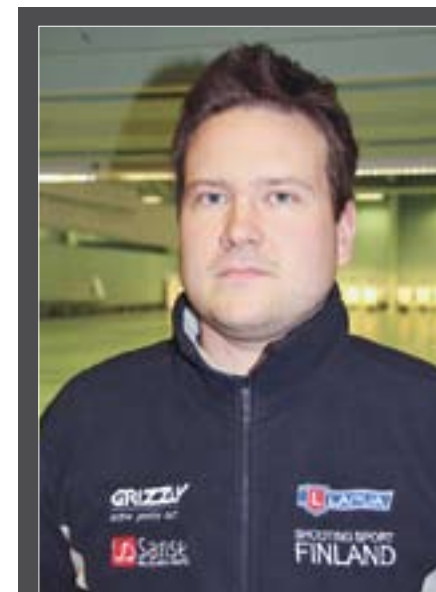
Entä suhtaudutko optimisesti ja luottavaisin mielin siihen, että suomalaiset saavuttavat niitä paljon puhuttuja olympiapaikkoja Lontooseen 2012?

– Joo, kyllä niitä paikkoja tulee, Hirvi hymyilee.

– Joka kerta niitä yritetään saavuttaa, kun se mahdollista on. Varminta on, että voittaa – silloin sen paikan ainakin saa. Kiväärin taso on niin kova ja kärki laaja, että hyvin on ammittava paikan saavuttaakseen. Mutta ei se voi olla mahdotonta, koska minäkin olen kahdeksan paikkaa ampunut. Eli kyllä sen pitäisi olla muillekin mahdollista, hän naurahtaa tyypilliseen tapansa. ♦

Hanna Etula keskusteli Juha Hirven kanssa KIHUn leirillä tekemistä testeistä.

ANTTI PUHAKKA PITKÄN TAUON JÄLKEEN TOSITOIMIIN

Vasta tässä on lähdetty liikkeelle, ammun ensimmäisiä kertoja lokakuun jälkeen, sanoi Antti Puhakka kivääriampujien leirillä Vierumäellä tammikuun puolivälissä.

Kotkan Ampumaseuraa edustava Puhakka, 30, piti "kunnan breikin" pitkän viime kauden jälkeen.

– Se oli tietoinen ratkaisu. Normaalisti olisin jo tässä vaiheessa ampunut ilma-aseilla. Kotona on pieni poika (10 kuukautta), jonka kanssa olen viettänyt paljon aikaa, Puhakka hymyilee.

Vaikka viime kausi oli pitkä, ei se Puhakan mukaan ollut raskas.

– Jaksoin vetää loppuun asti, ja viimeisissä kisoissa sain vielä hyviä tuloksia. Viime vuosi oli mielestäni hyvä: menin selkeästi eteenpäin aikaisemmasta.

Puhakka nautti silminnähden, kun hän pääsi ampumaan oikein kunnolla kivääriampujien leirillä.

– Oikein tässä on "syyhyttänyt" päästä ampu-maan! Kaikki on ok, ainakin toistaiseksi. Viime syksynä selkä vaivasi, mutta nyt se on parempi eikä mitään ongelmia ole tällä hetkellä.

Puhakka odottaakin tulevaa kevättä ja kesää hyvillä mielin. Hänen päättävöitteinaan ovat kesän EM-kilpailut. Yksi tavoite on myös saada "viime vuoden parhaat tulokset jokapäiväisiksi".

– Se on hyvä tavoite, hän sanoo.

SUOMESTA 23 AMPUMAUURHEILIJAA ILMA-ASEIDEN EM-KILPAILUIHIN ITALIAAN

Suomen Ampumaurheiluliitto (SAL) on nimennyt 23 urheilijaa ilma-aseiden EM-kilpailuihin, jotka järjestetään Italian Bresciassa 1.-7. maaliskuuta.

– Bresciassa ei jaeta olympiapaikkoja Lontoon olympialaisiin 2012. Haemme EM-kisoista hyviä oman tason suorituksia ja hyvää lähtöä kauteen. Luotilajien ensimmäinen maailmancup alkaa Sydneyssä jo 21. maaliskuuta, SAL:n valmennuksen johtaja Jari Karinkanta sanoo.

Kansainvälinen ampumaurheiluliitto (ISSF) on aiemmin hyväksynyt Euroopan liiton (ESC) esityksen, jonka mukaan Brescian EM-kilpailuissa ei jaeta ilma-aseiden

olympiamaapaikkoja Lontooseen 2012. Viimeiset olympiapaikat jaetaan ilma-aseiden EM-kilpailuissa Vierumäellä 14.-20.2.2012.

Paikkoja on tuolloin vielä jaossa neljä jokaisessa lajissa eli miesten ilmakiväärissä ja ilmapistoolissa sekä naisten ilmakiväärissä ja ilmapistoolissa.

Lontoon olympialaiset järjestetään 27.7.-12.8.2012.

Karinkannan mukaan tärkeää on myös se, että nuoret saavat Italian EM-kilpailuista arvokasta kokemusta ja motivaatiota tekemiseensä.

– Kansainvälinen taso on erittäin kova, jonka huomasi Saksassa tammikuun lopussa järjestetyissä kansainvälisissä ilma-asekisoissa. Töitä tehdään kovasti muuallakin, Karinkanta painottaa.

SUOMEN JOUKKUE

ilma-aseiden EM-kilpailuihin Italian Bresciaan 1.-7.3.

KIVÄÄRILAJIT (10 URHEILIJAA)

MIEHET: Henri Häkkinen (Joensuun Ampujat)

NAISET: Hanna Etula (Lahden Ampumaseura), Marjo Yli-Kiikka (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura), Pauliina Frilander (Pieksämäen Seudun Ampujat).
Varalla: Tiia Törmälä (Kankaanpään Ampujat)

POJAT: Juho Kurki (Kankaanpään Ampujat), Jaakko Björkbacka (Lehtimäen Ampujat), Anton Aprelev (Raseborgs Skyttar). *Varalla: Henri Törmälä (Sotkamons Ampujat)*

TYTÖT: Riikka Parviainen (Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura), Marika Oikarinen (Koillis-Lapin Ampujat), Elin Liewendahl (Ålands Sportskytteförening)

LIKKUVAN MAALIN LAJIT (6 URHEILIJAA)

MIEHET: Tomi-Pekka Heikkilä (Kymppi-64, Kangasala),

Krister Holmberg (Raseborgs Skyttar)

POJAT: Sami Heikkilä (Kymppi-64), Jani Suoranta (Kymppi-64),
Mika Heikkilä (Kymppi-64)

TYTÖT: Micaela Qvarnström (Raseborgs Skyttar)

PISTOOLILAJIT (7 URHEILIJAA)

MIEHET: Kai Jahnsson (Poliisien Ampumaseura), Teemu Tiainen (Poliisien Ampumaseura), Henry Rutanen (Ylivieskan Kuula)

NAISET: Mira Suhonen (Kuortaneen Kunto), Karoliina Helle (Salon Seudun Ampujat),
Anette Källi (Lehtimäen Ampujat)

TYTÖT: Tiina Jänkälä (Sodankylän Ampujat)

JOUKKUEEN YLEIS- JA LAJJOHTO:

Jari Karinkanta, joukkueen johtaja

Juha Hirvi, kivääri

Pasi Wedman, kivääri nuoret

Matthias Hahn, pistooli

Ville Häyrinen, riistamaali

Lassi Palo, tiedottaja

UUODEN 2013 EM-KILPAILUT

Tanskaan, Sveitsiin ja Saksaan

Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) tekemän päätöksen mukaan vuoden 2013 ilma-aseiden EM-kilpailut järjestetään Tanskan Århusissa. Sveitsin Zürichissä ammutaan muiden lajien mitalit.

ESC laitto uudestaan hakuun haulikkolajien ja liikkuvan maalin EM-kilpailut, koska Sveitsi ei niitä lajeja pysty järjestämään. Äänestyksen tulos oli, että haulikkolajien ja liikkuvan maalin mitaleista ammutaan Saksan Suhlissa.

EM-kilpailujen päivämääriä ei ESC ole vielä päättänyt.

KISAOHJELMA (ajat Suomen aikaa)

Ke 2.3.

Tekninen kokous ja avajaiset.

To 3.3.

Klo 9.30 Liikkuva maali/miehet ja pojat, normaaliuoksuksen 30 ls:n hitaat juoksut
(Miehet: Tomi-Pekka Heikkilä, Krister Holmberg; Pojat: Sami Heikkilä, Jani Suoranta, Mika Heikkilä)

Klo 10.00 Ilmapistooli/pojat

Klo 12.00 Ilmapistooli/pojat, finaali

Klo 12.15 Liikkuva maali/naiset ja tytöt, normaaliuoksuksen 20 ls:n hitaat juoksut

(Tyttöt: Micaela Qvarnström)

Klo 13.30 Ilmakivääri/tytöt (Riikka Parviainen, Marika Oikarinen, Elin Liewendahl)

Klo 13.45 Liikkuva maali/miehet ja pojat, normaaliuoksuksen 30 ls:n nopeat juoksut
(Miehet: Tomi-Pekka Heikkilä, Krister Holmberg; Pojat: Sami Heikkilä, Jani Suoranta, Mika Heikkilä)

Klo 16.00 Ilmakivääri/tytöt, finaali

Klo 16.45 Liikkuva maali/naiset ja tytöt, normaaliuoksuksen 20 ls:n nopeat juoksut

(Tyttöt: Micaela Qvarnström)

Klo 18.30 Liikkuva maali/miehet ja pojat, mitaliottelut

Klo 19.00 Liikkuva maali/naiset ja tytöt, mitaliottelut

Pe 4.3.

Klo 10.00 Ilmakivääri/pojat (Juho Kurki, Jaakko Björkbacka, Anton Aprelev)

Klo 12.30 Ilmapistooli/tytöt (Tiina Jänkälä)

Klo 13.00 Ilmakivääri/pojat, finaali

Klo 15.00 Ilmapistooli/tytöt, finaali

La 5.3.

Klo 9.30 Liikkuva maali/miehet ja pojat, sekajuoksut

(Miehet: Tomi-Pekka Heikkilä, Krister Holmberg; Pojat: Sami Heikkilä, Jani Suoranta, Mika Heikkilä)

Klo 10.00 Ilmapistooli/miehet (Kai Jahnsson, Teemu Tiainen, Henry Rutanen)

Klo 12.00 Liikkuva maali/naiset ja tytöt, sekajuoksut (Tyttöt: Micaela Qvarnström)

Klo 13.00 Ilmapistooli/miehet, finaali

Klo 13.30 Ilmakivääri/naiset (Hanna Etula, Marjo Yli-Kiikka, Pauliina Frilander)

Klo 13.30 Liikkuva maali/miehet ja pojat, sekajuoksut, toiset 20 ls

(Miehet: Tomi-Pekka Heikkilä, Krister Holmberg; Pojat: Sami Heikkilä, Jani Suoranta, Mika Heikkilä)

Klo 16.00 Ilmakivääri/naiset, finaali

Klo 16.00 Liikkuva maali/naiset ja tytöt, sekajuoksut, toiset 20 ls (Tyttöt: Micaela Qvarnström)

Su 6.3.

Klo 10.00 Ilmapistooli/naiset (Mira Suhonen, Karoliina Helle, Anette Källi)

Klo 13.00 Ilmapistooli/miehet (Kai Jahnsson, Teemu Tiainen, Henry Rutanen)

Klo 12.30 Ilmapistooli/naiset, finaali

Klo 16.00 Ilmapistooli/miehet, finaali

Klo 18.45 Päätösjäiset

Ma 7.3.

Joukkueiden kotiinpaluu.

KISAJÄRJESTÄJÄN SIVUT >> www.echbrescia2011.it

MARKKINOI SEURASI TOIMINTAA

Hae Harrastus -palvelussa!

Suomen Ampumaurheiluliitto (SAL) julkistaa lähiaikoina uuden Hae Harrastus -hakupalvelun, jolla ohjataan kiinnostuneita harrastajia seurojen toimintaan. Seuroille palvelu on vaivaton ja maksuton.

Ampumaurheiluliitto.fi-nettipalveluun sijoitettavassa hakupalvelussa käyttäjä voi hakea sopivaa harrastusta sijainnin, sukupuolen ja iän mukaan. Palvelun ensisijaiset kohderyhmät ovat itselleen tai lapselleen harrastusta etsivät. Seuroille Hae Harrastus -palvelu mahdollistaa toimintansa ilmaisen markkinoinnin.

SAL:n Hae Harrastus -hankkeen tarkoituksena on madaltaa ampumaurheiluharrastuksen aloittamisen kynnystä tarjoamalla tiedonhakijalle vaihtoehtoja nopeasti ja ymmärrettävästi.

Samanaikaisesti liitto haluaa tarjota lisäarvoa jäsenseuroille antamalla markkinointityökalun ja kohdeyleisön seurojen käyttöön maksuttomasti.

SAL toteuttaa Hae Harrastus -palvelua yhteistyössä Suomen Liikunnan ja Urheilun (SLU) kanssa. Palvelun tekninen toteuttaja on Avoine Oy.

Seura pystyy helposti upottamaan syöttämänsä harrastustiedot omille sivuilleen, jolloin tietojen päivittämisestä useaan paikkaan vältetään. (Esimerkki tuosta seuranäkymästä löytyy osoitteesta www.leppavaaranpyrinto.fi/tule_pelaamaan/mika-joukkue-minulle/)

Yksittäisestä harrastusmahdollisuudesta kysytään seuraavat tiedot: nimi, ikähaarukka (minkä ikäisille), harrastusmahdollisuudet viikossa, mahdollinen lisätietokuvaus, yhteyshenkilön tiedot ja harrastuspaikat.

Seura vastaa siitä, että harrastusmahdollisuuteen kiinnitettävän yhteyshenkilön yhteystietojen julkaisuun on lupa.

Palvelusta tiedotetaan lisää SAL:n nettisivuilla ja seuraavassa Urheilumuupaja-lehdessä.

Lisätiedot:

Konseptisuunnittelija Antti Peisa, antti.peisa@avoine.fi

**Paras koskaan tehty
ammunnanharjoittelulaite**

Noptel ST-2000 Sport II

Noptel ST-2000 II on tarkka, luotettava ja helppokäyttöinen ammunnanharjoittelulaite. Se edustaa yli 25 vuoden kokemustamme erinomaisesti tehden ammunnanharjoittelusta helpompaa ja tehokkaampaa kuin koskaan.

Soita SAL puh. (09) 3481 2481 ja kysy seuratarjousta!

www.noptel.fi

Noptel Oy • Teknologiantie 2 • 90570 Oulu
Puhelin 040 181 4351 • Faksi (08) 556 4101 • Sähköposti info@noptel.fi

PARASTA AMMUNNANHARJOITTELUUN

SPORTTI SAITTI

Ampumaurheiluliiton Sporttisaitti -kampanja alkaa 1.4. 2011

Nyt kannattaa laittaa seuran nettisivut kuntoon! Kampanjan myötä seurat voivat saada Sporttisaitin kolmeksi kuukaudeksi maksutta. Lisäksi seurat saavat käyttöönsä upeat SAL:n tarjoamat grafiikat. Sivuille on valittavissa seuraavat teemat: kivääri-, pistooli-, haulikko-ammunta sekä näiden lajien kooste. Ota siis puheeksi seurassasi verkkosivujen uusiminen, että saatte kaiken irti huhtikuussa alkavasta tarjousjaksosta!

Lisätietoja:
asiakaspalvelu@sporttisaitti.com
tai 010-3090970

sporttisaitti.com

Ja kaikki pelaa verkkosilla

Palvelun tarjoavat SLU ry ja Optinet Oy

HAULIKKOAMMUNTAKOULUSTA VARMUUTTA OSUMIIN

”Ensi syksynä vietetään naisten kesken oikein metsästysviikko!”

Tekstit ja kuvat: Katri Koskela, Tornio

Torniossa on meneillään Suomen ensimmäinen haulikkoammuntakoulu simulaattorilla. Tämän vuoden puolella on perustettu yksi ryhmä lisää, ja näin koulutusta saadaan jo kahtena iltana viikossa.

Valkoisella kankaalla kulkee punainen laserpiste, johon Sami Alkku, 12, tähtää haulikkosimulaattorissa.

Jokainen nostaa vuorollaan haulikon pöydältä ja antaa Jukka Ponkalle luvan päästää kiekon irti. Seinälle ilmestyy punainen piste, johon tulisi osua. Ampuja tähtää, klik. Tämän jälkeen tietokoneelta näkee kuinka ammunta onnistui.

Kuulostaa helpolta, mutta on yllättävän vaikeaa.

Kaikki alkoi siitä, kun Reijo Alkku ja Jukka Ponkala palasivat Oulusta ilma-ammuntaohjaajakoulutuksesta. Miehet pohdiskelivat paluu matkan aikana, miten opittuja asioita voisi hyödyntää haulikkoammunnassa. Samaisena iltana löytyi sopiva simulaattoriohjelma internetistä, jossa harjoitus voitiin tehdä omalla aseella. (Ruotsista tilattuna ohjelma maksoi 1200 euroa.)

Tämä ominaisuus on tärkeä ampujalle, jotta pystyy harjoittelemaan aseennostotekniikkaa sekä oikeaa liikerataa. Mainittakoon, että samanlaisella ohjelmalla Australian maajoukkue harjoitteli viime olympialaisiin.

Haulikkoammuntakoulun sisältö

Haulikkoammuntakoulussa teoria opitaan käytännössä. Kouluttaja Jukka Ponkala seurasi tarkkana jokaisen ampujan suorituksen ja antoi vinkkejä välittömästi. Koulutuksen aivan ensimmäiset asiat ovat perustekniikan oppiminen eli aseennoston nosto sekä kohteen seuraaminen. Haulikkoammunnassa ammutaan aina liikkeestä, ja se tuo oman vaativuutensa lajiin. Näitä asioita tulee harjoitella paljon ennen kuin voidaan siirtyä vaikeampaan vaiheeseen eli sivuttain liikkuvan kohteen ammuntaan.

Täällä oppii todella hyvin ampumatekniikan, toteavat haulikkoammuntaa harrastavat naiset. Birgit Kadenius uskoo oppivansa aseennoston turvallista käyttöä sekä kehittyvänsä paremmaksi ampujaksi. Niina Huhdalla on ollut metsästyskortti jo neljäntoista vuoden ajan, mutta kertaakaan hän ei ole metsästänyt. Naiset pohtivat, että ensi syksynä kyllä taidetaan viettää oikein naisten metsästysviikko!

Torniossa moni haulikkoampuja tähtää harjoittelullaan vesilintujen ja jänisten metsästykseen sekä kiekkojen ammuntaan ampumaradalla.

Simulaattoriammunta eroaa rata-ammunnasta vain kahdessa asiassa: aseennoston rekyyli eli ”potkaisu” hartiaan puuttuu. Lisäksi kiekon sijasta ammutaan pientä punaista pistettä. Jopa tuuliolosuhteet voidaan lisätä tietokoneohjelmaan. Toisaalta simulaattorilla oppii tarkemmaksi ampujaksi, koska kohde on pienempi, vertailee toinen kouluttaja Reijo Alkku.

Ponkalan poika Mika harjoitteli trap-ammuntaa enimmäkseen haulikkoammuntasimulaattorilla ja menestyi SM-kilpailuissa radalla kuudenneksi. Sarjaan osallistui 34 ampujaa.

Junnutoiminta kukoistaa

Torniossa junnutoiminta eli nuorten alle 15-vuotiaiden ammunta on ollut pitkään voimissaan. Vaikka ampumaradalla on paljon nuoria ampujia, niin koskaan ei ole sattunut mitään ikäviä juttuja, kertoo Alkku.

Hänen mukaansa ammutus loppuu välittömästi, jos joku alkaa hölmöillä aseennoston kanssa, mutta onneksi tällaista ei ole sattunut. Toisaalta seuralla on aihetta hymyyn, sillä kaksitoista vuotta peräkkäin on SM-tason junnusarjojen mitaleja tuotu kotiin kolmen parhaan joukosta.

HAULIKKOAMMUNTAKOULU

Tornionseudun Ampujat ry:n järjestämä koulutus tapahtuu haulikkoammuntasimulaattoria hyväksi käyttäen. Kurssilla on tällä hetkellä 21 osanottajaa, joista naisia neljä, tyttöjä yksi, poikia kymmenen ja miehiä kuusi. Koulutukseen kuuluvat lajikoulutus, ampumakortin suorittaminen sekä haulikkolajien tuomarikurssi. Koulutus kestää maaliskuun puoliväliin asti Torpin pienyrittäystalolla.

Tiedustelut: Reijo Alkku puh. 045 2363705 tai www.torsa.fi

Reijo Alkku opastaa oikean liikeradan ja asennon löytämisessä. Toista kertaa harjoituksissa olevan Ainikka Puolangan mielestä on hyvä juttu, ettei ase potkaise.

– Se vain on siistin näköistä kun kiekko särkyy, toteaa piirinmestaruushopeaa jo kaksi kertaa voittanut Sami Alkku, 12, lajin viehätyskystä.

Kesällä syntyy kilometrejä

Laivakankaan ulkoradalle ampujat suuntaavat kolme kertaa viikossa heti, kun se vain on mahdollista mutta viimeistään toukokuussa. Kilometrejä kertyy helposti, sillä kisoja käydään akselilla Inarista Hyvinkäälle. Torniossa järjestetään Lapin alueosaston haulikkoammuntaleirit, jotka kokoavat jälleen junnuja yhteen.

Yhdeksi lajin rikkaudeksi Alkku mainitsee ystävät ympäri maata, sillä kisa- ja ampumaleirikavereista tulee väistämättä ystäviä, joihin pitää yhteyttä muutenkin.

– Tuntui aivan mahtavalta, kun ensimmäinen kiekko räsähti, muistelee ensimmäistä osumaansa ulkoradalla Tony Risto, 13.

Hän kävi ononsa ja isänsä kanssa radalla viime kesänä ja kiinnostui lajista.

– Hienointa on se hetki, kun pitää rauhoittua ja sitten kuuluu pamaus, miettii Risto.

Ja tuosta kiekon särkyemisestä tässä lajissa taisi ollakin kysymys. ♦

HENRI HÄKKINEN ENSIMMÄINEN SUOMALAINEN BUNDESLIIGAN VOITTAJA

Henri Häkkisen edustama müncheniläinen Der Bund -joukkue voitti 6. helmikuuta ilmakiväärin Saksan Bundesliigan. Paderbornissa järjestetyssä finaalitytöissä oli mukana kahdeksan joukkuetta. Der Bund voitti finaali SG Coburgin 3-2.

Valmentaja Juha Hirven mukaan Häkkinen on ensimmäinen suomalainen Bundesliigan voittajajoukkueessa. Häkkinen vahvisti asian omalta osaltaan palattuaan kotimaahan. – Joukkueemme voitti Bundesliigan edellisen kerran vuonna 2000. Tämä oli ensimmäinen kauteni Bundesliigassa. Minulla olisi ollut mahdollisuus olla mukana jo kaudella 2009-10, mutta en lähtenyt mukaan, koska perheeseemme syntyi tuolloin lapsi, Häkkinen kertoi.

Bundesliigan finaalitytöissä joukkueista neljä tuli pohjoisesta lohokista ja neljä eteläisestä. Joukkueissa on viisi ampujaa, jotka rankataan keskiarvotulosten perusteella paremmuusjärjestykseen. Näin ykköset kohtaavat toisensa, kakkoset kohtaavat toisensa jne.

Alkukilpailuja ammuttiin kauden aikana neljänä viikonloppuna, ja niiden lisäksi tuli nyt järjestetty finaalitytö. Yksi alkukilpailu jäi Häkkiseltä väliin sotilaiden MM-kilpailujen takia.

Teksti ja kuva: Lassi Palo

HEIKKILÄLLE JA HÄKKISELLE Puolustusvoimien tunnustuspalkinnot

Puolustusvoimat on palkinnut kaksi ampuurheilijaa tunnustuspalkinnolla. Erikoistunnustuksen viime vuoden urheilusaavutuksistaan saivat kapteeni Henri Häkkinen Viestirykmentistä ja alikersantti Tomi-Pekka Heikkilä Urheilukoulusta.

Häkkinen voitti kivääriammunnan kultaa ja pronssia sotilaiden MM-kisoissa Brasilian Rio de Janeirossa joulukuussa. Hänet valittiin kilpailujen

parhaaksi kivääriampujaksi. Häkkinen voitti kultaa tuli 300 metrin vakioiväärin 3x20 laukauksen kilpailussa tuloksella 584 ja pronssia pika-ammunnassa tuloksella 567

Varusmiespalvelustaan suorittanut Heikkilä puolestaan voitti liikkuvan maalin henkilökohtaisen maailmanmestaruuden Saksan Münchenissä järjestetyissä MM-kilpailuissa ja kokosi yhteensä viisi MM-mitalia. Joukkueen jäsenenä hän tavoitti myös Euroopan mestaruuden ja yhteensä neljä EM-mitalia.

– Hyvältä tämä tietysti maistuu. En osannut tällaista palkintoa odottaa eli yllätyksenä tämä tuli. Tämä pääsee ehdottomasti kotona "paraatipaikalle", alikersantti Heikkilä myhäili Pääesikunnan tiloissa hienon palkintonsa kanssa tammikuussa järjestetyssä tilaisuudessa.

Heikkilä kotiutui viime syyskuussa ja on sen jälkeen keskittynyt fyysisen kuntonsa kohentamiseen sekä ampuurit erittäin paljon. Nyt on aikaa päätoimiseen urheiluun, koska pidän väli vuoden opiskelusta, hän kertoi.

Samassa tilaisuudessa palkittiin sekä parhaita sotilasurheilijoita että sotilasurheilua ja varusmiesten liikuntaa edistäneitä tahoja. Vuoden 2010 paras varusmiesurheilija on suunnistaja, alikersantti Marika Teini ja paras sotilasurheilija ilmaisu-5-ottelija, kapteeni Ville Rosenlund. Parhaaksi valmentajaksi valittiin yliluutnantti Pasi Huhtala painin parista.

SAL ja Medainvestor Finland Oy yhteistyöhön

Suomen Ampuaurheiluliitto (SAL) ja Medainvestor Finland Oy (MIF) allekirjoittivat 21. joulukuuta ilmoitusmyyntisopimuksen. Sopimus astui voimaan tämän vuoden alussa, ja sen mukaisesti MIF ryhtyi myymään ilmoitustilaa Urheiluampuja-lehteen.

– Sopimus on yrityksellemme merkittävä, ja se sopii meidän toimintaamme erittäin hyvin, toimitusjohtaja Jouko Piittinen sanoo.

MIF:llä on ilmoitusmyyntisopimus myös Suomen Jääkiekkoliiton julkaiseman Leijonat-lehden kanssa ja projektikohtainen sopimus jääkiekon SM-liigan kanssa.

SAL:n toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi on myös tyytyväinen tehtyyn sopimukseen.

– Medainvestor Finland on erittäin hyvä ja luotettava yhteistyökumppani. Meillä on nyt mahdollisuus laajempaan yhteistyöhön ja uusiin yhteistyökuviuihin, Aarrekivi viittaa vuonna 2012 Vierumäellä järjestettäviin ilma-aseiden EM-kilpailuihin.

– Toivotan samalla huippu-urheilussa mukana olevat tahot MIF:n kautta mukaan myös ampuurheiluun. Nyt tehdyllä sopimuksella on myös imagollinen arvo eli ampuurheilua tullaan noteeraamaan enemmän ja se tulee avautumaan MIF:n kautta paremmin kuin ennen, Aarrekivi sanoo.

Piittisen omistama MIF on perustettu vuonna 1995. Piittinen on toiminut aiemmin mm. jääkiekon erikoislehden Kiekkolehden kustantajana 1995-2000 sekä vastannut sen ilmoitusmyynnistä vuosina 2000-10 eli siihen asti, kunnes se lakkautettiin viime kesänä.

AMPUMARADAT JA VIRANOMAISSOHJAUKSEN TULEVAISUUDEN NÄKYMÄT 11.3.

Ympäristöministeriö ja Ampumaharrastusfoorumi järjestävät yhdessä seminaarin pe 11.3. klo 9.00 alkaen Helsingin Messukeskuksessa. Seminaarin teema on "Ampumaradat ja viranomaisohjauksen tulevaisuuden näkymät".

Seminaari on tarkoitettu ampuurheilu- ja metsästysseurojen ja riistanhoitoyhdistysten hallitusten/johtokuntien jäsenille, ratavastaaville, kuntien kaavoittajille, ympäristöasioista vastaaville virkamiehille, liikuntatoimenjohtajille ja muille ampuurharrastuksen viranomaisohjeistuksesta kiinnostuneille.

Seminaarissa esitellään AMPY-työryhmän raportti sekä Suomen ympäristökeskuksen parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) raportti ampumaradoille, joka julkaistaan 21. helmikuuta Ympäristöministeriön sivuilla www.ymparisto.fi. Molemmat raportit lähetetään myöhemmin lausunnoille, mutta niiden sisältöön liittyen voi tehdä etukäteen kysymyksiä, joita käsitellään seminaarissa. Kysymykset tulee lähettää etukäteen 3.3. mennessä sähköisesti. Kysymyslomake löytyy osoitteesta www.ampuaurheiluliitto.fi/olosuhteet.

Seminaari toimii osaltaan myös AMPY-raportin kuulemistilaisuutena.

Seminaariin tulee ilmoittautua etukäteen 3.3. mennessä sähköisellä ilmoittautumiskaavakkeella, joka löytyy www.ampuaurheiluliitto.fi/olosuhteet.

Seminaari on ilmainen, lounas on omakustanteinen.

Seminaarin puheenjohtajana toimii professori Jorma Riissanen.

Ohjelmatarunko

09.00 Ilmoittautuminen ja aamukahvit

09.30 Seminaarin avaus

– kansliapäällikkö Hannele Pokka, Ympäristöministeriö

09.50 Ampumaharrastusfoorumin, Opetus- ja kulttuuri-, Puolustus-, Sisäministeriön tervehdykset

10.30 AMPY-raportin esittely ja ampumaratatoimintaa koskeva lainsäädäntö – hallitusneuvoston Elise Sahivirta, Ympäristöministeriö

11.15 Viranomaisohjeistus

– erikoissuunnittelija Outi Pyy, Suomen Ympäristökeskus

11.30 Ympäristöluvan hakijan ohjeet

– tutkija Mikko Attila, Suomen Ympäristökeskus

11.45 Lounas (omakustanteinen)

12.30 Ampumaratatoiminnan vastuut

– erikoistutkija Jouko Tuomainen, Suomen Ympäristökeskus

13.00 Maaperän ja pohjaveden suojelun paras käyttökelpoinen tekniikka (BAT)

– johtava asiantuntija Sara Kajander, Ympäristöpalvelut, Puolustushallinnon rakennuslaitos
– kommenttipuheenvuoro, tutkimusinsinööri Jussi Reinikainen, Suomen Ympäristökeskus

14.05 Kahvitauko

14.25 Melun torjunnan paras käyttökelpoinen tekniikka (BAT)

– ympäristötekniikko, insinööri Asko Parri, Maavoimien Esikunta
– kommenttipuheenvuoro dosentti Rauno Pääkkönen, Työterveyslaitos

15.20 Yleiskeskustelu, ennakokysymykset ja yhteenvedo

– professori Jorma Riissanen

16.20 Seminaarin päätös

Seminaarin aamukahvit ja päiväkahvit tarjoavat BAT-hanke ja Ympäristöministeriö.

Tekstit ja kuva: Lassi Palo

Suuri ja pieni:
Kivääriampuja Henri
Häkkinen (vas.) myönnettiin
suuri urheilija-apuraha
(15 000 €) ja Juho Kurjelle
pieni apuraha (7 500 €).

SEITSEMÄLLE AMPUJALLE urheilija-apuraha vuodeksi 2011

Seitsemän ampujaa on ansainnut urheilija-apurahan täksi vuodeksi. Verottoman urheilija-apurahan ovat saaneet Marjut Heinen, Henri Häkkinen, Minna Leinonen, Jukka Mikkonen, Satu Mäkelä-Nummela, Mira Suhonen ja Juho Kurki. Kurki sai niin sanotun pienen apurahan eli 7500 euroa, muiden apuraha on 15 000 euron suuruinen.

Kulttuuri- ja urheiluministeri Stefan Wallin (r) myönsi 86 kesälajien urheilijalle urheilija-apurahan tammikuun 10. päivänä. Urheilijoista 57 edustaa olympialajeja, viisi ei-olympialajeja ja 24 paralympiaurheilua. Apurahoja myönnettiin yhteensä 1 027 500 euroa.

Apurahan tavoitteena on taata urheilijalle taloudellinen perusturva ammattimaista harjoittelua ja valmentautumista varten. Verovapaa urheilija-apuraha on 15 000 tai 7 500 euroa. Apurahat myönnetään veikkausvoittovaroista.

Helsingissä järjestetyssä julkistamistilaisuudessa läsnä olleet ampujat Häkkinen ja Kurki ovat sitä mieltä, että apuraha on "todella merkittävä".

– Se on iso asia ja iso raha, ja se mahdollistaa taas valmennussuunnitelman läpiviemisen sellaisenaan, Häkkinen sanoi.

Viime vuonna apurahan sai ennätyselliset yhdeksän ampujaa. Heistä ilman apurahaa tänä vuonna jäivät Hanna Etula, Marko Kemppainen, Lauri Leskinen ja Heikki Meriluoto.

Suuri apuraha on tarkoitettu ehdottomalla kansainvälisellä huipulla oleville yksilöurheilijoille, joilta odotetaan mitalisijaa tulevissa olympialaisissa tai paralympialaisissa. Pieni apuraha myönnetään sellaisille lahjakkaille yksilöurheilijoille, jotka ovat jo kohtuullisesti menestyneet aikuisten kansainvälisissä arvokilpailuissa tai tasoltaan vastaavissa muissa kilpailuissa ja jotka arvioidaan lähitulevaisuuden mitaliehdoiksi.

Ei-olympialajien edustajilta odotetaan mitalimenestystä lajin MM-kisoissa tai vastaavissa.

Verottomia urheilija-apurahoja on myönnetty vuodesta 1995 lähtien. Esitykset apurahojen saajista tekevät Suomen Olympiakomitea ja Suomen Paralympiakomitea.

MÄÄRÄRAHAT KASVUSSA

Ministeri Wallinin mukaan liikuntatoimen määrärahat ovat tällä vaalikaudella olleet voimakkaassa kasvussa. Tälle vuodelle toimialalle on osoitettu yhteensä 143,8 miljoonaa euroa, joka on 42,3 miljoonaa euroa enemmän kuin vuoden 2007 talousarviossa.

Kasvua liikuntatoimen määrärahojen osalta koko hallituskauden aikana on ollut 42 prosenttia. Kuluvaan vuoteen verrattunakin kasvua on noin kymmenen prosenttia eli 13,5 miljoonaa euroa. Urheilija-apurahojen kokonaissumma on tämän myötä tällä vaalikaudella kaksinkertaistunut 860 000 eurosta 1,7 miljoonaan euroon, Wallin kertoi.

– Nyt alkanut vuosi on Lontoon olympialaisiin (2012) valmistautuville urheilijoille todella merkittävä. Olemme tällä tavalla osaltamme halunneet taata kesäurheilijoille harjoittelurauhan Lontoon kesäakisoihin varten.

Wallin kehui suomalaisurheilijoita loistaviksi, kielitaitoisiksi ja sanavalmiiksi "suomalaisen kult-

JARI KARINKANTA: Pitkäjänteisyyttä kaivataan

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Jari Karinkanta on sitä mieltä, että urheilija-apurahoista päätettäessä ja niitä jaettaessa pitäisi kiinnittää nykyistä enemmän huomiota pitkäjänteisyyteen.

– Pettymys oli, että Hanna Etula ja haulikkomiehemme jäivät ilman apurahaa. Mainittakoon, että skeet-ampujamme olivat toissa vuonna maailman toiseksi paras ryhmä. Järjestelmä on luotu, ja sen mukaisesti olympiaryhmämme valmistautuu Lontoon olympialaisiin päävalmentajan johdolla – ja nyt urheilijoille ei anneta henkilökohtaista tukea, Karinkanta ihmettelee.

Karinkanta myöntää, että kyseessä on tulosurheilu. Silti hän on ”ehdottomasti” pitkäjänteisyyden kannalla.

– Ei maan lajin taso yhtäkkiä kuitenkaan romahda. Yhdestä ohilaukauksesta voi olla kiinni se, sijoittuuko kilpailussa kymmenen vai 25 parhaan joukkoon, ja sitä kautta voi olla kiinni se, saako hän apurahaa vai ei, hän sanoo.

– Tuloksia on tietysti katsottava, mutta samalla olisi nähtävä kokonaisuus. Meillä jäi esimerkiksi osa maailmancupeista väliin tuhnan takia (Islannin tulivuorenpurkaus) eli näyttöpaikkoja ei kovin monta ollut.

Karinkanta miettii myös lajien keskinäistä ”tasapainoa” ja on sitä mieltä, ettei kaikkia lajeja ole kohdeltu aivan yhdenmukaisesti.

tuurin ja osaamisen viennedistäjiksi”.

– He rakentavat suomalaisen urheilun suurlähtötiläinä Suomi-kuvaa maailmalla. Urheilijoilta tulee edellyttää rehellisyyttä ja ehdotonta sitoutumista puhtaaseen urheiluun. Urheilijoiden tulee olla hyvänä esimerkkinä suomalaisille lapsille ja nuorille, hän sanoo.

EI VARAA KOMPROMISSEIHIN

Wallinin mukaan huippu-urheilussa ei ole varaa kompromisseihin. Jos urheilijoilta vaaditaan täydellistä sitoutumista harjoitteluun, tulee myös urheilujärjestöjen sekä niiden tukijärjestelmien toimia sen mukaisesti, hän sanoo.

– Huippu-urheilun muutosprosessin onnistumiseksi on luotava kannustimet, joilla voidaan palkita konkreettisia esityksiä. Koska opetus- ja kulttuuriministeriö on voimakkaasti tukemassa muutostyötä, on varsin selvää, että haluamme työl-
tä näkyviä tuloksia. ♦

AMPUMAUURHEILU

Suuri apuraha (15 000 euroa)

Marjut Heinonen (skeet, Oulun Seudun Haulikkoampujat), **Henri Häkkinen** (kivääri, Joensuun Ampujat), **Minna Leinonen** (vammais kivääriampuja, Kajaanin Ampujat), **Jukka Mikkonen** (vammais kivääriampuja, Haapajärven Ampumaseura), **Satu Mäkelä-Nummela** (trap, Orimattilan Seudun Urheiluampujat) ja **Mira Suhonen** (pistooli, Kuortaneen Kunto)

Pieni apuraha (7500 euroa)

Juho Kurki (kivääri, Kankaanpään Ampujat)

Muut suuren apurahan saaneet

Beach volley: Emilia Nyström ja Erika Nyström
Jousiammunta: Jean-Pierre Antonios, Osmo Kinnunen ja Saara-Maria Sinisalo
Judo: Valtteri Jokinen, Jani Kallunki, Jaana Sundberg ja Johanna Ylinen
Keilailu: Osku Palermaa ja Krista Pöllänen
Melonta: Jenni Mikkonen ja Anne Rikala
Nyrkkeily: Hanne Mäkinen
Paini: Jarkko Ala-Huikko, Jani Haapamäki ja Valtteri Moisio
Purjehdus: Kalle Bask, Silja Kanerva, Lauri Lehtinen, Silja Lehtinen, Sari Multala, Tapio Nirkko, Tuula Tenkanen ja Mikaela Wulff
Pyöräily: Jarmo Ollanketo, Pia Sundstedt ja Marko Törmänen
Pöytätennis: Esa Miettinen
Ratsastus: Katja Karjalainen ja Jaana Kivimäki
Soutu: Minna Nieminen
Suunnistus: Minna Kauppi
Taekwondo: Teemu Heino
Uinti: Hanna-Maria Seppälä
Voimistelu: Tomi Tuuha
Yleisurheilu: Tommi Evilä, Olli-Pekka Karjalainen, Antti Kempas, Jukka Keskisalo, Jarkko Kinnunen, Petteri Lax, Ari Mannio, Leo-Pekka Tähti ja Teemu Wirkkala

Muut pienen apurahan saaneet (7500 euroa)

Jousiammunta: Keijo Kallunki
Judo: Päivi Tolppanen ja Antti Virta
Miekkailu: Teemu Seeve
Nyrkkeily: Matti Koota
Paini: Sasu Kaasinen, Antti Hakala, Taisto Lalli, Sarianne Savola ja Tuomas Tarino
Pyöräily: Arttu Mäkinen ja Aki Turunen
Soutu: Varvio Ulla
Squash: Henrik Mustonen
Tennis: Henri Kontinen ja Taneli Tenhunen
Uinti: Antti Latikka, Ari-Pekka Liukkonen, Leo Lähteenmäki, Meri-Maari Mäkinen ja Emilia Pikkarainen
Yleisurheilu: Sandra Eriksson, Marjaana Huovinen, Otto Kilpi, Esa-Pekka Mattila, Minna Nikkanen, Roni Ollikainen, Eemeli Salomäki, Sanni Utriainen ja Jonathan Åstrand
Voimanosto: Jussi Kokko ja Janne Piiipponen
Voimistelu: Markku Leinonen ja Sakari Vekki

Urheilija-apurahat lajiliitoittain

LIITTO	SUURI APURAHA	PIENI APURAHA	YHTEENSÄ
Yleisurheilu	9	9	18
Purjehdus	8	–	8
Ampumaurheilu	6	1	7
Judo	4	2	6
Paini	3	5	8
Pyöräily	3	2	5
Jousiammunta	3	1	4
Beach volley	2	–	2
Keilailu	2	–	2
Melonta	2	–	2
Ratsastus	2	–	2
Uinti	1	5	6
Nyrkkeily	1	1	2
Soutu	1	1	2
Pöytätennis	1	–	1
Suunnistus	1	–	1
Taekwondo	1	–	1
Voimistelu	1	–	1
Tennis	–	2	2
Voimanosto	–	2	2
Voimistelu	–	2	2
Miekkailu	–	1	1
Squash	–	1	1

Mustaruuti paukahtaa Haminassa elokuussa

Perinteisiä vanhoja aseita, ampumakäytäntöjä ja alkuperäisiä ampumaolosuhteita vaalivat mustaruutiammunnan EM-kilpailut järjestetään historiallisen kauniissa Haminassa 21.-28. elokuuta.

Kyseessä ovat lajin 14. Euroopan mestaruuskilpailut.

– Suomen Ampumaurheiluliitolla, Kansainvälisen mustaruutijärjestön Suomen jaostolla sekä Haminan Ampumaseura ry:llä on kunnia kutsua kaikki mukaan Suomen vanhimpaan varuskuntakaupunkiin, sanoo kisojen järjestelytoimikunnan puheenjohtaja Paavo Raukko.

Kilpailun suojelijana toimii Puolustusvoimien komentaja kenraali Ari Puheloinen.

Kuten äskettäin avatuilla kisojen kotisivuilla todetaan, linnoituskaupunki Hamina tarjoaa ”mitä autenttisimmat puitteet historialliselle ampumaurheilulle”, sillä Puolustusvoimien aktiivit sekä historian havina ovat kiinteä osa kaupungin miljöötä yhä tänäkin päivänä. Kaupunki tarjoaa erinomaisia mahdollisuuksia ampumaurheilun harrastamiselle.

Hamina sijaitsee noin 150 kilometrin päässä Helsingistä. Sillä on pitkä ja värikäs historia. Meren äärelle syntyi keskiajalla vilkas kaupapaikka, joka mainitaan asiakirjoissa Vehkalahtena jo vuonna 1336. Tähän hyvien kulkuyhteyksien ja kansainvälisen kaupan solmukohdan perustettiin Haminan kaupunki vuonna 1653.

Lisätietoja: www.hamina.fi

Yhteystiedot

Sähköposti: info@m1aic2011.fi Fax: +358 9 147 764

Majoitus

RUK:n päärakennus on varattu joukkueiden majoitukseen.

Hamina bastioni

Kaikki kilpailuun liittyvät seremoniat järjestetään keskusbastionissa, joka on olennainen osa kaupungin historiallista infrastruktuuria. Se on osa 1700-luvulla rakennettua tähtimäistä linnoitusta, joka kiertää ympärakaupungin keskustaa.

Suurten tapahtumien estradiksi keskusbastioni muuntautui vuonna 1998, kun se sai yleen Euroopan suurimman kesäajan telttakatoksen. Holvistot entisöitiin ja varustettiin nykyaikaisella tekniikalla. Bastionipiha uudistettiin lähes kokonaan, joten Hamina Bastioni voi katoksineen ja katsomoineen vastaanottaa useita tuhansia tapahtumakävijöitä.

Lisätietoja: www.haminabastioni.fi

Joukkuealue

Jokaisella kansainvälisellä joukkueella on oma yksilöllinen tapaamispaikkansa keskusbastionin alueella. Se on tarkoitettu sisäisten kokousten pitämiseen ja tavaroiden säilyttämiseen kilpailujen aikana.

Seremoniat

Kaikki kilpailuun liittyvät seremoniat järjestetään keskusbastionissa, joka on olennainen osa kaupungin historiallista infrastruktuuria. Kisoihin on vapaa pääsy.

Mustaruudin EM-kilpailut

Järjestelytoimikunta

Paavo Raukko

kilpailun järjestelytoimikunnan puheenjohtaja, MLAFIN

Jorma Lindfors

puheenjohtaja, Haminan Ampumaseura

Hannu Jyrä

puheenjohtaja, MLAFIN

Pekka Raukko

kilpailun järjestelytoimikunnan sihteeri, Haminan Ampumaseura

Veikko Ratsula

ylituomari ja kilpailun TA, MLAFIN

Ahti Hovi

ratatoiminnot, Haminan Ampumaseura

Rauno Kivilä

tuomari haulikkoammunta, MLAFIN

Veli-Pekka Karvinen

delegaatti, MLAFIN

Hannu Jyrä (vas.) ja Paavo Raukko kuuluvat EM-kilpailujen järjestelytoimikuntaan.

Ampumaradat

25 ja 50 metrin ampumaradat sijaitsevat kaupungin keskustassa keskusbastionin vieressä. Samalla alueella sijaitsevat myös kansainvälisten joukkueiden oleskelutilat. Nämä 25 ja 50 metrin ampumaradat on sijoitettu niin, että yleisö pystyy seuraamaan kilpailua ratojen takaa taisteluhautoista. 100 metrin ampumarata ja haulikkorata sijaitsevat Lupinmäen alueella kuuden kilometrin päässä keskusbastionista.

Aikataulu

Su 21.8.

Saapuminen ja ilmoittautuminen
12.00 Vapaa asetarkastus

Ma 22.8.

Saapuminen ja ilmoittautuminen
9.00-16.00 Asetarkastus, harjoitukset ja ruudin ja hylsyjen jakaminen
13.00 Tekninen kokous

Ti 23.8.

9.00-16.00 Ilmoittautuminen, asetarkastus, harjoitukset
13.00 Komiteakokous
18.00-19.30 Avausseremonia

Ke 24.8.

9.00-16.00 Kilpailut

To 25.8.

9.00-16.00 Kilpailut

Pe 26.8.

9.00-16.00 Kilpailut

La 27.8.

9.00-11.00 Savikiekkoammunnat tarvittaessa
11.00-15.00 Palkintoseremonia
18.00 Loppuseremonia ja virallinen juhla-ateria

Lisää tietoja EM-kisoista: www.mlaic2011.fi/fi/etusivu

MEGAlink

ELECTRONIC SCORING SYSTEMS

10-50m

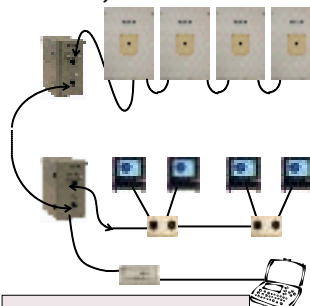
25-50m

100-300m

We have electronic targets for
10m air to 300m big bore.
Running targets for 50, 80 and 100m
Pistol targets from 10m to 50m also with ligth

System overview:

Running target 100m

- Low maintenanse cost
- Easy to use
- Plug and play
- ISSF approved for 10m air and 50m small bore

Contact information:
Megalink as Hestehagen 6,
1440 Drøbak, Norway
Phone: +47 64 93 34 12
web: www.megalink.no
mail: sale@megalink.no

TUNTUUKO AMPUMARADAN MELUALUEELLA MELUISALTA?

Monet ampumaseurat joutuvat tekemisiin ammunnan ympäristömelun kanssa ampumaradan ympäristölupaprosessin yhteydessä. Nykykäytännön mukaisesti melualueita määritellään äänen voimakkuudelle asetettujen raja-arvojen avulla. Melualueiden määrittäminen ja meluselvitysten teko ei kuitenkaan aina takaa ampumaradan ja ympäröivän asutuksen rauhaa, sillä melulle asetetut raja-arvot eivät yksin selkeästi ennusta melusta asukkaille aiheutuvaa haittaa. Nyt ampumaratojen ympäristöjen äänimaisemia on tutkittu asukkaiden melukokemusten näkökulmasta.

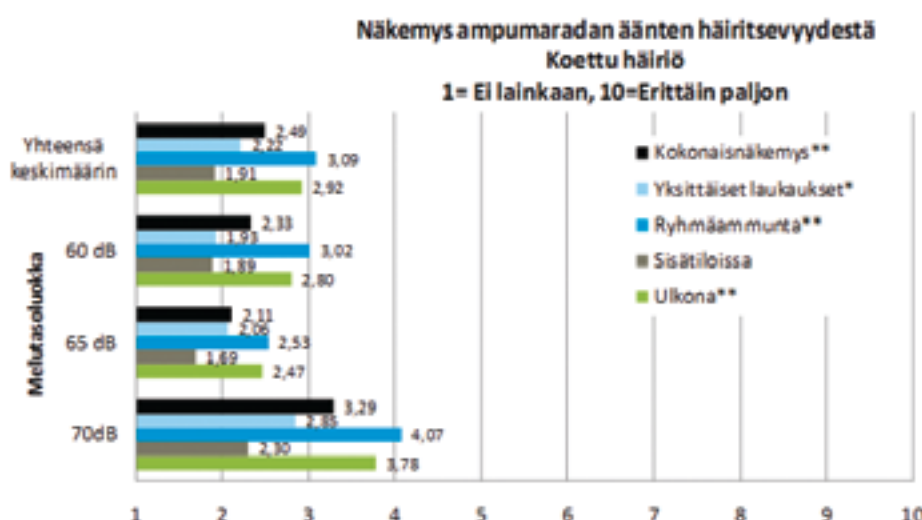
Puolustusvoimien, Ramboll Finland Oy:n ja Tampereen Yliopiston yhdyskuntatieteiden laitoksen yhteistyönä toteutetussa tutkimuksessa on selvitetty, millainen ampumamelun asema on melualueen asukkaiden arvioidessa ääniympäristön laatua sekä miten melualueen raja-alue vastaa melualueen asukkaiden kokemuksia ampumamelun aiheuttamasta häiriöstä. Lisäksi tutkimustulosten pohjalta on etsitty keinoja ampumaratojen meluhäiriöiden ennakointiin ja lieventämiseen.

Puolustusvoimien Parolan ja Räiskylän ampumaratojen ympäristöissä jaettiin asukaskysely ja vastauksia saatiin 173 taloudesta. Lisäksi haastateltiin eri-ikäisiä melualueilla asuvia. Lähtötietoina on käytetty myös Parolan ja Räiskylän ampumaratojen ympäristömeluselvityksiä ja niiden perusteella määritettyjä melualueita.

KOKEMUKSELLINEN MELUALUE

Tutkimuksen tulosten perusteella ampumaratojen melumittauksiin ja melumallinnuksiin perustuvat melualueen rajat eivät täysin vastaa asukkaiden kokemuksia asuin ympäristön meluisuudesta. Asukkaiden kokemuksissa ampumaradan äänet eivät yksinään leimaa aluetta meluisaksi, jos kuultaviin jää edelleen riittävästi luonnon hiljaisuutta. Terminä melu kuvaa asukkaiden näkökulmasta parhaiten kaupunkimaista ääniympäristöä, jossa taustakohina peittää luonnon äänet. Tiiviin kaupunkirakenteen ulkopuolella sijaitsevien ampumaratojen ympäristössä ampumaradan melualueen koetaan olevan ajoittain meluisa ampumaradan äänten vuoksi, mutta yleensä vallitsevat luonnon äänet ja ihanteelliseksi koettu asuin ympäristö auttavat sietämään ampumaradan äänten aiheuttamaa meluhäiriötä.

Ampumaradan äänten perusteella ympäristöön ei muodostu selkeärajaisia alueita, joka koettaisiin meluisaksi. Pikemminkin koetut rajat ovat liukuvia. Tästä syystä asukkaiden melukokemukset eivät välttämättä täysin vastaa meluselvitysten perusteella muodostettuja melualueita. Ampumaradan äänet ovat kuitenkin melualueen äänimaisemassa merkittävässä asemassa muihin ympäristön häiritseviin ääniin nähden erityisesti yli 70dB vyöhykkeellä. 65–70 dB ja 60–65 dB vyöhykkeiden välillä ero on huomattavasti pienempi.

Kuva 1. Ampumaradan äänten asukkaille aiheuttama häiriö eri melutasovyöhykkeillä (A_{Lmax}) Parolan ja Räiskylän ampumaratojen ympäristössä. Tähdillä merkityssä on tilastollisesti merkitsevä ero eri melutasovyöhykkeiden välillä. Ampumaratamelun arvioinnissa on käytetty valtioneuvoston päätöksen 53/97 ohjearvoja.

AMPUMAMELUN AIEHUTTAMA HÄIRIÖ

Tutkittujen ampumaratojen äänten aiheuttama koettu häiriö on melualueella ja sen ympäristössä keskimäärin vähäistä (kuva 1). Koettu meluhäiriö ei yksiselitteisesti noudata mitattuja melualue-ajoa. Tutkittujen ampumaratojen melualueilla ampumamelua pitää erittäin häiritsevä 12 % ja sen ulkopuolella 11 % vastaajista. Vaihtelu melualueen sisäpuolella on kuitenkin suurta, sillä yli 70dB vyöhykkeellä melun erittäin häiritseväksi kokevien osuus on 22 %.

Ampumaradan äänistä erottuu asukkaiden kokemusten perusteella kaksi selkeästi erityyppistä melutapahtumaa: yksittäiset laukaukset, joiden asukkaat mieltävät liittyvän enimmäkseen harrastusammuntaan, ja yhteislaukaukset, jotka tässä tutkimuksessa ampumaradoilla ovat pääasiassa varusmiesten ryhmäammuntaa. Eniten häiriötä aiheuttavat ammunnatapahtumat, joissa on useita ampujia yhtä aikaa. Niiden aiheuttama häiriö on voimakkaampaa 70dB alueella kuin muualla melualueella (kuva 1). Yksittäin ammutut lauka-

ukset häiritsevät kokonaisuudessaan vähemmän, mutta myös niiden aiheuttama häiriö on selkeästi voimakkaampaa 70 dB alueella kuin melualueen muissa osissa.

Ampumamelun koetaan häiritsevän eniten ulkona (kuva 1). Melun kerrotaan haittaavan esimerkiksi keskustelua pihamaalla ja ulkoilua. Sisätiloissa ampumamelu ei häiritse juuri ollenkaan, eikä sisätiloissa koetun häiriön määrässä ole merkitseviä dB -vyöhykkeiden välisiä eroja. Kotona vietetyn (altistus)ajan ja koetun häiriön määrän välillä ei havaittu selkeää yhteyttä, vaan myös ne, jotka altistuvat ampumaradan äänille vain vähän aikaa, voivat kokea ne erittäin häiritseviksi.

KOETTUUN MELUHÄIRIÖÖN VAIKUTTAVIA TEKIJÖITÄ

Ampumaratojen ympäristöjen asukkaat voivat olla melua poikkeuksellisen hyvin sietäviä tai meluun tottuneita. Aihetta olisi hyvä tutkia lisää laajemman aineiston perusteella.

Ampumaradan melu häiritsee eniten niitä, jotka kokevat radan äänet voimakkaiksi. Äänten koettu

voimakkuus selittää koetusta meluhäiriöstä noin 88 %. Äänet voidaan kokea häiritsevän voimakkaiksi, yllättäviksi ja sävyltään epämiellyttäväksi riippumatta siitä millä dB -vyöhykkeellä vastaa-asuu. Tämä viittaa siihen, että ääneen liittyvät asennetekijät vaikuttavat äänen ominaisuuksien arviointiin.

Asennetekijät, kuulijan meluherkkyys ja koetut kielteiset vaikutukset omaan kiinteistöön selittävät yhdessä melualueella koetusta meluhäiriöstä 45 %. Koettu kielteinen vaikutus omaan kiinteistöön ja sen arvoon voi yksinään selittää 35 % koetusta häiriöstä, kun myönteinen suhtautuminen aseelliseen maanpuolustukseen ja myönteinen suhtautuminen ampumaurheiluun voivat kumpikin selittää yksin 22 % ja kuulijan meluherkkyys 7 %. Näitä tuloksia voidaan pitää suuntaa-antavina, sillä pohjimmiltaan on kyse useiden tekijöiden yhteisvaikutuksesta.

AMPUMARADAN VAIKUTUS ASUINYMPÄRISTÖÖN

Ampumaradan koettiin vaikuttavan kielteisimmän oleskeluun piha-alueilla ja ulkona havaittiin asioihin, esimerkiksi alueen ääniympäristöön, ympäristön hiljaisuuteen ja rauhallisuuteen. Mitä voimakkaampia ampumaradan äänet ovat, sitä kielteisemmin radan koetaan vaikuttavan ympäristöön.

Koska tutkimuksen aineisto on koottu puolustusvoimien ampumaratojen ympäristöstä, yli 90 % vastaajista pitää ampumaratojen vaikutusta maanpuolustukseen ja sotilaskoulutukseen myönteisenä tai erittäin myönteisenä. Tutkittujen ampumaratojen koetaan vaikuttavan myönteisimmän maanpuolustukseen, paikkakunnan työllisyysilanteeseen ja naapuruussuhteisiin.

ASUKKAIDEN KOKEMUKSET MUKAAN MELUNHALLINTAAN

Ampumaradan äänten voimakkuuden perusteella meluisaksi määritelty alue voi siis olla asukkaiden kokemuksen perusteella enimmäkseen hiljainen tai vastaavasti jo pieni määrä melua voi häiritä paljon. Äänenvoimakkuuden mittaaminen ja mallintaminen antaa yksinkertaistetun kuvan melualueen ääniympäristöstä. Asukkaiden näkökulmasta ääniympäristön laatuun vaikuttavat ampumamelun ohella myös monet muut tekijät. Tämä ääniympäristön tarkastelun lähtökohtien erilaisuus selittää myös monia ampumaratojen ja ympäröivän asutuksen välisiä kiistoja ampumamelun vaikutuksista.

Tutkimuksen tuloksista ei löydy selkeitä perusteita melualueiden laajentamiseen nykyisestä (65–70 dB). Pikemminkin aineisto viittaa siihen, että melualueen reuna-alueita (60–70dB) olisi mahdollista tulkita joustavasti, sillä vasta yli 70 dB

-alueella koetun häiriön määrä on selkeästi suurempi kuin melualueen ulkopuolella. Mahdollisuutta melualueen rajojen joustavaan tulkintaan puoltaa myös se, ettei ampumamelu tulosten perusteella häiritse sisätiloissa.

Meluongelmia voi tässä saatujen tulosten perusteella lievittää tarjoamalla melualueen asukkailla ja ulkopuolisille keinoja oman ääniympäristön hallintaan. Esimerkiksi tiedottaminen runsaasti melua aiheuttavien tapahtumien vuosittaisista määristä ja kestoista voi olla tehokas keino. Ampumaradan ääniä on helpompi sietää, kun tietää montako kertaa vuodessa runsaasti melua aiheuttavia tapahtumia on ja kuinka kauan ne keskimäärin kestävät. Näin myös esimerkiksi melualueelle muuttavat voivat itse arvioida ampumamelun aiheuttaman häiriön todellista määrää.

Ampumaratojen meluvaikutusten arvioinnissa olisi hyvä ottaa huomioon kokemuksellinen ääni-

maisema. Esimerkiksi meluselvitysten laadinnassa se auttaa määrittämään melualueita niin, että ne vastaavat nykyistä paremmin melukokemuksia. Tämä voi auttaa ehkäisemään myös melukonfliktien syntymistä ampumaratojen ympäristössä. ♦

Lisätietoja

Seela Sinisalo teki tutkimuksen Tampereen yliopiston yhdyskuntatieteiden laitokselle aluetieteen oppiaineeseen pro gradu -työnään.

Ins. (AMK), hall. yo. (aluetiede)
seela.sinisalo@ramboll.fi
020 7556925

Ampumaratojen melu leviää laajoille alueille ampumaratojen ympäristöön. Melumittausten ja mallinnusten avulla muodostetut melualueet eivät aina täysin vastaa asukkaiden kokemuksia ympäristön meluisuudesta.

Markku Nöyränen

S. 11.8.1940
K. 27.12.2010

Ampumaurheilun vaikuttaja Markku Nöyränen on kuollut. Hän toimi pitkään sekä kansainvälisen tason että Suomen ampumaurheilun keskeisissä tehtävissä. SAL:n puheenjohtajana hän oli vuosina 1993-98 ja varapuheenjohtajana 1979-88.

Varsinaisia vuosia puheenjohtajana hänelle kertyi SAL:ssa vain kuusi, mutta säntillisen miehen osuus oli myös hänen varapuheenjohtajan kausillaan hyvin merkittävä.

Nöyränen oli ehdoton lupaustensa pitäjä. Hän ei korostanut koskaan omaa osuuttaan, oli tinkimätön ja auttavainen. Monelta jäi tietämättä, että hän oli usean hyvän hankkeen suunnittelija ja kehittäjä.

Ampumaurheiluliiton työntekijät muistavat Nöyräsen miehenä, joka oli aina henkilöstönsä tukena. Hän avusti usein SAL:n toimistoväkeä sellaisissa tehtävissä, joita puheenjohtajan ei olisi tarvinnut tehdä.

Sako Oy valmisti 1970-luvulla mainion SAKO TriAce -pistoolin. Nöyränen toimi tuolloin Riihimäen tehtaan johtajana. Tuote ei alkuvaiheessa toiminut moitteettomasti. Ystävällisesti hän auttoi ”sakolaiseen” luottavia kisapaikoilla. Jos asetta ei saatu ”pikahuollossa” virheettömästi toimivaksi, hän järjesti sille nopean tehdashuollon.

Markku Nöyränen oli edustustason kilpa-ampuja ja voitti mm. yhden maaottelun. Hän oli myös tuloksekas valmentaja. Parhaat tuloksensa hän saavutti tyttärensä Hannan kanssa, joka voitti mm. tyttöjen ilmapistoolin Euroopan mestaruuden.

Nöyränen ehti ampumauransa aikana liittyä yhdeksään ampumaseuraan. Yhdestäkään hän ei malttanut erota edes asuinpaikkojensa vaihdon vuoksi.

Nöyränen oli arvostettu kansainvälisen A-lisenssin omaava tuomari, ja hän kuului pistoolilajien juryyn Barcelonan (1992) ja Atlantan (1996) olympiakisoissa.

Kansainvälisiä luottamustehtäviä hänellä oli useita: ISSF:n (kansainvälinen ampumaurheiluliitto) pistoolikomitean jäsen 1984-92, ISSF:n hallituksen jäsen 1994-98, ESC:n (Euroopan ampumaurheiluliiton) hallituksen jäsen 1993-96 ja varapuheenjohtaja 1997-2000. Suomen Olympiayhdistyksen valtuuskunnan jäsen hän oli vuosina 1993-97.

Nöyränen oli koulutukseltaan diplomi-insinööri. Hän työskenteli mm. Kemira Oy Vihtavuoressa tehdaspalvelupäällikkönä 1969-73, Ensio Miettinen Oy:n tuotantojohtajana, 1973-75, Sako Oy:n patruunatehtaan johtajana 1975-85 ja Lapuan Patruunatehtaan toimitusjohtajana 1985-96.

Markun harrastuksiin kuuluivat SAL:n toimiansa lisäksi mm. vapaaehtoinen maanpuolustustyö, partiotoiminta, kirjallisuus, Lions-toiminta ja toiminta eri reserviupseerikerhoissa.

Hänet palkittiin toiminnastaan mm. seuraavin ansiomerkein: Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun kultainen ansioristi 2005, TTK:n ylioppilaskunnan kultainen ansiomerkki 1967, SAL:n kultainen ansiomerkki 1982, SAL:n kultaviiri 1990, Ruotsin Ampujainliiton kultainen ansiomerkki 1985 ja Norjan Ampujainliiton hopeinen ansiomerkki 1985. Lisäksi hän sai ISSF:n ja ESC:n kunniamerkkejä.

Markku Nöyrästä jäävät kaipaamaan läheistensä lisäksi muun muassa ampumaurheilijat, jotka ovat nyt menettäneet lajinsa vankan tukipylvään.

Matti Erkkilä

ISSF:n pääsihteeri Horst G. Schreiber

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) pitkäaikainen pääsihteeri Horst G. Schreiber kuoli joulukuun 11. päivänä pitkällisen syöpäsairauden murtamana 82 vuoden iässä.

ISSF:n kilpailujen kehittämiskokouksessa Saksan Münchenissä pidettiin hiljainen hetki Schreiberin muiston kunniaksi, ja kokous keskeytettiin tunnin ajaksi.

Voimakastahtoisena johtajana tunnettu Schreiber kävi Suomessa viimeksi vuonna 2002 ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailuissa. ISSF:n pääsihteerinä hän ehti toimia 30 vuotta. Hän oli aktiivinen myös urheilun lajiliittojen kattojärjestössä GAISSF:ssä.

Münchenin ja Harvardin yliopistoissa opiskellut Schreiber oli koulutukseltaan lakimies.

Schreiberin poika Franz nimitettiin keväällä liiton toimitusjohtajaksi.

Skeet-ampuja Ari Westergård

Useissa kansainvälisissä arvokilpailuissa Suomea edustanut Ari Westergård kuoli nopeasti edenneeseen syöpäsairauteen Porissa lokakuun 15. päivänä 2010. Hän oli syntynyt Porin maalaiskunnassa 14. toukokuuta 1948.

Westergård osallistui Münchenin (1972), Montrealin (1976) ja Moskovan (1980) olympialaisiin. Paras sijoitus tuli Moskovassa, jossa hän oli skeetissä kahdeksas.

MM-kisoissa Westergård edusti Suomea kahdeksan kertaa, ja EM-kilpailuissa hän oli mukana kaksi kertaa. Ranskan Antibes'ssä hän sijoittui kolmanneksi vuonna 1974.

Kolme vuotta myöhemmin hän voitti hopeaa Englannin Dorsetissa. Westergård lahjoitti EM-kisoissa saamansa kunniapalkinnon eli hienon tarjottimen skeetin SM-kilpailuissa ikuisesti kiertäväksi kiertopalkinnoksi.

Westergård toimi paloesimiehenä vuoteen 2006 asti, jolloin hän jäi eläkkeelle. Hän jatkoi taksinkuljettajana Porissa poismenoonsa asti.

Westergårdia jäi suremaan kolme lasta perheineen sekä suuri ampujajoukko. Metsästystä ja kalastusta harrastanut Westergård oli Satakunnan Ampujien kunniajäsen.

Ari Westergård tuli katsomaan haulikkoammuntaa radalle monen vuoden tauon jälkeen Porissa Katinkurun ampumaradalla vuoden 2008 kesäkuussa

(Kuva: Raimo Suominen)

Ammuttiinpa TYKILLÄ

Tykkillä ampuminen ei ole ihan jokapäiväistä leipää sotaväen ulkopuolella. Kuitenkin siviilihenkilöiden hallussa Suomessa on muutamia kymmeniä ampumakelpoisia ja luvallisia pienoistykkejä. Niillä jopa kilpaillaan. Kävimme tutustumassa erääseen näistä Kanta-Hämeen Kalvolassa.

Jukka Seppälä on mustaruutiampuja. Hän kävi vuonna 1986 kilpailumatkalla Tanskan Odensessa. Kilpailujen yhteydessä oli tykkisarja. Seppälä näki sellaisen kilpailun, ja se oli heti niin sanotusti menoa. Oma tykki oli saatava! Siihen aikaan ei Suomessa ollut ensimmäistäkään pienoistykkiä.

Tuumasta toimeen. Seppälä piirsi tykin vanhojen valokuvien perusteella. Esikuvana oli Ruotsin sotaväen kenttätykki noin Suomen sodan 1808-09 ajalta. Positiivimuotti valmistettiin puusta, sen ympärille hiekasta valumuotti. Tykki valettiin Hämeenlinnassa valuteräksestä, ja reikä tehtiin kanuunaporralla. Tykkikin on luvanvarainen ase, ja sillä pitää olla lain mukaan sarjanumero, vähintään kolme digittiä. Seppälän tykki on N:o 001.

Kaliiperiksi tuli 22 mm, joka sopi Ruotsin pienoistykkiääntöjen haarukkaan 18 mm-1 tuuma (25,4 mm). Sen ajan tykit ampuivat pyöreitä kuulia ilman putken rihloja, ja niin tämäkin.

Seppälä valaa luodit itse Ruotsissa teetetyillä valupihdeillä. Materiaali on normaalia harkkolyijyä. Pyöreä kuula painaa lähes 60 grammaa.

EI NARU-VILLEN HOMMAA

Seppälä suunnitteli tykin lavetinkin itse. Pyörät otettiin hämäläisestä perinteisestä jalaskärrystä. Lopputulos eli tykki ja lavetti yhdessä painoivat 90 kiloa. Seppälällä on pickup-auto, ja tarkoitukseen kehitetyllä tekniikalla hän saa yksin tykin alas ja takaisin lavalle. Mutta papua kyllä tarvitaan hihassa tähän operaatioon. Maassa tykkiä on suhteellisen helppo liikutella pyörälavetilla.

Putken päällä ovat hahlo ja jyvä tähtäystä varten. Sivusuuntaus tapahtuu pyörästä kääntämällä. Koro hoidetaan puukiilaa putken perän alle väntämällä. Perin yksinkertaista mutta toimivaa.

Suustaladattavan tykin ampumakuntoon saattaminen on monimutkaisempaa kuin hylsy patruunan pesitys. Kun tykki on tuliasemassa ja karkeasti suunnattu, viedään mustaruutia putken perukoille pitkävartisella puolipyöreällä koussilla. Ruuti on sak-
salaista Wano FF:ää tilavuusmitalla
annosteltuna. Seppälä ei
tilavuudeltaan se vastaa
tihaulikon annosta.

ole sitä tarkasti punninnut, mutta
kahta 12:n väljyyden mustaruu-

Jyräys ja savupilvi! Kuulosuojaimia tarvitaan, kun Jukka Seppälän tykillä ammutaan. Kuula lensi noin 200 metrin päähän.

Kun koussi on työnnetty putken pohjaan asti, sitä käännetään 180 astetta, jolloin ruuti valahtaa putken perälle. Sitä ennen on putken perän läpi kulkevaan sankkireikään pantu sankkipora, jotta liekkikanava pysyy auki hienompaa sytytysruutiä varten. Wanhoina aikoina ruutiannos oli valmiiksi annosteltuna pusseissa, jotka työnnettiin putken perälle.

Sankkiporalla rikottiin pussi, jotta sytytysliekki pääsi iskemään ruutiin. Näin pienessä putkessa kuin Seppälällä on, pussien kanssa puljaaminen ei olisi käytännöllistä, ja hän annostelee ruudin paljaaltaan.

Nyt ruuti juntataan latauspuikolla tiiviisti putken perälle ja päälle pannaan välitulppa. Normaalisti se on stanssilla leikattua huopaa, mutta hätätilassa käy vaikkapa pala rättiä, ellei tieteellisempää ole tarjolla. Se juntataan kiinni ruutiin.

Kuula kääritään rasvattuun lappuun ja juntataan tiukasti putken perälle. Putki on nyt ladattu. Sankkipora poistetaan, sankkiruuti kaadetaan reikään ja tykki on tähtäystä vaille laukaisuvalmis.

MYRSKY JA MYLVÄYS

Tykki oli Seppälän omalla ampumaradalla katoksen alla. Matti Erkkilä kiipesi kameran kanssa rahille kuvaamaan. Mutta hetkinen, entä kuulosuojaimet?

– Ei tästä niin kovaa paukausta lähde, kun tykissä on mustaruutia, Seppälä lohdutteli ja sytytti kepin päässä olevan luntun. Hehkuva lunttu sankkireiälle ja...

Jyräys ja savupilvi! Ampumaradan katos tuntui hyppäävän, kuvaaja Erkkilä lähes putosi pallilta ja minulta menivät korvat lukkoon.

Sauhun hälvettyä (kirjaimellisesti) totesimme kuvaajan kanssa, että kyllä ne kuulosuojaimet olisivat olleet asiallinen varuste kun kerran tykillä ammutaan. Kuula lensi arviolta 200 metrin päähän, mutta tällä kertaa siellä ei ollut maalitaulua, joten tarkkuudesta emme saaneet käsitystä.

Kun kuulo oli jotenkin palannut, kyselimme Seppälältä tykin käytöstä. Sitä käytetään etupäässä näytösammuntoihin, avajaisiin ja pienimuotoisiin kilpailuihin harrastajaryhmän sisällä.

SAL ei ole toistaiseksi lajia hyväksynyt, mutta Petäjäveden seppämestaruuden SM-kilpailujen yhteydessä ammutaan myös pienoistykin mestaruudesta oman porukan kesken. Ja esimerkiksi Ruotsin ampujainliitto järjestää tykkikilpailuja.

Uusi polvikin on kasvamassa, sillä Seppälän poika Juha ampuu myös tykillä.

Jos tykkiä ja tykkimestä tarvitaan, niin tässä yhteystiedot:

Jukka Seppälä, Seppäläntie 51, 14500 Iittala, p. (03) 672 5616.

KARI KAPELA

– aseseppä Pohjanmaalta

Aseseppä on monelle aseenomistajalle mystinen ja joskus pelottavakin henkilö. Ja kun sellaista tarvitsee, niitä ei tunnu löytyvän mistään. Kävimme Etelä-Pohjanmaalla kyselemässä yhdeltä asesepältä ammatin saloja.

Teksti: Pekka Suuronen Kuvat: Matti Erkkilä

Kari Kapelan ase-paja sijaitsee Nurmossa muutama kilometri Seinäjoelta pohjoiseen. Nurmo oli lähes 13 000 asukkaan painista, pesäpallosta ja potkukelkoista tunnettu pitäjä, kunnes se liitettiin Seinäjokeen vuonna 2009. Aseperinteitäkin Nurmossa on, sillä siellä toimi 1800-luvulla asevalmistaja Juha Kaunismäki.

Kapela, 45, oli puuhaillut aseiden ja metsästyksen kanssa jo "kersasta pitäen", kun sotaväen aikana tuli tehtäväksi päätös tulevasta ammatista. Kaksivuotisen asentaja-koneistaja -ammattikoulun ja Vaasan Wärtsilän konepajakoulun käynyt Kapela meni varusmiespalvelukseen Oulun Hiukavaaraan Pohjan Prikaatin jääkärikomppaniaan vuonna 1985.

Sieltä hän pääsi aliupseerikoulusta Kokkolaan Asekouluun, jonne jäi apukouluttajaksi varusmiespalveluksen loppuajaksi. Kapela muistaa lämmöllä kouluttaajansa Seppo Korpelaa, joka vahvisti neuvoillaan tulevaa ammatinvalintaa.

Varusmiespalveluksen jälkeen Kapela oli vuoden verran Wärtsilän laivanmoottoritehtaalla, mutta sitten hän pääsi Vaasan Rannikkopatteristoon jalkaväkiaseiden aseasentajaksi. Siellä korjattiin ja huollettiin paitsi kivääriaseistusta myös raskaita aseita, kuten 23 mm Sergei -tykkejä.

Vuonna 1987 Kapela hankki asepan toimiluvat ja teki asepan töitä sivutoimeenaan viikonloppuisin kotonaan. Hän otti Vaasasta Kurren Jakt och Fiske AB:ltä mukaansa korjattavia aseita viikonlopuksi kotiin Nurmoon, maanantaiaamuna taas takaisin Vaasaan töihin ja illalla korjatut aset Kurren liikkeeseen.

Kapela pitää Rannikkopatteriston aikaa erittäin opettavana. Myös työkalujen valmistus tuli tutuksi. Tutorina oli Otto Savola.

– Muistan Ottoa hyvällä mielellä. Ilman hänen alaisuudessaan saamiani kokemuksia olisin tuskin uskaltanut ryhtyä päätoimiseksi asepaniksi.

Vuonna 1992 Kapela otti virkavapaata Puolustusvoimilta ja meni Ikaalisiin asepankoululuun, mistä hän valmistui aseasentajaksi kaksi vuotta myöhemmin. Kapelalle Ikaalisten koulutus oli lähinnä täydentävää koulutusta, sillä se on suunniteltu niille, jotka lähtevät nollatiedoista liikkeelle.

Leipä aseista

Helmikuussa 2001 Kapela otti riskin ja ryhtyi päätoimiseksi asepaniksi. Kotitalon yhteys perustettiin työpaja ja jämerä holvi aseiden säilytystä varten. Hän hankki tarvittavan konekannan, muun muassa uuden puolentoista metrin kärkivälisen sorvin 1950-luvulta peräisin olleen vanhuksen tilalle. Uusi sorvi oli raskas investointi, jota tuskin olisi kannattanut ostaa pelkkää aseiden korjausta varten, vaan sille on saatava lisätöitä alihankintateollisuudesta.

Töistä tavanomaisimpia ovat äänenvaimennusten, suujarrujen ja kiikaritähtäinten asennukset, piipunsuiden korjaukset, aseiden massapetaukset, syöttö- ja ulosheittohäiriöiden korjaukset, haulikon rekyylivaihdistin sekä nallipiikkien korjaukset. Kapela suorittaa omien töittensä vaatimat sinistykset, mutta ei tee sinistystä rahtityönä.

– Teen niin hyvin kuin osaan. Joskus patteriston aikoina kuulin, että "ei siitä nyt niin hyvää tarvitse

tulla, välttää se vähempikin". Minulle tuli sellainen ajatus, että miksi sitten ryhdytään ollenkaan tekemään, jos ei tehdä kunnolla. Esimerkiksi äänenvaimentimen asennuksessa irrotan piipun lukonkehystä. Kierteistä tulee mielestäni varmemmin keskeiset piipunreiän suhteen.

Kapelalta kysytään kaliiperimuutoksia, mutta niitä hän ei ole tehnyt kapasiteetin puutteen vuoksi. Uuden lain mukaisiin deaktivoimisiin hän ei ryhdy periaatteen vuoksi.

– Minun missioni on aseiden korjaaminen, ei niiden romuttaminen. Mielestäni oikeaoppisessa deaktivoinnissa aseiden ulkoisen olemuksen on säilyttävä aitona. Sillä ei vain voi ampua.

– Aseiden historiastakin minulta kysytään usein, samoin niiden arvoista. Valitettavasti nämä eivät kuitenkaan kuulu vahvuksiini, joten tiedän yhtä paljon kuin muutkin, jotka osaavat käyttää nettiä. Sorry vaan!

Mistä asepan löytyy?

Puhelinluettelon keltaisista sivuista on tullut kaipaava luonnonvara. Internetin yritysoppaat ovat tasoltaan vaihtelevia – kiltisti sanoen.

Eräs looginen hakulähde olisi Suomen asepanien yhdistyksen kotisivut. Ne ovat kuitenkin vaikeat. Seppien määrää ei kerrota. Sivulla sanotaan: "Erillistä jäsenrekisteriämme emme julkaise." Ainoastaan kolme asepania on antanut yhteystietonsa Asepanien kotisivuille. Ei sieltä löydy Kapelaa. Miksi ei?

– Olen ottanut yhteystietoni pois kaikista luettelosta ja hakemistoista työväkärin paisuttua hallitsemattomaksi. Aika meni pajalla tai puhelimesta seurusteluun työnteon sijaan. Tilanne olisi vaatinut apulaisen palkkaamista, mutta alan epävarmuus on ollut aistittavissa jo aloittaessani.

– Puraan nyt ruuhkaani ja teen lupaamani työt pois. Laitan sekä asiakkaan että omat aset kuntoon. En uskalla nyt tässä vaiheessa vielä palveluitani mainostaa.

Ohjeita asepan asiakkaalle

Kapela on törmännyt työssään samaan ongelmaan, johon kaikkien muidenkin alojen korjaajat törmäävät: asiakkaan puutteelliseen toimeksiantoon ja/tai vikaselostukseen. Miten tulisi menetellä, jos haluaa lähettää asean korjattavaksi tai muunnettavaksi?

– Ensintietysti pitäisi saada selville, onko minulla rahkeita tehdä pyydetty työ ja onko siihen aikaa puolin ja toisin. Sorsastuksen alkua edeltävänä päivänä on aina jostain kumman syystä kiire. Tavoitteenani on, että pajalla saa olla maksimissaan kuukauden työjonot. Jos en itse kerkiä, niin suosittelen työtä kollegoilleni.

– Ensisijaisen yhteydenoton tulee tapahtua sähköpostitse tai puhelimitse. En ole aina paikalla pajalla, sillä olen yhtä aikaa firman toimitusjohtaja, hankintapäällikkö, koneistaja, koeampuja, sihtööri, siivoaja ja tsuppari.

– Asean mukaan on laitettava asiakkaan täydelliset yhteystiedot ja kopio hallussapitoluvasta, pahviläpyskästä molemmin puolin. Tämän viimeisimmän vaatii laki. Jos kyseessä on syttymis-, syöttö tai ulosheittohäiriö, on mukaan laitettava myös asiakkaan käyttämiä patruunoita. Vika voi

usein olla niissä, esimerkiksi nallin asetuskorkeudessa tai luodin asetusvyydyssä. Patruunoiden lähettämisessä taas on muistettava, että niitä ei saa lähettää postissa eikä linja-autolla (Matkahuollolla). Jäljelle jäävät Kiitolinja, Kaukokiito, VR Transpoint ja oma kuljetus.

– Mahdollinen lipas tai lippaat on aina oltava mukana. Muutenkin toimitettavan asean tulisi olla täydellinen. Esimerkiksi eräessä Tikassa ulosheittohäiriö johtui kiikarinjalan stopparista, joka pudotti toisinaan poistuvan hylsyn takaisin lukonkehukseen. Jos asiakas olisi toimittanut pelkän lukon ulosheittäjän jousen vaihtoa varten, ei ongelma olisi ikinä selvinnyt.

Toinen syy, miksi asean täytyy tulla täydellisenä on, että vajaalla aseella ei voida suorittaa koeammuntaa. Koeammunnasta Kapela velottaa 20 euroa, koska matkaa lähimmälle ampumaradalle tulee reilut 40 kilometriä edestakaisin.

– Minua harmittaa, että joudun ratakäynnistä velottamaan, mutta kahdenkymmen hinta ei ole mitenkään edes kustannuksia vastaava. Joskus ongelma vaatii useitakin ratakäyntejä.

Terveisiä valtiovalle

Jokaisessa ammatissa on hyvät ja huonot puolensa. Niin myös asepanin työssä. Kapela on ollut tyytyväinen ammatinvalintaansa. Sen paras puoli on vapaus tehdä mielenkiintoisten teknisten asioiden ja sovellusten kanssa niin hyvää työtä kuin osaa.

Huonoa taas on alan tulevaisuuden epävarmuus, joka heijastuu investointeihin tai oikeastaan niiden tekemättä jättämiseen. Kapela sanoo olevansa kyllästynyt valtiovallan "työpaikkakiusaamiseen", sillä hänen mielestään Suomen hallitus tölvii pienyrittäjiä.

– Otetaan esimerkiksi Vanhasen ensimmäinen hallitus, joka mainosti itseään yrittäjäystävällisenä. Odotin jännityksellä, miten tuo ystävällisyys tulee näkymään tänne verstaalle asti. No, Vanhasen yrittäjälle ojentama kädessä olikin lasku. Siinä vaadittiin 250 euroa vuodessa ase-elinkeinon valvontamaksuja, jotta saisin jatkaa ammattiani. Moneen tällaiseen ystävään ei pienyrittäjällä ole varaa. Mihiin ase-elinkeinonharjoittaja vihollisia tarvitsee kun on nykyisenlaiset päättäjät ystävinä!

Kapelan viesti asealle aikoville onkin: "Käy äänestämässä ja äänestä oikein seuraavissa eduskuntavaaleissa. Tällä hetkellä eduskunnassa on liikaa niitä, jotka ovat kansan edustajan sijaan puolueen johdon edustajia. Mikäli tähän ei saada seuraavissa vaaleissa muutosta, on aivan sama, kuinka kova ammattitaito sinulla on asealalle. Meriiteillä ei ole merkitystä, jos ala käy kannattamattomaksi."

Positiivinen pohjalainen Kapela antaa lopuksi elämänohjeen: "Jos soot ulukona kylmäs ja pimiäs tähtitaivaan alla, älä maraja, notta puuttuu elämästä valopilkut!" ♦

Yhteystiedot:

Asetekniikka K. Kapela
Korpuusentie 72
60550 Nurmo

kkapela@netikka.fi
050 524 1838

Jari Rajala punnitsee kokeessamme Berettaa (alempi ase) ja Armi Salvinellia.

ARMI SALVINELLI

BERETTA

— kaksi kilpaluokan haulikkoa Italiasta

Sportingia pidetään Euroopan nopeimmin kasvavana haulikko-urheiluna. Toiminnallisesti se on sähköämpää ja moni-puolisempaa kuin perinteiset lajit. Esittelemme kaksi uutta haulikkoa, jotka ovat valmistajiensa mukaan tarkoitettu juuri sporting-ammuntaan.

Molemmat haulikot tulevat Italiasta ja vieläpä samalta alueelta. Molemmat ovat box-lukkoisia päällekkäispiippuisia haulikoita, joissa on yksi liipaisin, manuaalinen varmistin, piipunvalitsin varmistimen yhteydessä, koneistossa kierrejouset, valikoivat ejektorit, ventiloitu tähtäinkisko ja piippujen yhdyskisko sekä vaihdettavat supistimet. Lukkorungot ovat kirkkaat, piiput mustatut ja tukit laadukasta öljyntyä pähkinäpuuta.

Molemmat toimitetaan kovassa ABS-laukussa. Haulikkoa taitettaessa ja suljettaessa molemmat toimivat kuin kassakaapin ovi viestien täsmällisyyttä, laatua ja fiiliksiä. Paras on ollakin, sillä molemmat haulikot köyhdyttävät ostajaansa yli 4000 eurolla.

Vaikka haulikot ovat paperilla ja ulkonäöllisestikin toistensa kaltaisia, pieniä eroja löytyy. Berettan Kick-Off-perälevy ja ulkonevat supistukset näkyvät selvästi päällepäin. Berettan liipaisin on hopeanvärinen, Salvinellin kullan. Berettassa pienosat, kuten liipaisinkaari, taittoviiksi, varmistin/vaihdin ja etutukin salpa ovat hopeanväriset, Salvinellissa ne ovat mustat.

Eräs ero ei näy ulospäin. Beretta on valmistajana maailman vanhin, Salvinelli eräs maailman nuorimmista. Haulikkomalleina molemmat esiteltävät aseet ovat kuitenkin uusia.

BERETTA SV10 PREVAIL SPORTING KICK-OFF

Uusi Berettan lukkorunko SV10 esiteltiin vuonna 2008 Perennia-haulikossa ja sen rataversio SV10 Prevail vuoden 2009 SHOT Show'ssa. Suomen markkinoille Prevail tuli vuoden 2010 alussa.

Kaliiperi on 12/76, siis magnum-pesät. Piipuissa on erikoinen poraus, jota Beretta kutsuu Optima Bore High Performanceksi. Piipuissa on pitkän ylimenokartion ansiosta ikään kahdet supistukset peräjälkeen. Toinen nimitys tämänlaiselle järjestelylle – amerikkalaisperäinen – on ”back-boring”. Valmistajan mukaan Optima Bore parantaa haulikuvuota ja pienentää rekyyliä.

Berettan Optima Choke HP Extended- supistimet ovat 90 mm pitkiä ja sormin kierrettävää mallia. Niitä on saatavana kuudella eri supistusasteella ja ne ovat värikoodattuja. Supistimet on merkitty

esimerkillisesti. Värikoodin lisäksi kiinni olevassa supistimessa lukee koodi sekä anglosaksisesti (F, IM, M jne.) että italialaisittain tähdillä (*, **, *** jne.) Kun supistin on irrotettu, nähdään kyljessä tietopaketti: Beretta Optima-Choke HP, supistusasteen kirjainmerkintä, tähdet, mm-lukema sekä tärkeä tieto terästä ampuville: ”OK - STEEL” tai ”NO - STEEL”. Teräshauleja saa ampua muilla paitsi kahdella suppeimmalla F ja IM.

Vaikka supistimet tulee kiertää vain sormitiukuuteen, aseensa mukana tulee myös ergonominen, toimiva ja miehenkokoinen suuhisavain. Muovisena se ei naarmuta asetta.

Berettan supistinjärjestelmää pidetään monimutkaisena, sillä niitä on kovin montaa sorttia. Kierreosa sijaitsee eri paikoissa, ja halkaisijatkin vaihtelevat. Supistimia ei saa sekoittaa keskenään, etteivät haulikon kierteet vahingoittuisi.

Yksiliipaisinjärjestelmän vaihdin on poikittain liikkuva kytkin varmistimessa. Symboliikassa punainen täplä merkitsee ensin ammuttavaa piippua ja se toinen on valkoinen täplä. Liukukytkin vasemmalla alapiippu ampuu ensin, oikealla yläpiippu ensin. Vaihtimen liike on sujuva ja täsmällinen.

Prevailissa on rekyylivaihdin eli piippu vaihtuu rekyylin potkusta. Jos tulee laukeamaton, ei toinenkaan piippu lähde. Tämä on yleinen käytäntö rata-aseissa.

Prevailissa on vaihdettavat saranatapid. Valikoivat ejektorit voidaan deaktivoida uraruuvimeisselin avulla ilman aseseppällä käyntiä. Tällöin hylsy ja ampuumattomat patruunat tulevat asetta taitettaessa ulos vain muutaman millin. Aseen taitto kevenee hieman, kun ejektorien jousien jännittäminen jää pois.

Tukkimateriaali on tummansävyistä öljyttyä pähkinäpuuta. Perä on suoraa mallia ilman Monte Carloa tai poskipakkaa. Tukissa on sivuvääryyttä oikealle, mutta puolipistooliperä on symmetrinen. Etutukissa on runsaat karhennukset myös pohjassa.

Tukki irrotetaan baskyylista harvinaisemmalla tavalla. Puolipistooliperän pohjassa on läppä, josta sujutetaan Torx T30 -avain ruuvinkantaan. Takatukin irrotuksen jälkeen päästään tarkastelemaan koneistoa ja liipaisinryhmäkin voidaan tarvittaessa irrottaa.

Testiasessa oli valinnainen Kick-Off-perä. Se on iskunvaimennettu joustoperälevy, jonka kerrotaan vähentävän rekyyliä yli 50 prosenttia 36 g metsästyspatruunalla. Kick-Offin lisähinta Prevailiin tilattuna on 300 euroa. Itse perälevyn pinta on hennosti rypyliäinen.

Beretta toimitetaan kovassa laukussa. Toimitukseen kuuluu viisi kappaletta Optima Bore HP External supistimia, niille avain, öljypullo, Torx T30 -avain perätukin irrotusta varten, käyttöohjeet sekä niiden suomennos.

Haulikot punnittiin perä ja etutukki piippuineen erikseen. Ampuja voi saada tästä jotain osviittaa painonjakautumasta. Katkaahan haulikko suunnilleen saranatappien kohdalta, mitä monet ampujat pitävät ihanteellisenä painopisteenä eli aseennäköisenä massakeskipisteenä.

Berettan piiput ja etutukki painoivat 1675 g ja perä 1815 g, yhteensä 3490 g. Salvinellilla vastaavat numerot olivat 1774 g ja 1787 g, yhteensä 3561 g. Sopii olettaa, että Berettan perä olisi kevyempi ilman Kick-Offia. Pelkät piippuparit painoivat 1443 g (Beretta) ja 1456 g (Salvinelli). Berettan piiput olivat 28", Salvinellin 30".

ARMI SALVINELLI L1 SPORTING

Armi Salvinelli poikkeaa filosofialtaan Berettasta. Kun Beretta ostetaan kaupasta valmiina – toki valittavana on erilaisia versioita – on Salvinelli pääsääntöisesti tilaushaulikko. Valinnan mahdollisuudet ovat pökrerryttävät. Jos keskitytään pelkästään sportingiin, mikä on päivän teksti, niin perusmalleja on L1, L2, XL 1, XL 2, EXL, EXO ja EXL Cartelle. Viimeisimmän alkaen-hinta on 19 100 euroa. Salvinellilta löytyy tilauksesta tätäkin arvokkaampia haulikoita.

Kokeessamme oli edullisin malli L1. Sen perushinta on 4100 euroa. Tähän voi valita piipunpituudeksi 66, 68, 70, 72, 74, 75, 76 tai 81 cm. Supistimina joko kiinteät valinnan mukaan tai vaihtosupistimet (5 supistusastetta). Tähtäinkiskoissa on kolme vaihtoehtoa, kuten on myös etutukeissa. Laukaisun voi tilata viritettynä mieleiseksi. Perätukkiin saa säätöperän. Perän voi tilata myös omilla mitoilla. Puulaatuja on useita, samoin erilaisia metalliosien koristeluja.

Armi Salvinellin haulikon toimitusaika on noin kolme kuukautta riippuen varustetasosta. Hinta riippuu tietenkin siitä mitä tilataan. Esittelyssämme olleen haulikon hinta oli 4500 euroa.

Vastineeksi saa haulikon, joka on silminnähden huolellisesti tehty. On henkilökohtainen asia, kuinka painottaa "juuri minun speksien mukaan valmistetun haulikon" arvoa.

Koease tuli säädettävällä poskipakalla. Se avataan kahta 4 mm kuusiokoloruuvia löysäämällä, jolloin paljastuu Paretto Stock System -säätöjärjestelmä malliltaan System 2000. Poskipakan korkeutta voi säätää 0-11 mm välillä. Myös harjan kulma on säädettävissä eli etu- ja takaosan korkeutta voidaan säätää erikseen ylös/alas. Sivusuunnassa kahta asteikolla varustettua säätötornia voi siirtää noin 12 mm. Näillä voidaan säätää myös harjan kallistusta tukin pituussuunnassa. Järjestelmä on ammattimaisen makuinen.

Salvinellin puiden laatu on perustasoisenaakin kaunista öljyttyä pähkinää. Se on vaaleampaa kuin tummanpuhuvassa Berettassa. Etutukissa on Schnabel-muotoilu. Puolipistooliperässä on runsaat, hienojakoiset karhennukset sekä kämmenpahka oikeakätiselle. Perän sivuvääryyttä oikealle on vakiona 2 mm harjan edestä, 6 mm perästä mitattuna. Perälevy on musta, karhentamaton kumilevy.

Perän irrotusta varten aseennäköisenä tulee 5 mm kuusiokoloavain 240 mm pitkällä terällä. Hyvä että tulee, sillä tällaisia ei joka rautakaupasta löydy. Perän irrotuksen jälkeen koneisto on nähtävissä mahdollisia huoltotoimenpiteitä varten. Liipaisinkoneisto ei ole irrotettava eikä liipaisinta ei ole tarkoitettu omistajan vaihdettavaksi.

Salvinelli on 12/70 pesitetty. Koeasessa ei ole Ranskan liljaa merkittynä, mutta maahantuojaan mukaan ase on teräshaulikelpoinen, ja sen saa halutessaan myös liljalla leimattuna. 62 mm pituiset supistimet menevät kokonaan piipun sisään. Supistimet on merkitty perinteisillä lovilla, ja lisäksi supistimen kylkeen on etsattu supistusaste sekä >>

1. Berettan suuhiset on suunniteltu sormivoimin vaihdettaviksi.

2. Berettan "Kick-Off" rekyyliä absorboiva perälevy on massiivinen ja kallis.

3. Berettan "Optima Bore" tarkoittaa erittäin pitkää yllimenkartiota piipuissa.

4. Berettan varmistin/piipunvaihdon toimii sutjakkaasti.

5. Beretta käyttää teollista muotoilijaa aseiden suunnittelussa.

6. Berettan takatukin irrotusruuvi sijaitsee pistooliperässä.

7. Berettan saranatapid on suunniteltu helppoa vaihdettavuutta ajatellen.

sanallisesti että millimetрилukemalla. Molempien tulkinta vaatii varsinaista Haukansilmää.

Salvinellin ejektoreita ei ole ajateltu deaktivoitaviksi, vaan ne ovat aina käytössä.

Salvinellin vaihdin on rekyylitoiminen samoin kuin Berettassa. Piipunvalitsin on varmistimen yhteydessä oleva poikittainen liukukytin. Tämä vasemmalle käännettynä näkyy himmeästi yksi punainen piste, jolloin alapiippu ampuu ensin. Kytin oikealle käännettynä näkyy himmeästi kaksi punaista pistettä, jolloin yläpiippu ampuu ensin. Ennen käyttöohjeen tutkimista järjeilin ns. talonpoikaisjärjellä pisteiden merkityksen juuri toisin päin. Omistaja tietysti oppii aseensa käytön, mutta vieras voi olla alkuun huuli pyöreänä. Valitsimen liike oli koeaseessa erittäin jäykkä.

Salvinellin varustelu riippuu tilaajasta. Kovasta ABS-muovisesta numerolukemalla varustetusta laukusta löytyi mainittu pitkä kuusiokoloavain perätukin irrotusta varten, 4 mm kuusiokoloavain perän harjan säätöön, viisi supistinta ja niille älykäs, ohjaimella varustettu työkalu, keinoahkakansiossa oleva käyttöohjekirja (italia/englanti/ranska) ja sille suomalainen käännös.

Koeammunta

Pyysimme koeampujaksi Suomen parhaimpiin sporting-ampujiin kuuluvan porvooolaisen **Jari Rajalan**, 29. Hän on kolminkertainen compact sportingin Suomen mestari ja edustanut Suomea myös EM-kilpailuissa ja maailmancupin osakilpailuissa. Pari viikkoa koeammuntatilaisuuden jälkeen SAL:n haulikkojaosto valitsi hänet vuoden 2010 huomionosoituksen kohteeksi sporting-lajin edustajana.

Rajalan haulikkoura on lähtenyt metsästyksestä ja kulkenut trapin kautta sportingiin. Tämä on alun perin ollut metsästysammuntaa, mutta siitä on kuitenkin kehittynyt aivan oma urheilumuotonsa.

Sibbo Skyttegillettiä (SSG) edustava Rajala on ampunut lukuisilla haulikoilla. Rata-aseina hän on itse omistanut Beretta 682 Gold-E:n ja DT10:n, mutta juuri ennen koeammuntaa oli tehnyt sopimuksen saksalaisen H. Krieghoff GmbH:n ja helsinkiläisen Finn Enterprisen kanssa. Tämän seurauksena Rajalan työkaluksi tulee Krieghoff K-80 seuraavien viiden vuoden ajaksi.

Koeammunnat suoritettiin Sipoossa SSG:n sporting-radalla. Patruunoina käytettiin kyproslaisia Olympia GEM- patruunoita 12/70, joissa 28 g # 7½ lyijyhauleja.

Aluksi Rajala otti käsittelyyn **Berettan SV10 Prevailin**, jossa hänen huomionsa kiinnittyi Kick-Off-rekyylinvaimennusjärjestelmään. Tämä oli hänelle ennestään tuntematon, mutta muutamien laukausten jälkeen voitiin kirjata tuntemuksia.

– Ase on kevyt, mutta siitä huolimatta rekyyli on tällä perälevyllä lähes olematon. Se vähäinen rekyylintuntemus on kuitenkin terävähkö. Voin ajatella, että aloittelevan ampujan on helppo oppia ampumaan tällä, kun rekyyliä ei tarvitse miettiä. Perälevy joustaa selvästi, sen liikkeen tuntee ja kuulee. Aseen tukki liikkuu poskella perälevyn

1. Salvinellin lukkorunko on yksinkertaisen linjakas. Pistoöliperän muotoilu on voimakas.

2. Salvinellin supistimet ovat uppomallia. Koeaseessa oli punainen loistejyvä.

3. Salvinellin varmistin ei ole automaattinen, niin kuin rata-aseissa kuuluu ollakin.

4. Salvinellin poskipakan säädöt ovat monipuoliset.

5. Salvinellin massakeskipiste sijaitsee saranatapin kohdalla.

6. Kokeilussa Salvinellissa oli säädettävä poskipakka. Tukin irrotukseen tarvitaan pitkä kuusiokoloavain.

7. Salvinellin suuhisavaimessa on käytännöllinen ohjuri.

jouston vuoksi, ja tämä vaikuttaa seuraavaan laukaukseen.

Kick-Off ei palaudu laukauksen jälkeen, ellei perän puristusta olkapäätä vasten löysätä. Tällainen otteen muutos ei ole eduksi seurantalaukauksen kannalta, eikä compact sporting-kilpailussa sellaista kerkiäisi tekemäänkään.

Rajalan mielestä Kick-Offia ei ole ajateltu kilpailukäyttöön. Hän ei maksaisi laitteesta pyydettyä 300 euroa.

Rajala arvioi SV10 Prevailin tyylikkääksi haulikoksi, jonka toiminta ja laukaisu ovat ok. Ejektorit toimivat synkronissa eli hylsy lentävät tasan yhtäaikaista. Miinusta hän antaa symmetrisestä ja lyhyestä puolipistoöliperästä, josta puuttuu kämmenpahka. Hänen mielestään oikean käden kämmen jää "tyhjän päälle", kun aseesta otetaan ampumaote.

Rajala pitää sormin vaihdettavia suuhisia plus-san arvoisena asiana. Hän kuitenkin kertoo, ettei itse koskaan vaihda supistusasteita ammunnan aikana. Jotkut kuitenkin näin tekevät, ja näille "näp-pisuuhiset" ovat tietysti must.

Jari Rajala (29) on Compact sportingin Suomen mestari ja haulikkovertailumme koeampuja.

BERETTA

Fabbrica d'Armi Pietro Beretta S.p.A. on perustettu vuonna 1526. Se on maailman vanhin aseiden valmistaja, ja sitä tituleerataan myös maailman vanhimmaksi teolliseksi dynastiaksi. Ainutlaatuista on, että se on säilynyt Berettan suvussa kaikki nämä vuodet. Jo 15:s sukupolvi on meneillään.

Beretta on arvioni mukaan myös läntisen maailman toiseksi suurin asevalmistaja. Remington on turvallisella marginaalilla maailman suurin eritoten Marlinin oston jälkeen. Berettan vuosituotanto on arvioni mukaan 600-700 000 asetta, kun tieto Remingtonista on hieman yli miljoonan.

Berettan Italian tehdas sijaitsee Gardone Val Trompiassa, Bresciasta hieman pohjoiseen. Berettalla on valmistusta myös Espanjassa, USA:ssa, Turkissa ja Suomessa. Beretta on omistanut Sakon vuodesta 2000 lähtien. Sako on Beretta-konsernin ainoa kivääriinvalmistaja. Beretta työllistää yli 2500 ihmistä, ja sen liikevaihto on 420 miljoonaa euroa.

Beretta on siviiliaseissa leimallisesti haulikkoyhtiö, mutta sotilaspuolella se on kuuluisin pistoolistaan. Vuonna 1985 se mursi M92-pistoolillaan vanhan sotaratsun, malli 1911:n (Colt ja lukuisat muut valmistajat) pitkän hegemonian. Siitä lähtien USA:n sotavoimat ovat tilanneet useaan otteeseen M92:n variantteja. Viimeisin tilaus vuonna 2009 oli 450 000 pistoolia.

Viime olympialaisissa Pekingissä eli vuonna 2008 Beretta ja Perazzi olivat käytetyimmät haulikot jälkimmäisen ollessa määrällisesti niskan päällä.

Sitten otettiin käyttöön **Armi Salvinelli**. Tämä aseyksilö olikin Rajalalle tuttu, sillä hän voitti samalla lainatulla aseyksilöllä Compak sportingin kansainvälisen Finlandia Openin heinäkuussa hyvällä tuloksella 141.

Rajala pani tyytyväisenä merkille säätöperän ja kämmenpahkan.

- Tästä aseesta saa tukevamman otteen kuin Berettasta. Tämä istuu käteeni hienosti. Tasapaino tuntuu oikealta. Salvinellin paino on suunnilleen sama kuin Berettan. Silti tämän rekyylituntuu terävämmältä kuin Berettan. Salvinellissa kaikki tuntuu toimivan hienosti. Hylsyjen ulosheitto toimii täsmällisesti ja laukaisu on hyvä. Säätöperä toimisi vielä paremmin, jos olisi aikaa hienosäädellä sitä itselle sopivaksi. Säätöön kuluu aikaa ja patruunoita.

Loppupäätelmiä

Esiteltävät aseet ovat molemmat paremman luokan kilpahaulikoita kuten hintalapustakin voi päätellä. Molemmat toimivat koeammunnassa moitteitta. Harvojen ohilaukausten jälkeen kuului ampumapaikalta välittömästi sadattelua eli ampuja pani pummit omaan piikkiinsä eikä syyttänyt aseita.

- Jari Rajala, kumman näistä kahdesta haulikosta valitsisit? "Ottaisin Salvinellin. Se vain tuntui käteen paremmalta, ei siinä mitään sen tieteellisempää ole", hän kuittasi.

Niinpä niin. Henkilökohtainen tuntuma ratkaisee paljon. Tai jos antaa aseeseen merkin tai mielikuvan ratkaista, niin Beretta on ehtinyt luoda tuota mielikuvaa yli 450 vuotta kauemmin.

Salvinellia ei pääse jokaisessa liikkeessä tutkimaan, koska aseet valmistetaan tilauksesta. Ostajan on otettava yhteys maahantuojaan Van-

taalla, mutta lopputuloksena onkin sitten custom-haulikko. Joitain Salvinellin malleja löytyy suoraan maahantuojaan varastosta. www.aseliikekarki.fi.

Berettan jakelu hoidetaan Sako-verkos-

ARMI SALVINELLI

Kolme Salvinellin veljestä aloitti vuonna 1975 aseiden valmistuksen nimellä Investarm S.p.A. Italian Marchenossa, Trompian laaksossa Brescian pohjoispuolella. Heillä

oli takanaan jo parinkymmenen vuoden kokemus aseiden valmistuksesta palkollisina seudun aseeteollisuudessa. Tuotteet olivat aluksi edullisia, taittavia paimenhaulikoita sekä päällekkäis- ja rinnakkaispiippuisia metsästyshaulikoita.

Investarm valmisti piippuja myös muille, nimikuuluillekin haulikkovalmistajille.

Toinen tuotantohaara keskittyi suustaladattaviin replica-aseisiin, kivääreihin ja pistooleihin, jotka menivät erityisesti USA:n markkinoille. Asiakkaina oli mm. Lyman Corporation Connecticutissa.

Vuonna 1995 tehdas päätti aloittaa korkeamman luokan kilpahaulikoiden valmistuksen. Aseprojekti lanseerattiin markkinoille vuonna 2000, ja se nimettiin Sydney 2000:ksi kesäolympialaisten mukaan.

Salvinellin veljekset perustivat erillisen osaston valmistamaan paremman luokan kilpa- ja metsästyshaulikoita. He laittoivat oman nimensä esille muodossa **Armi Salvinelli S.p.A. – Fabbrica d'Armi**. Asenäyttelyissä molemmat nimet esiintyvät yhteisellä osastolla.

Armi Salvinelli on siis asemerkkinä eräs maailman nuorimmista, vain kymmenen vuoden ikäinen. Yritys (Investarm) on toiminut jo 35 vuoden ajan.

ton kautta. Lähin myyjä löytyy tästä linkistä: www.sakosuomi.fi/kauppiaat.php

Valinnan vaikeus jää ostajan päänsäryksi. Täsäkin asiassa. ♦

HAULIKOT NUMEROINA

	BERETTA	ARMI SALVINELLI
Malli	SV10 Prevail Sporting + Kick-Off	Sporting L1
Kaliiperi	12/76	12/70
Paino (g)	3490	3561
Piippuparin paino (g)	1443	1456
Suurin pituus (mm)	1190	1201
Piipun pituus (mm≈in)	709 (28")	764 (30")
Supistinten ulkonema piipusta (mm)	20	0
Lukkorungon leveys (max) mm	43	42
Lukkorungon korkeus (max) mm	61	62
Vetopituus perälevyn keskelle (mm)	375	370
Perän pudotus harjan etureunassa (mm)	40	35
Perän pudotus perälevyssä (mm)	60	55
Perälevyn paksuus (mm)	Joustava	14
Etutukin pituus (mm)	230	270
Etutukin leveys (max) (mm)	45	45
Tähtäinkiskon leveys (max-min) (mm)	10-8	11-8,5
Tähtäinkiskon pituus (mm)	709	764
Tähtäinkiskon korkeus (max) (mm)	4	6
Liipaisimen leveys (mm)	6	7
Valmistaja	Fabbrica d'Armi Pietro Beretta S.p.A.	Armi Salvinelli S.p.A
	Italia	Italia
	www.beretta.com	www.armisalvinelli.com
Maahantuoja	Oy Sako Ab	Aseliike Krister Kärki
	www.sako.fi	www.aseliikekarki.fi
Maahantuojaan ilmoittama suositushinta (€)	4 100	4 500

AMPUMASEURAT HUOMIO: Nyt hakemusta sisään! Hae tukea 15.3. mennessä!

Tukea lasten ja nuorten ampumaseuratoimintaan on jälleen jaossa! Seuratoiminnan kehittämistuen hakuaika on parhaillaan käynnissä.

Tukea voi hakea myös seuran kehittämiseksi Sinettiseuraksi.

Vuoden 2011 tuen hakuaika päättyy 15. maaliskuuta. Liikunta- ja urheiluseuroilla on nyt mahdollisuus hakea avustusta seuroissa tapahtuvalle työlle. Kehittämistuen tavoitteena on urheiluseuratoiminnan elinvoimaisuuden ja kehittymisen varmistaminen.

Tuen avulla nykyisten ja uusien harrastajien, urheilijoiden ja seura-aktiivien toiminta-aktiivisuus lisääntyy ja toiminnan laatu paranee.

Urheiluseuratoiminnan kehittämiseen tarkoitettua tukea on nyt paljon aiempaa enemmän. Palkkauksen strattitukea myönnetään sadalle seuralle. Toiminnallista tukea voi saada yhteen hankkeeseen 1000-8000 euroa.

KEHITTÄMISTUKI JAKAANTUU:

1. Päätoimisen työntekijän starttitukeen vuosille 2011-13
2. Seuratoiminnan toiminnallisiin tukiin vuonna 2011
 - Lasten ja nuorten urheilu
 - Aikuisten terveyttä edistävä liikunta

Seuratoiminnan kehittämistukea voivat hakea kaikki rekisteröidyt urheiluseurat. Tukirahat ovat opetus- ja kulttuuriministeriön liikuntayksikön myöntämää seuratoiminnan kehittämistukea. Rahat ovat kokonaisuudessaan Veikkauksen tuottoa.

Kaikkien ampumalajien seurojen on nyt syytä tarttua jälleen kerran tilaisuuteen ja hakea tukea nuorisotoiminnalleen tai aikuisten terveyttä edistävän liikunnan kehittämiseen. Hyvät hankkeet ja oivalliset ideat palkitaan varmasti. Kaipaako nuorisotoiminta uusia koulutettuja ohjaajia ja valmentajia? Perustaako seura paikkakunnalle ampumaurheilukouluja? Onko nuorten harrasteryhmälle aika löytää vastuullinen harrastemanageri jne.?

Rutiinisuuritukseen ei tässä asiassa kannata tyytyä: suunnitelmat ja hakemukset on nyt syytä tehdä huolella. Mitä tahansa tukea seura hakeekaan,

huolellisesti mietitty, realistinen ja pitkäjänteinen hakemus parantaa seuran mahdollisuuksia saada tukea.

Tukirahan voi käyttää hankkeisiin, jotka toteutuvat 1.6.2011-31.7.2012.

Tukea ei myönnetä seuralle tai seuran laijastolle, joka on saanut viime vuonna tukea samaan hankemuotoon.

MITÄ NUORISOLIIKUNNASSA TUETAAN?

Seuratoiminnan kehittämistuki on jaettu eri hankemuotoihin.

1. Seuran kehittämiseen Sinettiseuraksi
2. Ohjaajien ja valmentajien osaaminen
3. Harjoittelukulttuurin kehittäminen
4. Harrastusmahdollisuuksien lisääminen

TUKEA MYÖS AIKUISLIIKUNNAN KEHITTÄMISEEN

Ampumaseuroilla on nyt myös mahdollisuus saada tukea aikuisliikunnan järjestämiseen. Aikuisliikunnan kehittämiseen tarkoitettua tukea voi hakea ohjaajien osaamisen lisäämiseen, aikuisliikuntatoiminnan käynnistämiseen, kuntayhteistyöhön aikuisliikunnassa tai aikuisliikunnan starttiin.

Haulikon tehoryhmän valmentajat kokoontuivat Tampereelle tammikuun lopussa tekemään yhteenvetoa menneestä kaudesta ja suunnittelemaan tulevaa. Kuvassa ovat: Jaakko Louhelainen (ylh. vas.), Timo Rautio (SAL), Jukka Paananen, Heikki Romppanen sekä Hannu Säävälä (alh. vas.), Satu Pusila, Jari Karinkanta (SAL), Lauri Siltavirta.

Kuvaaja: Hannu Haapaniemi

PETTERI KILPINEN

Nuoren Suomen uusi puheenjohtaja

Markkinoinnin suunnittelutoimiston TBWA/Helsingin toimitusjohtaja Petteri Kilpinen valittiin joulukuussa Nuori Suomi ry:n puheenjohtajaksi vuosiksi 2011-12. Valinta tehtiin Helsingissä pidetyssä vuosikokouksessa.

Kilpinen toimii myös kansainvälisen TBWA-ketjun Euroopan johtoryhmän jäsenenä. Hän seuraa tehtävässä pääministeri Mari Kiviniemeä, joka toimi Nuoren Suomen puheenjohtajana viisi vuotta.

Nuori Suomi on tehnyt arvopohjaltaan hienoa työtä suomalaisten lasten ja nuorten hyväksi vuosien ajan. On hieno asia lähteä puheenjohtajaksi järjestöön, joka on vaikuttanut merkittävästi lasten ja nuorten liikunta- ja urheiluelämään, Kilpinen sanoo.

Nuorella Suomella oli ehdollepanotoimikunta, joka kartoitti tilannetta ja päätti esittää yksimielisesti Kilpistä puheenjohtajaksi.

Suomalaisessa liikunta- ja urheilukentässä on viriä-mässä halu tehdä asioita nyt uudella tavalla. Osoituksena tästä on esimerkiksi muutosryhmä, joka pohjaa huippu-urheilun menestymisedellytyksiä, ja SLU linjaa omaa rooliaan uuden strategian myötä.

– Nuori Suomi haluaa olla aktiivinen osallistuja tässä muutoksessa ja on valmis laajaan yhteistyöhön eri toimijoiden kanssa. Lasten ja nuorten liikkeen jatkuminen on tärkein asia koko suomalaisen liikunta- ja urheilukulttuurin kannalta, Kilpinen sanoo.

Lasten liikkuminen on Kilpiselle tuttu asia, sillä hän pelaa poikiensa kanssa jääkiekkoa ja jalkapalloa. Kilpinen on itsekkin liikunnallinen, sillä hän muun muassa hiihtää, lenkkeilee ja on juossut maratonin muutaman kerran.

Nuoren Suomen hallituksen jäseniksi valittiin jatkamaan yrittäjä Anu Harkki ja Aino-Maija Siren Pohjanmaan Liikunnasta ja Urheilusta. Uusiksi jäseniksi valittiin Laura Hagman Suomen Taitoluisteluliitosta ja Ari Karimäki Jyväskylän kaupungilta.

Hallituksessa jatkavat valittujen lisäksi Timo Huttunen Suomen Palloliitosta, Jari Kinnunen Suomen Salibandyliitosta, Maria Laakso Suomen Voimisteluliitto Svolista ja Kari Saarinen Suomen Urheiluliitosta.

Nuori Suomi järjestää ensi keväänä Helsingissä nuorten Your Move -suurtapahtuman, joka on järjestön historian suurin yksittäinen hanke. Suurtapahtumaan odotetaan 50 000 nuorta.

Suomen Urheilugaala järjestettiin Helsingissä Hartwall Areenalla tammikuun 10. päivänä. Gaalassa esittäytyi myös touko-kesäkuussa järjestettävä nuorten Your Move -suurtapahtuma. Ampumaurheilua esittelivät Alexandra Dufvelin (vas.), Henry Romppanen ja Erika Dufvelin. Your Move -tapahtuma järjestetään Helsingissä, ja sen kohderyhmänä ovat 13–19-vuotiaat. Lisää tietoja osoitteessa www.yourmove.fi

Kuva: Your Move

Your Move Suurtapahtuma Helsingissä 27.5.–29.5.2011

TARJOLLA AINUTLAATUISEN SPORT-VIIKONLOPPU 13-19-VUOTIAILLE NUORILLE. YOUR MOVE SUURTAPAHTUMA ON VUODEN 2011 SUURIN LIIKUNTATAPAHTUMA SUOMESSA.

Your Move Suurtapahtuma kutsuu urheiluseurojen

13–19-vuotiaat nuoret urheilemaan, kokeilemaan uusia lajeja ja kokemaan ainutkertaisia elämyksiä 27.–29.5.2011.

Tapahtumapaikkana toimii Helsingin Olympiastadionin ympäristö.

Ohjelmassa mm.

- Ominaisuus- ja elämäntapatestit
- SporttiFoorumi, jossa tietoa ravinnosta, levosta, lihashuollosta, harjoittelusta sekä urheilun ja opiskelun yhdistämisestä.
- Erilaisia toimintaratoja, esimerkiksi nopeutta ja ketteryyttä vaativa Turbomove-rata.
- Lajien kokeilumahdollisuuksia uusilla ja monipuolisilla tavoilla.
- Huippubändejä, liikunta- ja tanssiesityksiä.
- Mahdollisuus tavata huippu-urheilijoita.

Lisätietoja ja ilmoittautuminen:
www.yourmove.fi/suurtapahtuma

**NUORI
SUOMI**
ILOA LIIKKEELLE

SLU

Yhteistyössä
KESKO

Saariainen

Helsingin kaupunki

Lapsen suusta kuulun totuus...

Cristian Friman

Revolverihaastattelussa >

CRISTIAN FRIMAN

ESBO SKYTTFÖRENING

Koelaukaukset

Kuka olet? Cristian Friman.

Mistä olet? Espoosta.

Kuinka vanha olet? Yksitoista vuotta.

Mitä seuraa edustat?

Esbo Skytteföreningiä.

Kuinka kauan olet harrastanut

ammuntaa? Olen ampunut syksystä 2006 lähtien.

Mikä on lajisi? Ammun kiväärillä ja pistoolilla kaikkia lajeja.

Kuka toimii valmentajanasi? Isäni sekä seuran ja alueen valmentajat.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?

Karate, maastohiihto ja laskettelu.

Miten aloitit ammunnan? Menin isän ja veljien kanssa vierailemaan isän vanhassa seurassa muutettuamme paikkakunnalle. Kaksi meistä jäi "koukuun".

Minkälainen olet luonteeltasi?

Rauhallinen, harkitseva ja kova harjoittelemaan.

Kilpailulaukaukset

Miksi harrastat ammuntaa? Se on tosi haastavaa, mutta se antaa myös paljon iloa.

Mikä on tavoitteesi? Edustaa maatani olympialaisissa.

Mikä on kivointa ammunnassa? Haasteiden erilaisuus kivääri- ja pistooliammunnessa. Ja vanhempien juniorien voittaminen. Olin tammikuun E-S-tehoryhmän leirikisassa kolmas. Se oli ihan huippujuttu!

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan? Rauhallinen ja kova harjoittelemaan.

Mikä on unelmasi? Pitkä ura urheilu-ampujana ja sen jälkeen muiden valmentajana.

Minkälainen on hyvä valmentaja?

Rauhallinen, tutkiva ja kyselevä. Sellainen, joka tajuaa, että ampujat ovat erilaisia.

Kuka on sinun esikuvasi tai idolisi

urheilussa? Anton Aprelev, jonka tapasin ensimmäisen kerran kesällä 2008. Hän on reilu kaveri.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa? Sitä, että meillä olisi ulkoampumarata Espoossa.

Finssali

Tekniikka vai tahto? Puhdas tekniikka.

Mikä on lempihedelmäsi? Kiwi.

Jos olisit eläin, niin mikä eläin olisit? Puuma.

Mikä on mukavin kouluaine? Matematiikka.

Suklaa vai salmiakki? Suklaa.

Lempiväri? Camo.

Paras elokuva? Shooter – takaa-ajettu.

Mikä sinusta tulee isona? Armeijan ja maan edustusampuja.

// Tuloksetuksen paikka

Kerro vitsi tai motto.

Voit myös lähettää jollekin terveisiä!

Mitä etana sanoi kilpikonnien selässä?
Huuiiiiii!

totuus...

Ja sitten kuullaan

TOISEN- LAINEN TOTUUS

-vanhempien suusta

MIKAEL FRIMAN

LAULUN SANAT > MIKAEL FRIMAN
ESBO SKYTTERÖRENING (ESF)

INTRO

Kuka olet? Mikael Friman, ESF:n puheenjohtaja.

Mistä olet kotoisin? Espoosta.

Mikä on urheilutaustasi? Aloitin urheiluammunnan seurassani noin vuonna 1976. Ammuin pistoolilla kilpaa vuoteen 1980 asti ja sen jälkeen monipuolisesti eri ampumalajeja nykypäivään saakka.

Miten olet päätyntä ohjaamaan ja valmentamaan? Omien poikien harrastus vei mukanaan, ja se on nykyisin etusijalla.

VARSINAISET BIISIT

Mikä on urheilijan tärkein ominaisuus? Rauhallisuus, kehon ja mielen hallinta, tekniikan pysty oppimaan.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila? Olemme suurien haasteiden edessä. Ampumaurheilu ukkoutuu edelleen ja rakenteita olisi kehitettävä. Tarvitsemme sekä esikuvia että laajaa harrastajakuntaa.

Mikä on SAL:n alueesi (Etelä-Suomi) ampumaurheilun tila? Oman alueemme toiminnan taso koheni merkittävästi viime vuoden aikana. Leiritoiminta ja ihan oikea valmennus vat sillä tasolla, että tuloksia saavutetaan aivan varmasti.

Mikä on suomalaisen kivääriammunnan tila? Ratoja suljetaan jatkuvasti tai niille pääsyä rajoitetaan merkittävästi. Joskus tulee miettineeksi mitä PV

(Puolustusvoimat) ja Elyt (Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus) oikein tavoittelevat toiminnallaan. Selkeätä ulospääsytietä surkeaan ratatilanteeseen ei ole helppoa nähdä.

Mitkä ovat tavoitteesi valmentajana? Pyrin tukemaan nuorten ampujien kehitystä urheiluampujina luomalla hyvät edellytykset monipuoliselle harrastamiselle, ammattivalmentajien saatavuudelle ja eri taitoalueiden järjestelmälliselle kehittämiselle.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenki? Meidän seuramme toimi eri jaostojen kautta. Jaostoissa on erittäin hyvä henki, mutta uusien aktiivien saaminen tuottaa niin meille kuin muillekin haasteita.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne? Viimeisimmässä ampumakoulussa olemme pyrkineet sitouttamaan lasten vanhempia harrastustoimintaan mukaan, ja se vaikuttaa tällä hetkellä johtaneen parempaan pysyvyyteen kurssilaisten joukossa.

Mikä on seurasi historian kohokohta? Junioritoiminnan uudelleenkäynnistämisen jälkeen vuosina 2005 ja 2006 se on kyllä viime vuosi, jolloin seuramme huippujuniorit saavuttivat lähes kaksi henkilökohtaista Kultahippu- tai SM-mitalia ampujaa kohden. Joensuusta toimme neljänneksen kaikista henkilökohtaisista mitaleista.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa? Me rahoitamme toimintaa itse järjestämällä kilpailuja ja keräämällä jäsen- ja osallistumismaksuja. Olemme

myös onnistuneet viime vuosina saamaan joitakin tukia eri projekteihimme.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa? Se on mahdollisimman hyvien menestyksen edellytysten luominen. Joukkueiden luominen on erityisen tärkeää. Näin yksilökeskeisessä lajissa kuin ammunta on joukkueiden 2. ja erityisesti 3. ampujien mukaan tulo erityisen merkityksellistä, jolloin hekin pääsevät mitalien ja menestyksen makuun.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on? Ilma-aseammunnan osalta harrastusmahdollisuudet ovat hyvät, meillä on kolme viikottaista harjoitteluvuoroa. Ruutiaseammuntaan Espoossa ei ole ollut mitään rataa vuosikymmeniin.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi? Heidän määränsä on ilahduttavasti kasvanut, noin kymmenen prosenttia vuodessa. Olemme tosin lähteneet liikkeelle melko matalalta tasolta.

Millainen on hyvä valmentaja? Hän havainnoi tekemistä ja kuuntelee ampujaa pyrkien huomioimaan ampujien erilaiset haasteet eri kehitysvaiheissa.

Mikä on valmentajan työssä palkitsevinta? Se on nuorten ampujien ilon näkeminen onnistuneen suorituksen jälkeen.

Entä haasteellisinta? Se on ampujien henkilökohtaisten pistetavoitteiden asettaminen sijatoiveiden sijaan.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi? He toivoisivat enemmän leirejä, mielellään toisilla paikkakunnilla yöpymisten kera.

Mitä mieltä olet mentaalisesta harjoittelusta? Se tukee fyysistä harjoittelua erittäin hyvin, mutta sopii lähinnä kokeneemmille ampujille, jotka jo osaavat ampumisen tekniikan. On osattava oikea suoritus, jotta sen pystyy oikein toteuttamaan myös päässään.

Kuka on hienoin urheilija, jonka tiedät? Ragnar Skanåker, joka voitti olympialaisissa vanhoilla päivillään.

Tiedätkö, mikä on seurasi toiminta-ajatus? Se on urheiluammunnan mahdollisuuksien ylläpito ja kehittäminen Espoon alueella.

BONUSRAITA

Mikä on onnellisen elämän avain?

Se on kohtuullinen terveys, mahdollisuudet itsensä toteuttamiseen ja toisten kehittäminen.

OPISKELUAPURAHAA VIIDELLE AMPUJALLE

Urheilijoiden Ammattienedistämisseätiö (URA) jakoi joulukuussa Suomen Urheilumuseossa pidetyssä tilaisuudessa 89 urheilijalle opiskeluapurahan lukuvuodelle 2010-11. Saajien joukossa on viisi ampujaa, jotka ovat Pauliina Frilander, Juho Hannonen, Veli-Matti Matikainen, Miikka Peltonen ja Tiia Törmälä.

Kaikkiaan 89 huippu-urheilijaa sai apurahan lähes 330 hakijan joukosta. Opiskeluapurahan saajat edustavat kesä- ja talviolympialajeja, ei-olympialajeja ja vammaisurheilua yhteensä 28 lajiliitosta.

Saajien joukossa on olympia-, paralympia- ja MM-edustajia, aikuisten ja nuorten arvokisamitalisteja sekä tulevaisuuden menestyjiä.

Apurahat jakaantuivat tasan miesten ja naisten kesken. Apurahaurheilijoista reilu kaksi kolmasosaa opiskelee yliopistossa, viidesosa ammattikorkeakoulussa ja vajaa kymmenesosa suorittaa ammatillista tutkintoa. Reilu neljännes saajista on jo päättänyt aktiiviuransa.

Opiskeluapurahan suuruus on porrastettu koulutusasteen mukaan. Korkeakouluissa ja ulkomailla opiskelevilla apuraha on tällä hetkellä 1600 euroa, toisen asteen ammatillisissa oppilaitoksissa opiskelevilla 1300 euroa ja ammattitutkintoa suorittavilla 800 euroa. Nyt jaettu opiskeluapurahojen kokonaissumma nousi yli 137 000 euroon.

Urheilijoiden Ammattienedistämisseätiön opiskeluapurahat 2010-11

AMPUMAUURHEILU

Pauliina Frilander, Tampereen yliopisto, Pieksämäen Seudun Ampujat, 1600,-
Juho Hannonen, Maanpuolustuskorkeakoulu, Oripää Seudun Urheiluampujat, 1600,-
Veli-Matti Matikainen, Maanpuolustuskorkeakoulu, Sibbo Skyttegille r.f., 1600,-
Miikka Peltonen, Meri- ja rajavartiopakoulu, Kotkan Ampumaseura, 1300,-
Tiia Törmälä, Winnova, Kankaanpään Ampujat, 1300,-

Opiskeluapurahaa saivat mm. Juho Hannonen (edessä), Pauliina Frilander ja Veli-Matti Matikainen.

Urheilutoimittajain liitto valitsi Marko Nikon vuoden parhaaksi ampujaksi

Urheilutoimittajain liitto valitsi tammikuun 10. päivänä seitsemän maailmanmestaruutta voittaneen siluettiampujan Marko Nikon lajinsa parhaaksi eli vuoden 2010 parhaaksi ampujaksi.

Nikko, 42, palkittiin viime lokakuussa Suomen Ampumaurheiluliiton Vuoden ampujana.

Sibbo Skyttegilleä edustavan Nikon maailmanmestaruuksista viisi oli henkilökohtaista.

VALMENTAJIEN JATKO KOULUTUS 19.3. SUOMEN URHEILUOPISTOLLA AMPUJAN HARJOITTELU – TIE PAREMPIIN TULOISIIN

Suomen Ampumaurheiluliitto järjestää valmentajien jatkokoulutustilaisuuden 19.3.

Suomen Urheiluopistolla Vierumäellä. Tilaisuus alkaa klo 10 ja päättyy klo 17.

Tarkempi ohjelma ja ilmoittautumiset SAL:n netissä: www.ampumaurheiluliitto.fi/koulutus
Päivien hinta on SAL:n valmentajilta, valmentajakokouksen jäseniltä, maajoukkueen ja tehoryhmän urheilijoilta ja heidän valmentajiltaan 50 €/henkilö. Hinta on muille 100 €/henkilö. Hintaan sisältyvät opetuksen ja materiaalin lisäksi lounas ja päiväkahvi.

Majoitusta on varattu rajoitettu määrä pe 18. - la 19.3. hintaan 45 €/henkilö sis. aamupalan.

Ilmoittautumiset on tehtävä 28.2.2011 mennessä!

SAL:n HALLITUKSEN PÄÄTÖKSIÄ

8.12.2010 ja 18.1.2011

URHEILIJASOPIMUKSET

Hyväksyttiin Olympiakomitean tukiurheilijoiden ja SAL:n maajoukkueurheilijoiden sopimukset vuodelle 2011.

KOILLISLAPIN AMPUJIEN ESITYKSET

Merkittiin hallitukselle tiedoksi SAL:n kokouksen ja liittovaltuuston kokouksien päätökset koskien KoIL:n esityksiä. Hallitus totesi, että asia ei aiheuta muita toimenpiteitä.

SM-KILPAILUJEN JÄRJESTÄMISSOPIMUKSET

Hallitus totesi, että SM-kisajärjestelyjen perussopimus voidaan sisällyttää kilpailulupahakemukseen ja seura täyttää sen samalla kuin hakee kilpailuja. Sopimus astuu automaattisesti voimaan kun kilpailut myönnetään. SM-kilpailujen palkintojen määrä- ja laatuvaatimukset sisällytetään seuraavaan sääntökirjaan (KY). Vierumäellä järjestettävistä SM-kilpailuista voidaan tehdä erillinen sopimus järjestävän seuran ja liiton välillä, toiminnanjohtaja valmistelee sopimusehdotuksen.

ILMAPISTOOLIN JA -KIVÄÄRIN SM-KILPAILUJEN OSALLISTUMISMAKSUT

Päätettiin, että ilmakiväärin ja -pistoolin SM-kilpailujen osanottomaksun yläraja on 25 €.

LIITON SEURALUETTELO "PUHDISTUS"

Päätettiin, että seurat poistetaan liiton seuraluettelosta vuoden lopussa. Päätöksestä tiedotetaan alueille sähköpostilla ja liiton nettisivuilla. Poistettavat seurat on luettelut liiton nettisivuilla.

KILPAILUVALIOKUNNAN ASIAT

SM-kilpailut 2011

12.-13.2.2011 10 m liikuva maali, Y50, Y60, Y70 ja N50, KAMS Kuopio

9-10.7.2011 kansallinen trap ikäkausi N ja LV, SiUra, Siilinjärvi

UUDET SUOMEN ENNÄTYKSET

Hyväksyttiin uusia Suomen ennätyksiä. Ennätykset on päivitetty nettisivuille.

HALLITUKSEN JÄSENTEN TOIMENKUVAT

Mikko Nordquist, puheenjohtaja

Marjo Matikainen-Kallstöm, yhteiskunta- ja julkishallinto

Curt Sjöblom, kilpailu- ja sääntöasiat

Jukka-Pekka Alanen, lakiasiat

Heikki Keskitalo, ympäristöasiat

Markku Lainevirta, AMPU-hanke, ampuma-aselautakunta

Pia Nybäck, valmennus/huippu-urheilu, VJR

Mikko Taussi, PV yhteistyö

Paula Viitasari, nuorisotiedot

VALIOKUNNAT JA JAOSTOT 2011

Valittiin valioikunnat ja jaostot vuodelle 2011. Uudet kokoonpanot on päivitetty liiton nettisivuille.

EM 2012 -KILPAILUJEN JOHTO

Nimettiin ilma-aseiden EM 2012 -kilpailujen lajihohtajiksi: ilmapistooli Alpo Vehanen, ilmakivääri Harri Marjala ja liikuva maali Jarmo Smura sekä kilpailujen johtajaksi Marko Leppä.

Kilpailujen järjestelytoimikunnan puheenjohtajaksi hallitus nimesi Mikko Nordquistin. Varsinainen järjestelytoimikunta nimetään helmikuun kokouksessa. Valitut henkilöt sekä toiminnanjohtaja tekevät seurantamatkan Brescian EM-kilpailuihin Italiaan 2.-7.3.

RAPORTEJA

Merkittiin hallitukselle tiedoksi ISSF:n councilin kokousraportti (Pekka Kuusisto) sekä raportti ISSF:n koulutustilaisuudesta kisajärjestäjille (Risto Aarrekivi ja Marko Leppä).

KASA-AMMUNNAN EUROOPPALAINEN KATTOJÄRJESTÖ

Päätettiin, että Suomen Ampumaurheiluliitto liittyy jäseneksi eurooppalaiseen kasa-ammuntajärjestöön eli European Benchrest Shooting Federationiin (EBSF). Kansainvälisen kasa-ammuntajärjestön jäsenyys ei sisällä eurooppalaisen järjestön jäsenyyttä.

SEURAAVAT KOKOUKSET

Hallituksen seuraavat kokoukset:

helmikuu: to 15.2.

maaliskuu: ma 15.3.

huhtikuu: ti 12.4.

liittovaltuusto 16.4.

toukokuu: to 19.5.

Onneksi Olkoon

80 VUOTTA

Laulajainen Veikko	OMAS	2.1.
Aalto Tuomo	SA	9.3.
Kulmala Aimo	SA	19.3.

75 VUOTTA

Sivuoja Pentti	OMAS	24.2.
Lankinen Juhani	KuusA	26.2.
Mäkelä Matti	HAS	24.3.
Anttila Markku	KuusA	1.4.
Jukkara Aaro	KuusA	1.4.

70 VUOTTA

Kuuri Mikael	SA	10.1.
Myllyntausta Heikki	NoSA	19.1.
Ahonen Kullervo	SA	22.1.
Puustinen Matti	HAS	7.2.
Peitola Matti	MSA	15.2.
Hakosalmi Tauno	MSA	18.2.
Manninen Matti	MSA	23.2.
Virtanen Rauno	HVA	25.2.
Nopanen Kari	HAS	14.3.
Laukkanen Tarmo	SA	16.3.
Nurmi Leena	HVA	20.3.
Uusitalo Kalevi	SA	23.3.
Hakala Tarmo	NoSA	23.3.
Karesoja Matti	HVA	25.3.
Makkonen Toivo	OMAS	3.4.
Puranen Eero	MSA	7.4.
Tomberg Matti	SA	10.4.

60 VUOTTA

Kähkönen Heikki	OMAS	19.1.
Kallionpää Hannu	SA	3.2.
Ahola Antti	SA	7.2.
Väisänen Martti	SäSA	15.2.
Lähteenmäki Keijo	NoSA	17.2.
Martin Seppo	SA	18.2.

Virkkilä Pentti	SA	22.2.
Riiski Pertti	SA	23.2.
Mannonen Heikki	HVA	23.2.
Viitaniemi Markku	MSA	23.2.
Skogster Ari	K-UAS	5.3.
Ranne Heikki	SäSA	5.3.
Virkajärvi Matti	HVA	10.3.
Mäkelä Margit	ESF	13.3.
Töytäri Pekka	HAS	15.3.
Haikama Harri	HAS	15.3.
Setälä Ari	PAS	20.3.
Silfver Kari	SA	27.3.
Elg Pertti	KuusA	27.3.
Limdel Kimmo	NoSA	30.3.
Salo Antti	NoSA	3.4.

50 VUOTTA

Holmi Rauno	SA	3.1.
Uusitalo Keijo	SA	5.1.
Kiimala Jouni	OMAS	11.1.
Laine Tuimo	SA	15.1.
Jukonen Jari	OMAS	23.1.
Mäkinen Kauko	SäSA	6.2.
Saven Ari Juhani	OMAS	20.2.
Muikku Esa	K-UAS	23.2.
Lahtinen Satu	NoSA	27.2.
Pumpanen Heikki	OMAS	3.3.
Nuora Sauli	NoSA	3.3.
Kostia Markku	ESF	4.3.
Leskinen Tapani	HVA	10.3.
Sipi Jukka	SäSA	10.3.
Teiramaa Markku	OMAS	11.3.
Honkanen Kimmo	ESF	13.3.
Wikström Henrik	ESF	15.3.
Ojaniemi Heikki	OMAS	23.3.
Mänttari Jyrki	OMAS	25.3.
Väisänen Ari	SA	5.4.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seuravat toimittavat Ampumaurheiluliiton Pirjo Manniselle **lehden aineistopäivään mennessä**. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit haluavat merkkipäivätietonsa julkaista.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen: pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi tai kirjeitse osoitteeseen: Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

// Tavarapörssi

Myydään vapaapistooli Morini CM84E XL säädettävällä kahvalla. Ammuttu noin 3000 laukausta. **Hinta 790 €**. Ota yhteyttä: 045 113 4266

Myydään ampujan housut ja takki (Kurt Thune, 3-asento). Housut 160-170 cm oikeakätiselle ampujalle. Sopii tytölle ja pojalle. Väri: sini/musta. Takki noin 36-38 kokoiselle naiselle. Väri: puna/musta/valkea. Varusteet hyväkuntoiset. Kuvia mahdollista saada sähköpostitse. Ota yhteyttä: sinikka.sihvonon@suomi24.fi

Myydään Feinwerkbau P40 -ilmapistooli. Huippukuntoinen, lähes uudenveroinen ilmapistooli, ostettu vuonna 2006 ja ammuttu noin 5000 laukausta. Kahva kokoa M. Mukaan tulee 2 säiliötä (toinen vuotaa), 5000 Finale Match -luotia, työkaluja, pumppu säiliöiden täyttämiseksi. **H: 1200 €**. Huippukuntoinen! Ota yhteyttä: Mikko Tahvanainen, miko93@hotmail.fi tai 040 756 2619

Myydään Anschütz 9003 -ilmakivääri. Virheetön! Alle 1 500 laukausta. Diopterilla 7020, 20 click, värisuodin, säädettävä iris. tai diopterilla 6834, 10 click. Laukku. Jäljelle jäänyt diopteri myydään erikseen.

Ota yhteyttä: Jarmo Pääskynen, Kangasala, 040 545 6256, jakke@paaskynen.fi

Myydään siisti Kurt Thune -ampujan takki, koko 150 cm musta/valko/keltainen **150 €**. Ota yhteyttä: 040 591 3965

Myydään ammunnan harjoittelulaite Noptel ST-1000 PC. Olen hankkinut laitteen 1997 käytettynä. Hyväkuntoinen. Ase ei kuulu hintaan. Tee tarjous.

Ota yhteyttä: Petri Kantola 050 536 0400 tai petri.kantola08@gmail.com

Ostetaan paineilma(säiliö)toiminen ilmapistooli. Morini, Feinwerkbau tai muu. Kahvan koko mieluiten M. Hintakatto on 700 euroa. Tarjoa sähköpostitse kuvien kera osoitteeseen hannu.ilonummi@ilonummi.net

Ostetaan 9.00 pistooli Lahti-35. Etsin ko. asetta perinneammuntaan. Aseen ei tarvitse olla kuitenkaan keräilykappale, hyvä ampumakunto riittää. Kotelo, lisälipappaat ym. olisivat plussaa. Vahvennetulla luistilla, siis kolmos- tai nelossarjaa. Yhteydenotot (mahdolliset kuvat aseesta) osoitteeseen markku.mat@gmail.com tai 050 588 7620/Markku Mattila

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöiden ja ampumaseurojen käyttöön.

Kerro lyhyessä ilmoituksessasi onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituslomakkeen osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahji/

Jos haluat lähettää ilmoituksesi sähköpostilla, lähetä se osoitteeseen:

urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi. Jos haluat lähettää ilmoituksesi postitse, tee se osoitteella Suomen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivuilla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille 132830-42157.

Suomen antidopingsäännöstöä päivitettiin

Suomen antidopingsäännöstöä on päivitetty lisäämällä siihen uusi sääntö dopingrikko-musten käsittelystä. Uusi antidopingsäännöstö astui voimaan vuoden alussa.

- Muutos selkiinntää kansallisten liittojen menettelyä, kun suomalaisen urheilijan dopingrikkomuksen käsittely on siirretty kansainväliseltä liitolta kansalliselle. Samalla yhtenäistetään menettely kaikkien dopingrikkomusten käsittelystä Suomessa, ADT:n pääsihteeri Pirjo Ruutu toteaa.

Suomen antidopingsäännöstöön nyt tehdyssä uudessa lisäyksessä todetaan, että "jos kansainvälinen urheilujärjestö on todennut suomalaisen urheilijan tai muun henkilön tehneen dopingrikkomuksen, mutta siirtänyt asian käsittelyn suomalaiselle, tähän säännöstöön sidotulle urheilujärjestölle, viimeksi mainitun järjestön on viivytyksettä ilmoitettava ADT:lle asian käsittelyn siirtämisestä noudattaen ADT:n vahvistamaa yleistä ohjeistusta. ADT käsittelee saamassaan ilmoituksessa tarkoitettua asian noudattaen soveltuvin osin tämän säännöstön määräyksiä."

Nyt tehty lisäys Suomen antidopingsäännöstöön hyväksyttiin Suomen Antidopingtoimikunta ADT ry:n yleiskokouksessa marraskuun lopussa.

Maailman antidopingsäännöstön 2009 mukaiseksi uudistettu Suomen antidoping-säännöstö 2009 tuli voimaan 1.1.2009. WADA:n hyväksymää säännöstöä on päivitetty vuosina 2009 ja 2010. Suomen antidopingsäännöstöä noudatetaan koko suomalaisessa järjestäytyneessä urheilussa.

Päivitetty säännöstö: www.antidoping.fi

LASSI PALO nimitetty SAL:n viestintäpäälliköksi

Lassi Palo on nimitetty kuluvan vuoden alusta lukien Suomen Ampumaurheiluliiton viestintäpäälliköksi. Ennen vuodenvaihdetta hän hoiti tehtävää vt:nä viime heinäkuusta lähtien.

Palon edeltäjä Matti Viitanen jatkaa SLU:n Urheilun mediapalvelut -yksikön projektipäällikkönä.

Helsingissä asuva Palo, 46, on toiminut aiemmin muun muassa SVUL:n tiedottajana, Urheilulehden toimittajana ja toimituspäällikkönä sekä jääkiekon erikoislehden Kiekkolehden toimitussihteerinä. Hän on ollut toimittajana useissa kansainvälisissä urheilun arvokisoissa, viime kesäisten ISSF:n MM-kilpailujen lisäksi muun muassa kaksissa olympialaisissa.

Palo harrastaa aktiivisesti liikuntaa ja on mm. osallistunut useita kertoja sisäsoudun SM-kisoihin. Hän on voittanut kaksi junioreiden SM-kultaa koripalloilussa ja on toiminut koripallovalmentajana, viimeksi viime kaudella helsinkiläisen Wartin A-tyttöjen kakkosvalmentajana.

Ilmakiväärin 3x20 SM-kilpailu 26.-27.3.

Kilpailun nimi: Ilmakiväärin 3x20 SM-kilpailu
Kilpailupäivät: 26.-27.3.2011
Kilpailun järjestäjä: Raseborgs skyttar
Kilpailun luokitus: SM-kilpailu
Alue: Etelä-Suomen alue
Kilpailuluvan myöntäjä: kilpailuvaliokunta
Kilpailupaikka: Västerbyn ilma-aserata, Tammisaari
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Y16, Y20, Y, Y50
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:
 La 26.3. Ikäkausisarjat, su 27.3. Y-sarja
Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä:
 Seuroittain sähköpostilla viimeistään 14.3.2011
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: 20,00 € Raseborgs skyttars -kiväärijaoston tilinumerolle 554966-414076. Viimeistään 18.3.2011.
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoitus on mahdollinen mikäli erissä on tilaa. Osallistumismaksu 25,00 €.
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:
 Ammunnan johtaja Ralf Westerlund, tekninen asiantuntija GP Björqvist
Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:
 Magnus Ekholm 044 5612 192
Seuran nettisivujen osoite: www.raseborgsskyttar.fi

Mäntsälä GP-trap 7.-8.5.

Kilpailun nimi: Mäntsälä GP-Trap 125k.
Kilpailupäivät: 7.-8.5.2011
Kilpailun järjestäjä: Mäntsälän Kennel- ja Metsästysseura ry
Kilpailun luokitus: Kansallinen ennätyskelpoinen kilpailu
Alue: Etelä-Suomen alue
Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta
Kilpailupaikka: Mäntsälän Ampumaurheilukeskus
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Y20, Y, Y55
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Trap 125k. + fin.; la 7.5. 75k, su 8.5. 50k + fin.
Eräluettelot 4.5.nähtävillä www.mkms.fi
Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä:
 Ilmoittautumiset viim.2.5.2011 mennessä: timo.valtonen@msoynet.com
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Henkilökohtainen 50 €, joukkue 20 €
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje:
 Jälki-ilmoittautumisia otetaan vain, jos erissä on tilaa.
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:
 Kilpailun johtaja: Teuvo Forsström, Tekninen asiantuntija: Kauko Vehma, NAME-88
Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:
 Timo Valtonen 0400 795 870.

Ukko-Pekka 13.-15.5.

Kilpailun nimi: Ukko-Pekka
Kilpailupäivät: 13.-15.5.2011
Kilpailun järjestäjä: Ylä-Vuoksen Ampujat ry
Alue: Kaakkois-Suomen alue
Kilpailun luokitus: Avoin alueellinen kilpailu
Kilpailuluvan myöntäjä: Alue
Kilpailupaikka: Imatra, Immola
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Perinnekivääri 300 m: Y; 300m kiväärilajit makuu + asento: Y, Y50, Y60, Y70, N; 50m kivääri makuu + asento: Y, Y24, Y20, Y18, Y16, Y50, Y60, Y70, N, N 50, N24, N20, N18, N16; Olympiapistooli: Y:Y50; Pienoispistooli: Y, Y50, Y60, Y70; Urheilupistooli: Y20, Y18, Y16, N, N50, N20, N18, N16; Vakiopistooli: Y, Y20, Y18, Y16, Y50, Y60, Y70, N, N50, N20, N18, N16; 50m pistooli: Y
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Kiväärilajit pe 13.5.2011, 300m perinnekivääri, la 14.5.2011 muut kiväärilajit, pistoolilajit su 15.5.2011. Eräluettelot toimitetaan seuroittain noin viikkoa ennen kilpailua.
Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä:
 Kirjallisesti 25.4.2011 mennessä osoitteeseen:
 Katarina Hokkanen, Silkolantie 27, 55100 Imatra, katarina.gron@pp.inet.fi
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Osanottomaksut suoritetaan 6.5.2011 mennessä tilille Ylä-Vuoksen Ampujat ry. EKSP 410826-28044. Aikuiset 15 €, nuoret 10 €, joukkue 18 €.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje:

Jälki-ilmoittautumisia otetaan vastaan, mikäli erään mahtuu.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

Karri Hokkanen

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Katarina Hokkanen, Silkolantie 27, 55100 Imatra. katarina.gron@pp.inet.fi p. 040 535 5040.

X Black Powder Warkaus 12.6.

Kilpailun nimi: X Black Powder Warkaus
Kilpailupäivät: 12.6.2011
Kilpailun järjestäjä: Varkauden Ampujat
Kilpailun luokitus: Avoin alueellinen kilpailu
Alue: Kaakkois-Suomen alue
Kilpailuluvan myöntäjä: lajijaosto
Kilpailupaikka: Kanavankankaan ampumarata, Joroinen
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Y
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Miquelet, Minie, Whitworth, Vetterli, Mariette, Kuchenreuter, Cominazzo, Takaaladattava mr-kivääri
Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä:
risto.kiema@pp.inet.fi tai 050 445 1919 1.6.2011 mennessä.
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: 10 €/laji, maksetaan kilpailupaikalla.
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje:
 Jälki-ilmoittautumisia otetaan vastaan, jos erissä on tilaa.
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Risto Kiema
Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:
 Risto Kiema 050 445 1919

50 m kiväärin SM-kilpailut nuorten sarjoissa 23.-24.7.

Kilpailun nimi: 50 m kiväärin SM-kilpailut nuorten sarjoissa
Kilpailupäivät: 23.-24.7.2011
Kilpailun järjestäjä: Mikkelin Ampujat ry.
Kilpailun luokitus: SM-kilpailu
Alue: Kaakkois-Suomen alue
Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta
Kilpailupaikka: Kyrönpellon ampumarata, Mikkeli
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: SAL:n sarjat Y16, Y18, Y20 ja Y24, N16, N18, N20 ja N24
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: lauantaina 50 m kivääri 3x40 ls ja 3x20 ls; sunnuntaina 50 m kivääri 60 ls ja 40 ls
 Eräluettelot on nähtävissä MA:n nettisivuilla viimeistään viikkoa ennen kilpailuja.
MA:n nettisivun osoite: www.mikkelinampujat.com
Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Seuroittain järjestäjän lomaketta käyttäen viimeistään 24.6.2011 osoitteella: jaakko.puisto@pp.inet.fi
Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: On maksettava viimeistään 1.7.2011 Mikkelin Ampujien tilille FI62 5271 0420 2407 57 Etelä-Savon Osuuspankki. Maksut ovat: 3x40 ls = 35 €, muut lajit = 25 € sekä joukkueet 25 €.
Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautuminen henkilökohtaiseen kilpailuun on mahdollista ratakapasiteetin sallissa. Osanottomaksu jälki-ilmoittautuneilta on 1,5-kertainen normaaliin osanottomaksuun verrattuna.
Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:
 Matti Hahl, Tauno Tuhkanen, TA Marko Matilainen (Pieksa)
Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:
 Jaakko Puisto, puh. (koti) 040 717 3704, (työ) 0299 464 535.
Seuran nettisivujen osoite: www.mikkelinampujat.com
Opastus kilpailupaikalle: Kyrönpellon ampumarata on Mikkeli-Jyväskylän tien varrella noin 6,5 km kaupungista. Matkaa Mikkelin ohikulkutieltä ampumaradan tienhaaraan on noin 5,8 km. Ampumaradan tienhaarassa on kilpailujen ajan rataa koskeva opasviitta. Radalle käännytään oikealle (Kyrönpellontie) Mikkelistä päin kuljettaessa.
Lisätietoa löytyy: MA:n kotisivuilta kohdasta ampumaradat
Kilpailun ravintola: Kilpailujen aikana Kyrönpirtissä on kantiini (Aarrekammio), josta saa ruokaa, kahvia, virvokkeita ym.
Palkinnot: Mestaruusmitalit ja kunniapalkinnot.

Lisää kilpailukutsuja Ampumaurheilunetissä:
www.ampumaurheiluliitto.fi/kilpailu/kilpailukalenteri

Lehtemme toivoo
lukijoiden suosivan
ostoksissaan
lehden ilmoittajia.

Optica
SELLO • SNELLMAN

**Ampumalasiens
erikoisliike vuodesta 1946**

www.optica.fi

Snellmaninkatu 19-21 • (09) 631 712 • ma-pe 10-17 • la 10-14
Sello • (09) 856 20 800 • ma-pe 10-18 • la 10-16

**Ampuma- ja
metsästys-
harrastukseen**

**CARLSON
Sport**

Kuopio
Kauppakatu 36
p.020 742 7055

Varkaus
Käsityökatu 17
p.020 742 7209

Mikkeli
Hallituskatu 6
p.020 742 7408

Savonlinna
Nojanmaantie 2
p.020 742 7258

Joensuu
Nurmeksentie 6
p.020 742 7307

www.carlson.fi

Kivääriin tehokas keveä
äänenvaimentaja
alkaen 90 €

Teleskooppiset
tehovaimentajat **150 €**

Asennus **60 €**

040-5085833, 08-3113133

www.ouluntostokeskus.com

Vakio- ja irtovuoroja

• Pienoispistoolirata 25 m > ampumapaikkoja 5 kpl > maksimikaliperi 22
• 50 m rata > ampumapaikkoja 3 kpl > ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.

Helsingin Urheilutalo
Helsinginkatu 25
Puh (09) 3488 6419

www.urheiluhallit.fi Kallio • Kontula • Malmi • Mäkelänrinne • Pasila • Siltamäki • Töölö • Vuosaari

ASETARVIKEOSTOKSILLE HUMPPILAAN!

Meiltä tunnetuimmat merkit
kilpa-ammunnan harrastamiseen.

Katso netistä

www.aseliikerantananen.fi

TERVETULOA KAUPPOILLE!

puh.nro (03) 437 7183
email: aseliike.rantanen@surffi.net

**ASELIIKE
RANTANEN KY**

**LOHJAN
ASE JA OSA**

Lohjan Ase ja Osa Ky
Lohja, Nummenkylä
Puh. 019-335135

ASEET, PATRUUNAT, RUUTI, NALLIT, TARVIKKEET

www.ampumaurheiluliitto.fi/blogit/

HANNA ETULAN matka kohti
Lontoon 2012 olympialaisia

Kivääriampuja Hanna Etulan blogi
olympiaurheilijan lähes olympiadin mittaisesta
matkasta kohti Lontoon 2012 olympialaisia.

VHF PUHELIMET:

NORDIC HUNTER MK68
StarHunter PA6099
ZODIAC TEAM 68 Pro

Akut, antenit, ym. Lisävarus-
toita monipuolinen valikoima,
useimpiin merkkeihin.
* PELTOR-suojaimet

LAADUKKAAT KIIKKARITÄHTÄIMET:

- ZEISS - SWAROVSKI - LEUPOLD -
- BURRIS - NIKON - ym.
- SAKO ja BERETTA ASEET -

**KÄYTETTYJÄ METSÄSTYS- JA
RATA-ASEITA RUNSAASTI**

METSÄSTÄJÄN ERIKOISLIKE

Raimo Olkkonen Oy

Haapajärvi p. (08) 761 831
www.raimoolkkonen.fi

**Ammattiapua
napakympeihin**

HIRVI SHOOTING

Mika Ahola 044 584 5435
www.hirvishooting.fi

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Läikämme avoinna ma-pe 9:00-17:00
la sovituksen mukaan
Määrätyksi, tukko- ja vähittäismyyntiä

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371

kotisivut: www.asetalo.fi
e-mail: asetalo@asetalo.fi

MATCH GUNS
by Cesare Murri

• imapistoit
• imakistoit
• imapistoit
• imapistoit

MORF - kalvat
• vakioasetit
• imapistoit
• imapistoit

KN
NILL-GRIPS

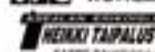
NILL - kalvat

H&N - kalvat

Asennuspalvelusivustot
VFG PREMIUM -myyjät

HEIKKI TAIPLUS KY
51000 Nuolampi puh. 06-2321191
www.heikkitaipalusky.fi

www.sporttikauppa.com

Ampumaurheilun säännöt ja oppaat
kätevästi verkkokaupasta >>

www.sporttikauppa.com/
tuotteet/ampumaurheiluliitto

LIVLIG LÄGERVERKSAMHET INOM SFS OCH REGIONEN

GEVÄRSLÄGER I EKENÄS DEN 27-28 NOVEMBER

På lördagen öppnades Södra Finlands regions gevärsläger (Etelä Suomen alueleiri) i skyttehallen, av ledarna Ari och Cindy Dufvelin. Vi låter Cindy berätta om programmet under de två dagar regionens läger pågick.

- Vi öppnade med en kort introduktion om vad vi skulle göra under lägret och berättade om läger temat som var avslappnad skjutning, avfyring och "pito". På lördagen var vi 14 skyttar, två ledare + föräldrar på plats. Innan skjutningen började utförde alla en serie öppnande rörelser och stretchningar. Alla skyttar började skjuta sittande och koncentrerade sig på avfyrningen varefter de fick i uppgift att utföra pyramidskjutning, vilket var en rolig övning och ny för de flesta skyttarna. Skjutningen övervakades av ledarna, min far Ari och undertecknad som gav råd till skyttarna och hjälpte till att korrigera deras skjutställningar.

Efter lunchen gick alla på en kort promenad som följdes av korta stretchningar innan skjutningen fortsatte. Efter promenaden sköt skyttarna en tävlingsserie och därefter sköts det en 10 skotts final, som också stödskyttarna deltog i. Lägret avslutades vid fyra tiden.

På söndagen började vi med en introduktion och en serie öppnande rörelser samt stretchningsövningar. Vi fortsatte med en tävlingsserie varefter skyttarna tränade "pito". Efter lunchen utförde alla korta stretchningar innan de fortsatte skjutningen med 10 skotts final varefter skyttarna fortsatte träna och fick hjälp med ställningarna av ledarna. Lägret avslutades klockan 15.00. Under båda lägerdagarna kunde man se att skyttarna gjort framsteg, fått bättre skjutställning, de kände att de lyckats och därmed också fått bättre självförtroende. Lägret var lyckat och skyttarna fick en bra start till luftgevärssäsongen.

text Cindy Dufvelin

1.

2.

3.

4.

1. Lägerdeltagarna i regionlägret. (Cindy framme t.v. och Ari längst t.h.) foto J.W.

2. Även balansträning, under Fanny Ahlgrens ledning, ingick i lägerprogrammet. foto: Maria Härtull

3. Optiker Jarmo Valtonen berättade om den så viktiga synen för skyttarna.

4. Även Elin Liewendahl och Anton Aprelev var nöjda med SFS lägret foto J.W.

TEHORYHMÄS LÄGER PÅ ÅLAND

Årets första läger för Södra Finlands Tehoryhmägrupp var på Bredmo på Åland, med tränaren Rabbe Österlund som ledare för lägret.

Gruppen bestod av skyttarna från ÅSSF Maria Liewendahl, Mathias Nordberg, från RS Joni Stenström, från KSF Erika Dufvelin, Alexandra Dufvelin, Katarina Långström, Petra Liljeberg, från MU Susanna Simola och Otto Hahl samt av gästskyttarna Elin Abrahamsson ÅSSF, Sebastian Långström KSF, Christian och Björn Friman ESF.

Lägret började på fredag kl.16.00 och de tränade till kl.20.00. Skyttarna sköt på fallande tavlor, scatt och papperstavlor

På lördagen sköts det från kl.9.00 till kl.15.00. Sedan åkte de till Träningsverket på balansträning som hölls av Fanny Ahlgren. Efter det blev det samstillvaro med middag på Adlon.

På söndagen började lägret kl.9.00 med lägertävling och efter lunchen slutade lägret kl.13.00.

text Sandra Österman

ÄVEN SFS ORDNADE GEVÄRSLÄGER I EKENÄS SKYTTEHALL

Den 4-5 december ordnade i sin tur Svenska Finlands Skytteförbund sitt gevärsläger, i RS skyttehall i Ekenäs. Ett 15-tal skyttar plus ledare var på plats. Som lägrets ledare och övervakare fungerade G-P. Björkqvist och som medhjälpare hade han Ralf Westerlund. G-P. hade hand om skytteutrustningen och även om lägertävlingen som var en preliminär uttagning till fallande tavlors landskamp i Danmark. Ralf testade ammunition och servade vapen.

text J.W.

PISTOLSKYTARNAS TRÄNADE I EKENÄS

Pistolsskyttarna inom SFS samlades till luftvapenläger i Ekenäs. Hela 18 skyttar och funktionärer mötte upp på lägret med temat SYNEN. Under förmiddagen värmdes skyttarna upp sig för eftermiddagens lägertävling, som vanns av Päivi Mariani-Cerati med fina 558p. Efter lunchen höll skytteförbundets optiker Jarmo Valtonen ett mycket uppskattat föredrag om synens betydelse för pistolskytte. Därefter blev nya skytteglasögon individuellt utprovade och preskriberade av honom för ungefär hälften av deltagarna. Många blev positivt överraskade av hur väl de kunde se sikten på tavlorna med rätta linser. Och så ett varmt tack till RS pistolboss Runar Lindholm med stödgrupper som säkrade ett fungerande och trivsamt läger. Mikael Friman

CHRISTOFFER DAHL VANN HÖSTENS KLOCKSKYTTETÄVLING

I höstens klockskytte tävling, som avgjordes den 15.9 på Bagbybanan i Ekenäs, gick segern till Christoffer Dahl från Korsholm i Österbotten. Utdelning av klockan skedde på hemförlovningsdagen den 7.1 i brigadens matsal. Brigadkommandör Anders Gardberg premierade beväringar från de olika avdelningarna för olika fina prestationer under deras beväringstid. Och av dessa så erhöll Christoffer den av Svenska Finlands Sportskytteförbund donerade klockan. Den första utdelades redan 1955 så här kan man tala om tradition.

På min fråga till Christoffer om han tidigare sysslat med skytte svarade han: - Nej, faktiskt aldrig. Att skyttet gick så här bra beror nog på de goda utbildarna jag haft under min beväringstid, premiärlöjtnant Henrika Malmström och översergeant Jussi Plathan. Jag var ganska lugn under skjutningen och försökte bara göra mitt bästa, vilket också visade sig räcka till seger. Annars har militärtiden gått ungefär som väntat, men visst är det skönt att nu komma hem till det civila igen, säger Christoffer vid kaffebordet efter premieringen. [text och bilder Jack Wuorinen](#)

Christer Lassus överräcker SFS klockan åt Christoffer Dahl.

Klockskyttevinnaren Christoffer Dahl.

AKTIVA, FRAMGÅNGSRIKA VS-VA-SKYTTAR PREMIERAS AV VASA STAD

Vasa stad brukar årligen anordna ett premieringstillfälle med kaffe och tårter till idrottare som vunnit medaljer vid olympiska, VM-, EM-, Nordiska- eller Finländska mästerskapstävlingar. Traditionellt har skyttarna varit den största gruppen av de premierade. Ifjol vann 22 VS-VA-skyttar 60 medaljer vid olika värde tävlingar.

VS-VA är indelad i sektioner: traditionsvapen, practical, hagel, bänkskytte, pistol och gevär. Största antalet medaljer vann traditionsskyttar, med sina gamla militärvapen, pystykorvagevär och Lahtipistoler, i FM-tävlingarna anordnade av reservistidrottsförbundet. Framgången är resultatet av veckoträningar under mer än halva året. Dessa träningar under Pauli Glader innehåller även hård inbördes konkurrens i form av serietävlingar. **I traditionsvapen** vann Raimo Keski-Hannula 2 individuella FM-titlar. Finsk mästare blev också Bengt Kamis med traditionspistol. **I practical** blev Roger Karp nya världens mästare, han vann nämligen Amerikas mästerskap i hagelpractical och blev också finsk mästare i samma gren.

- Sektionen har vuxit de senaste åren med det dubbla, till ca 70 skyttar, och det gör att man också finner motivation själv att försöka prestera goda resultat, säger Roger om sina framgångar. Raine Peltokoski tog guld i NM och blev fyrfaldig finsk mästare i practical. **I hagel** var Börje Grims och Ronnie Skata med i det finska guldlaget vid Nordiska mäs-

Raimo Keski-Hannula i närbild.

terskapstävlingar i Köpenhamn. Ronnie vann även brons vid dessa tävlingar. Dessa herrar har även vunnit medaljer ifjol vid jägarförbundets (SML) FM i jaktskytte. **I bänkskytte** blev Timo Juntunen finsk mästare på 100 m. Han har tidigare meriter på världsmästarnivå. Bänkskyttesektionen i VS-VA grundades ifjol. I föreningen finns ivriga utövare också i denna gren vilket ger anledning till medaljregn under kommande år. Utvecklande av Stenträsk

sportskyttecentrum tryggar också Vasaskyttarnas framgångar under kommande år.

Heikki Autio

Svenska Finlands Sportskytteförbund r.f (SFS)

Postadress
Telefon
e-postadress
SFS:s hemsida

Jack Wuorinen, Karisvägen 30, 10300 Karis
+358 500 872 045
jack.wuorinen@brev.fi
www.sfs.idrott.fi

Lapua ja Vihtavuori

- lataa kalusto kuntoon kevääksi!

Nammo Lapua Oy
PL 5, 62101 LAPUA
Puh. 010 5233 800
Faksi 06 4310 244
www.lapua.com